

رومان

جان دوست

پاسه سه‌وزه‌کھی

حاجی‌بی

منزله اقران القافله

تاریق کاریزی کردوویه به کوردی

www.igra.ablamontada.com

ئەم كۆتۈپە

لە ئامادە كۆرۈپ بېگە

(مەسئۇل ئىقتىسادى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەيگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى پەيگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

لہ بلاو کراؤہ کانس مائل وہ فای
ٹاؤنشان، ہوٹلر - فولکھی زہرامہ - نیو پارکی وہ فای
<https://www.facebook.com/mall.wafai>
۰۷۵-۸۸۳۶۶۷

جان دوست پاسہ سہوزہ گھی حہ لب

تاریق کاریزی
کردوویہ بہ کوردی

به نامی که در دلمه است
 تیراژ: ۱۰۰۰ - شماره: ۱۲۶ - سال: ۱۳۹۶
<https://www.facebook.com/wah.fahy>
 ۰۹۰۴۳۲۱۶۷

- ناوی کتیب: پاسه سه وزه کهی حله ب
- نویسه: جان دوست
- وه رگیز: تاریخ کاریزی
- سه ریبه رشتیاری چاپ: سوران عزیز
- نه خشمه سازی نیاره وه و بهرگ: زاری
- بابته: رومان
- پیتچنین: وه رگیز
- چاپ: به که م / ۲۰۲۰
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
- نرخ: ۶۰۰۰ دینار
- له به رتوه به رایه تیی گشتیی په پتروکخانه گشتیبه کان شماره (۱۲۶) سی سالی ۲۰۲۰ سی دراوه تن.

جان دوست

پاسه سهوزه‌کهی
حەلب

تاریق کاریزی

کردوویه به کوردی

رۆمان

۲۰۲۰

‘ھەر لەبەر ئەوھى لە مىسردا گۆرمان نىيە، بۇ مەرگ
بەرەو چۆلايىمان دەبەيت؟’
ئەمە قسەھى عىبرىيەكان بوو بۇ موسا پىنغەمبەر،
وھك لە (سەبەقى دەرچوون)دا ھاتووه.
عىبرىيەكان لە سەبەقى دەرچوون، ئەمەيان بە موسا
پىنغەمبەر گوت.

بەشى يەكەم

پاسىكى كەسك بە تەك پاسە سەۋزەكانى دىكەۋە
ۋەستا بوو، چەشنى بارىكە رىيەكى پەر لە گز و گيا لە
نىو كاۋلگە يەكى بىن كۆتايى رىچكە يان بەست بوو،
پاسەكە گەرەكى سوڭكەرى جىن ھىشت و لە پاش دە
خولەك گەيشتە دەروازەى راموسە لە باشوورى
رۇژاۋاي شارى ھەلب. ئەو دەروازە يە لە پاش شەرى
يەكجار سەخت لەگەل ھىزى ئۇپۇزسىۋن، ماۋەى سى
مانگ بوو، كەوت بوۋە دەستى ھىزى ھكۈومەتەۋە.
پاش ئەۋە، گەرەكانى دىكەى رۇژەھلاتى ھەلب كەوتنە
دەستى ھكۈومەتەۋە تا بە رۇژى ھەينى رىكەۋتى
شازدەى كانونى يەكەمى سالى ۲۰۱۶، ھىچ شتىك بە
دەستى چەكدارانى ئۇپۇزسىۋنەۋە نەما، بىن لە كۆمەلىك
پاسى سەۋز، كە ئەۋانى بە خاۋخىزانەۋە لەگەل گەلىك

له خه لگــــی ســــ قیلان به ره و دهره وهی حه له ب
ده گواسته وه.

بریار بوو نه و پاسه که سکه به ره و گه ره کی راشیدین
بجیت، پاشان حه له ب جی بهیلدیت و به ره و ناوچه کانی
ژیر ده سه لاتی ئو پوزسیون له ئیدلب و شوینانی دی
بروات، به لام، به هه مان شیوهی پاسه کانی دی،
ماوهیه که له دهر وازه که وه ستا، بو ئه وهی پیاوانی
سو پای رژیم سهرنشینانی پاسه بپشکنن. سهر بازیک
رژیم به تنکه ریشیکه وه تفهنگیکیشی به دهسته وه بوو،
سهر که وته نیو پاسه که. یه که مین سهرنشینی نیو
پاسه که که به ره و رووی سهر بازه که بووه وه، پیاویک
بوو پالتویه کی به سهر دیزدا شه یه که وه له بهر کرد بوو،
کراسیکی سپیی بوو کینیشی له باوه شدا بوو، که
چهن دین وینه شسی به سهر دا پرش بلاو بوو بووه وه.
سهر بازه که داوای ناسنامه ی لی کرد، ولامی نه دایه وه.
سهر بازه که وای زانی که ره، بویه به دهنگیکی به رزه وه
گوتی:

- حاجی ناسنامه که ت.

دیسان پیاوه که ولامی نه دایه وه، چاوه کانی به قولدا
چوو بوون، به ئاراسته ی شو فیره که ده یروانی، ترسیکی

سامناک دەر وونی داگیر کرد بوو، پاشماوهی هاوار و
فیغانیکی مت به سەر لیوانی پەرش و بلاو بوو بوونه وه.

-ناسنامه کهت حاجی، که پی، گویت لی نییه.

ئەم جارەیان سەربازە که قائمتر هاواری کرد. و پیرای
ئەوهی، پیاوه که به سیمایه کی تۆقیو هەر به ئاراسته ی
شوفیزه که دەپروانی. سەربازە که دەستی بو شانی
پیاوه که برد به هینواشی رای وه شانند، پینی وا بوو
خه یالیکی قوول بردوو یه تییه وه، سەربازە که پینی سەیر
بوو، پیاوه که به لای چه پدا که وت.

چه سته یه کی بن گیان لار بووه وه.

له و رۆژەدا، هه موو سالنامه کانی قەد دیوار و
ئەوانه ی له نیو مۆبایلی زیرهک و کاتژمێره کانی
دەستیش، بۆ کات ئاماژەیان به دە ی به یانی ناوه پراستی
دوایین مانگی سالی ۲۰۱۶ دە کرد. ته نیا سالنامه ی قەد
دیواری ته لاریه لی دارماو نه بی، ئاماژەیان به رۆژانی
بۆردوومان دە کرد، که چی کاتژمێری مه چه کی
کوژراوانی ژیر که لاهه ئاماژەیان به چرکه ساته کاتی
سامناکی و پیران بوون دە کرد، ئەو و پیرانییه ی که لیک
که ره کی چه له ب و شانانی دیکه ی لیکه و ماوی

گرتووه ته وه. به داهاتنی ئه وه هه یینییه، پینج سالی سهخت و جهوت مانگی سهختتر به سهه دهست پئی کردنی شهردا تیپه پ بووبوو، تیناندا رووباری خوین جوگلهی بهست، کهچی ئهنجوومهنی به گویزانی قیتو خهسیندراویناسایش، نهیتوانی ههتوانی بو راکرتنی ئه وخوینه بهدی بکات.

کاتیک به چاودیری رووسیا و تورکیا ریککهوتنیک واژو کرا، خهلکی مهدهنی ههناسهیهکیان وهبهه هاتهوه، که به گویرهی ئه وریککهوتنه شهروانانی ئوپوزسیون و خیزانهکانیان له خهلهب دهردهچن، له بهرانبهردا خهلکی ساقیل و شهروانی لایهنگر به حکوومهت له ههردوو شاروچکهی کهفرهیییا و فووعه دهردهچن. تفهنگهکان لوولهیان خاو کردهوه، که له هیلاکیدا هیندهی نهما بوو له دهستی نیشان شکین و تفهنگ و رهشاش به دهستدا بتوینهوه، بهلام ئازار هیور نهبووهوه. له ورژهدا ئازار و خهم دهنگدانهوهیهکی کهورهی ههبوو، بی لهوانهی سواری ئه و پاسانه بوون، کهسی دی گوینی له وهنگدانهوهیه نهبوو. کاتیک چاو به چاو کهوت، ههر چاو بوو ئه و ئاخ و هسههرته شاراوویهی ئاشکرا کرد، که تهنگیان به دلان ههلهچنی

بوو. له و روژهدا نیکای ئه و خه لکه، به چه کدار و
 سـ ښه وه، ئه و پهردانه ی دادرې که جه فـا و
 چه وساندنه وه یان شارد بو وه وه، ئه و چه وساندنه وه یه ی
 به هیچ زمانیکې ئه م دنیا یه گوزارشتی لئ ناکریت، له
 بی دهنګیدا یادګه گه شه ی کرد و زمانی دهر وودیش
 قولبی دا. زمان بی دهنګ بوو، بـ و ئه وه ی بوار به
 خه یالی زور بلی بدات. بی دهنګیه ک که شایسته به
 گیزانه وه ی مهرګه سات بیت.

عهبوودی عوجه یلی، که به ئه بوو له یلا ناسراوه،
 پیره میزدیکی خه لکی ناوچه ی عفرینه، بـ و لا بردنی په له
 قورپک که به دامه نی دیزداسه که یه وه نووسا بوو،
 داچه مییه وه، به لام به بی ئه وه ی لای بیات، خوی قیت
 کرده وه. بیهینه بهر زهینت، ئه و پارچه لیته یه ی حه له ب
 ده یه وی یـ اوهری بیت، رهنګه ئه ویش بیه وی خوی
 قورتار بکات، ئه و لیته یه یادګاری کوچیکی دژواره،
 گواهیی روژیکې ئازار او بیه، ده با له شوینی خویدا
 بمیتئ و له گه شتی ئاواره بووندا هاوده می بیت. به م
 خه یالانوه پیره میزد چووه نـ و پاسه که وه، به دهنګیک
 که شوینی برینیکې ئازار به خشی پیوه دیار بوو، گوتی:

-يا خودا.

به دهنگيكي زور نزم، به چرپه نهو رسته يه ي گوت،
وهك بلينى مه به ستي بيت كهس گويى لى نه بيت،
ئاورينكى به پهله ي دايه وه و له يه كه مين كورسى كه به
به تالى چاوه روانى بوو، له ننگه رى گرت. نهو دوايين
كهس بوو سوارى پاسه كه ده بوو، پاش نه وه ي
چه كدارينكى ئوپوزسيون پيى گوت ژماره كهت په نجايه،
پيويسته ده موده ست خوتان بگه يه ننه پال
سه رنشينه كانى دى.

هر چل و نو كورسيه كه ي ديكه پر بوون له
شه روان و بريندار و هه نديك ژن كه خويان به
بالاپوشى رهش پينچا بووه وه، مندالانى وردى توقيوى
خوشيان له پال خويان دانا بوون. ريره وى ته سكى
نيوانى كورسيه كانى پاسه كهش ته ژى بووله جاخ و
فهرده، كه خاوه نه كانيان به پهله به چل و بهرگ و
هه نديك شت ناخنى بوويان، كه بي له خويان كهس له
به هاكه يان ناگات، هر له نه ليوومى وينه و توحفه ي
بچووك و هه نديك به لگه نامه، تا ده گاته شتى ديكه. نهو
سه رنشينانه به هيواي گه رانه وه جانتا و فهرده كانيان پر
كرد بوو، كليلى ماله كانيشيان فرى دايه نيو جانتا و

فهرده‌گانه‌وه، له‌و کاته‌ی به‌ دل‌یک‌ی شکاوه‌وه ماله‌کانیان
جی ده‌هیتت و زاتی ئه‌وه‌شیان نه‌کرد ئاورپ‌یک‌ی دواوه
لای بده‌نه‌وه.

پیره‌م‌یردی حه‌له‌بی که ریش‌یک‌ی بازنه‌یی هه‌بوو،
جه‌مه‌دانه‌یه‌کی خال‌دار ره‌شی له‌ سه‌ر بوو، له
په‌نجه‌روه‌وه به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی روانی. ئه‌و نامه‌گه‌رمانه‌ی
له‌ سه‌یبه‌کانیه‌وه ده‌هاتن، ته‌نکه‌ ته‌م‌یک‌ی به‌ هه‌لم‌ی
هه‌ناسه‌ی له‌ ن‌یوانی ئه‌و و دیمه‌نی ده‌ره‌وه‌ کیشا، هه‌ر
زوو به‌ چم‌کی قو‌لی پالتوکه‌ی ئه‌و ته‌مه‌ هه‌لم‌ی سه‌ر
شووشه‌ی ساردی په‌نجه‌ره‌که‌ی سه‌ریه‌وه، به‌ جووت‌ی
چاو، له‌ هاواری خه‌می ئه‌و خه‌لکه‌ سه‌رگردانه‌ی ته‌پی
داوه‌ته سه‌ر که‌لاوه‌ی خانووه‌کان، سه‌رنجی دا.

خه‌لک له‌ گه‌ره‌ک و کووچه‌ی دارووخوا‌ی سامناکه‌وه،
تا‌ک تا‌ک و به‌ کو‌ دهر ده‌که‌وتن، ویلی دوا‌ی هه‌ر
ئامرازیک بوون که به‌ره‌و هه‌ر شوینیک‌ی دیکه‌یان بیات.
گرنگ به‌ لایانه‌وه دهرچوون بوو له‌ گه‌ره‌که‌کانیان، که
له‌م روژانه‌ی دوا‌ییدا بووبوون به‌ دوزه‌خیک‌ی
هه‌میشه‌یی، تا به‌ره‌و شوینیک‌ی دی که دوزه‌خیک‌ی
ئه‌هوه‌نتر بیت، ره‌و بکه‌ن، بو شوینیک‌ ه‌یچ نه‌پی مه‌رگ
ت‌ییدا بی ئه‌شکتر بیت. له‌و روژانه‌دا، ئه‌وه ئه‌و په‌ری

خواستی خەلک بوو له رۆژه لاتى حەلەبدا. ئەوان
 مەحاله هیواى سووریا بەکیان لە بیر کرد بوو، که بریتی
 بیته له ئاسمانیکى بى فرۆکه، فرۆکه یەک که چیت له
 ئەندازەى کاولگە و کیشانى خاپوورستان وەر دەگریت،
 هەر وەها خەون بیدین بە شەقامگەلیک که بۆمبیدان بە
 سەردا نەباریت و تەلارەکانیان نەتەقینیتەو و بە سەر
 خەلکە کەیدا دایان نەپرووخینیت. خەلکی حەلەب زانیویانە
 که ئاستی هیوا لە شەردا دیتە خواری، تەنانەت
 ریزبەندی ئاست بە سەر هیوادا دەتەپیت تا رادەى،
 تەنیا هیواى ژوانى زوو بە زوى مەرگ دەبیته خواست
 و مەبەست، لە برى ئەو هی له نێو ترس و تۆقینی
 تاقەتپروو کیندا ژیان بە سەر ببەیت .

خەلکیکی زۆر لە هەمەجۆر گەرەکی وەک کەرەم
 قاترچی، فێردەوس، سوککەری، تەریقەل باب، کلاسە،
 بابل نەیرەب، بوستانل قەسر، میه سەسەرە، شەعەر،
 سەلاحەدین، لیراموون و گەرەکی دیکەش، ماله کانیا
 یان مالی ئەو کەسانەى بەر لەوان جییان هیتشتوون و
 ئەوان هاتوونەتە نێویان، جی هیتشت، روویان کردە
 شوینی ریز بوونی پاسە سەوزەکان، هەر یەکەیان
 جاخیکی خستوو تە سەری و لەبەر شەپزەبى و

سامناکی دۆخهکه، ناشزانی چیی تی ئاخینوه. منداله وردهکەش به دواى باوک و دایکـانـهـوه راکه راکـيان بوو، به دهمدا دهکهوتن و پاشان دهکهوتنهوه سهـر پـيـى تهـزيـويـان و دهـستـيان به راکه راک دهکردهوه، زۆر به توندی باوهشيان بهو پريسکانهدا کرد بوو، به دهستی سارد و سـرـ و لهـزۆـک و توقیویـانـهـوه پـرـيـسـکـهـيان له ئامیز گرت بوو، نه دهگرين و نه داواى یارمهتی له باوکانيان دهکن، که وهپيشيان کهوتوون و ئاورپيشيان لى نادهنهوه.

مندالان لهو شهش سالهى نههاتهوه فير بوون، که شهر بهزهبی به خهلكی بيهيزدا نایهتهوه. مندالان ئیدی دهزانن که له ژيان مانهوهدا پئویستی بهوهیه بیناکانه هاوشانی دژهکەى، که مهرگه، رى بکەیت. تهنانهت دوور خستنهوهى خێوی مهرگ رهنگه بهوه بیت، گالتهت پئی بیت و در بههیته نێو گۆرهپانهکهییهوه. لهو کاتهى فرۆکهى جهنگى دههاتن و تهلارهکانیان دهکوتایهوه، مندالان دريژهيان به گهمهى خویان ددا، گوڤيان له دهنگى بۆردوومانهکه دهگرت، گرهویشيان له سهـر جۆرى بۆمب و مووشهک و شهستیرهکان دهکرد. فهـرـهـنگـى بـچـووکـى ئهـوان تهـژى بوو له وشه دژوار.

چی دی ئاسمان ئەو نییە که دەیانناسی، ئاسمانیک باران یان بەفری لئ دەبارئ یان شای بە هور و روه کوتر و کوکە زیرینه بیت، وهک ئەوهی له خه‌یالی رومانس‌یدا هه‌یه، ئەو ته‌نیا ئەو گۆرە‌پانه‌یه که ئەو دیوزمه کانزاییانه‌ی تیدا دەسوورینه و زور دادوهرانه و بی جیاوازی کردن له نیدوانی ساقیل و شه‌پوان و ته‌نانه‌ت پشیلە‌یه‌کی برسی و بی لانه‌ش که به شه‌قامدا گوزەر ده‌کات، مهرگ ده‌به‌خشنه‌وه.

ئە‌بوو له‌ی‌لا له‌ په‌نجهره‌ی پاسه‌که‌وه سه‌هرنجی کیزۆله‌یه‌کی دا، وا کیسه‌یه‌کی روون خشخش به‌ دوای خۆیدا راده‌کیشیت، وا دیار بوو به‌ هندی جل و به‌رگ و بووکه‌له‌ی مندالان ئاخندرا بوو. پی ده‌چوو کیزۆله‌که په‌له‌ی بیت، گوینی به‌ هیچ شتیک نه‌ده‌دا. بی وه‌ستان ته‌کانی ده‌دا، بی باک له‌ و ژنه‌ی له‌ پاش ئەو به‌ خنکه‌ خنکه‌ و لاره‌ لار، شه‌که‌ت و ماندوو به‌ جانتایه‌کی گهره‌ی پیسته‌وه به‌ره‌و که‌سک گوریسی رزگاری ملی ریی گرتوو، ئەو گوریسی رزگارییه‌ش، ریز بوون و ریچکه‌ به‌ستنی پاسه‌کان بوو له‌ ناوه‌ندی دار و په‌ردووی خاموشدا. ئە‌بوو له‌ی‌لا پینی وا بوو ئەو ژنه

ماندووہ دایکی ئەو کیژۆلەبەبە، لە ناخی خۆیدا گوتی:
کێ دەزانێ، خۆ رەنگە دایکی نەبێت.

ئەبوو لەیلا چاوی لەوان نەدەترووکاند، هاوکات بیری
لە پەبوەندی نیوان ئەو کیژۆلەبە و ئەو ژنە ی
دەکردەو، کە لە بن باری قورسی ئەو چانتا گەورەبە ی
لە پیست دروست کرا بوو، بە زەحمەت بە نێو دار و
پەردووی کەلاویدا هەنگاوی دەنا. "نا دایکی نیبە." ئەبوو
لەیلا ئەم قسەبە ی لەگەڵ خۆیدا کرد. چەندین منداڵ بە
سایە ی ئەم شەڕەو هەتیو مانەو، شەڕ ئەوانی بەرەو
چارەنووسیکی کارەساتبار هێشتەو. چەندین منداڵ
سامبەردە لە نیو دار و پەردووی تەلارەکانەو
دەرپەڕین، لە پاش ئاھەنگی گەڕەلاوژانە ی دیوزمە
کانزای تاقی ئاسمان، کە خۆیان تەنیا و تاقانە دۆزیبەو
و بانگی دایک و باوکانیک دەکەن، کە دار و پەردو
قووتی داو. چەندین کچۆلە بە نازەو لە قوتابخانە
گەراونەتەو، جووتە بسکیان تیکەل بە شنە ی شەمال
دەبوون و کەچی گوللە ی نیشان شکینیک بە مەرگی
سپاردوون؟ چەندین منداڵ لە ترسا مەرگی بردنیبەو،
بەر لەو ی چەقۆ ی دڕندەبەکی بە ناو مەرۆف
خوینبەریان هەلزیبیت؟

شەپ كۆيۈرە. ئەبوو لەيلا لەگەل ئەوھى نىگاي خىست بووھ سەر دەموچاوى سەختى كىژۆلەكە، كە ئامازە بوو بەو رۆژگارە سەختەي بەسەرى بىردوۋە، كەوتە بىر كىردنەوھش. ئەو كىژۆلەيەي ۋەك (مەيسوون)ى نەوھكەي ھاتە پىتەش چاوى، كە ساچمەي تەقىنەوھى بەرمىلىك دوو لەتى كىرد، ئەو بەرمىلە فېرۇكەيەكى ھەلىكۆپتەر، دروست سى رۆژ بەر لە ئىستا، لە بەردەم دەروازەي تەلارىك لە گەرەكى (مەساكن ھەناتو)، گەرەترىن گەرەكى رۆژھەلاتى شارى ھەلەبدا، بەرى دايەوھ.

مەيسوون، كە ئەو رۆژەي ساچمەكە بەر لە مانگىك دوو كەرتى كىرد، تازە پىنى نا بووھ شەشەمىن سالى تەمەنىيەوھ، لەگەل ھاۋرىكانىدا گەمەي دەكرد، كۆيىدان بە دەنگى بۇردوۋمان ۋ ھۆشدارىي كەس ۋ كارىدان نەدەدا، كە بەردەوام پىيان دەگوتن ۋەرەنە نىو تەلارەكەوھ. مىندالان بە ھەستى بىگەردى خۆيان دەيانزانى، لە شەپى نەگرىسدا ناوھەي تەلار ۋ دەرەوھەشى ۋەك يەك وان. دەيانزانى شەپ كەسىكى نووستوۋى نىو پىخەف ۋ لە نىو مالى خۆي ۋ

شهروانیکی چهک به دهستی پشتی سهنگر و مهتهرهیز
 له یهکدی جیا ناکاتهوه. تهلاریک که خهلکانیکی ترساوی
 توفیوی تیدا نیشستهجیبه لهگهل سهنگهریک که
 شهروانانی تیدایه، له یهکدییاں جیا ناکاتهوه. شهرپیر و
 مندال له یهکدی جیا ناکاتهوه، ژن و سهرباز، بهرد و
 مرؤف له یهکدی جیا ناکاتهوه. مندالان به چاوی خویان
 بینویانه یان گویدیاں لی بووه، که به چهند خولهکدیک
 تهلار خاپوور بوون و بوونهته گوری به کومهل بو
 مندالانیک، که کهس و کاریان داوایان لی کرد بوون بو
 خو پاراستن بیذه ژوورهوه، ئیدی بوچی به دهم یاری
 کردنهوه نهمرن؟ بوچی له گورهپانی شهقام و یاریگهی
 مندالاندا نهمرن، له بری ئهوهی له نیو پهردووی
 چیمهنتودا بمرن، که ئیسکی نهرم و نیانیان وهک
 بسکیت پارچه پارچه دهکات؟

کچی کچهکه م تو خودا بگهپیوه.

له یلا بانگی کیژولهکهی خووی کرد، کیژوله گوئی به
 پهرووشیی دایکه نهدا، هوش و گوشیی وابهستهی
 ئهندیشهی شهقامه خاموشهکه و یاری کردن لهگهل
 هاوریانی بوو، که بهر له یهک کاژیر یادی پینجهمین
 جهژنی له دایک بوونی ئهویان کردهوه، پاشان

دهرچوونه سهر شهقام، چونکه له نږو هژلی مالکه که دا زور دلیان تنگ بوو، که دیواره کانی به چهنده دهبده به یه کی رهنگاوپرنگ رازیندرا بوونه وه، سی مؤمی بچووکیش که مهیسوون کوژاند بوونییه وه، هینستا له سهر میزه که ما بوون.

مهیسوون ژماره یه که مؤمی هاوتا به تهمه نی تازه ی خوی چنگ نه که وت. کاتیک ویستی رهخنه له وه بگریت، دایکی دوو پارچه کاغزی بچووک که له کونه دهفته ریکی کرد بوونه وه، له شیوه ی دوو مؤمی باریک لوولی دان و له تهک سی مؤمه که دا دای گیرساندن، دایکه به لینیسی پی دا که سالی نایینده گوره ترین جه ژنی له دایک بوونی بو دهکات.

دیسان نه بوو له یلا تهمی سهر شووشه ی په نجه ره که سرپییه وه، که دیمه نه که ی له بهر چاوی بزر ده کرد، دیتی کیژوله که هینستا کیسی پر له پوشاکی خوی به دوا ی خویدا راده کیتشیت، هه مان زبری که بهر له توزیک پیی دهرکه وت، سهر و سیمای داپوشیوه.

گه ره که کانی روزه لاتمی حه له ب رووبه پرووی نابلووقه یه که بوونه وه، که شاره که له میژووی خویدا

نه دیوه. خه لکی له و چهند سیا مانگانهدا رووبه پرووی
که می خوراک و به دهگمن دست که وتنی پیداویستی
بوونه وه، داواشیان له گرووپه کانی شه رکه ر کرد، که
ئو گه ره کانه یان کونترول کرد بوو، کوکاکانیان بو
بکه نه وه، خه لکی بهر ئابلووقه که وته ی نډو قهیرانیکی
کوشنده له نه بوونی ئاو، غاز، کارهبا و پیداویستی
دیکه ی ژیان، وهک شیر ی مندالان و دهرمان، تومه تی
قورخ کردنیان دایه پال ئو گرووپانه. ئاو هینده
دهگمن بوو، له وهدا بوو خه لک سویندی پی بخوات.
هرچی غاز بوو، ئیدی بوو به رواله تیکی لاف لیدان،
قیدیوی گالته نامیزی خه لک له باره یه وه بلاو کرایه وه،
تیندا خه لک ئاههنگ بو بوتله غازیک دهگیرن، تارای
بوو کینیان به سهردا داوه، وهک ئه وه ی بووک بیت و
بو زاوا رازا بیته وه. پهیدا کردنی نانش بوو به
سه رچله ییهک ئیدی ئو پیاوه ی خوی لی بدایه، ئه گه ر
هه بوو سه ری خوی له سه ر دابنایه. دهیان کهس له
به رده می نانخانه دا به هیوای کوژمه نانیک، به مهرگ
شاد بوون. گه لیک نان و کولیره که وتنه نډو خوینی
گهش و ئالی برینی ئو که سانه ی نانه که یان به
دهسته وه بووه، ئیدی له خاکه وه تیکه له یه کی هه لمی

خوین و گری ئاگر و هلمی نانی گهرم، بهرز
دهبووهوه.

له لایه که وه نرخ بهرز بووه وه، له لایه کی دیکه شه وه
به های دراوی نیشتمانی دابهزی، ئیدی دۆخه که وهک
تهپکه و داوی لئ هات و به تاییه تی گهردن و ئهستی
ههژارانی هاری. خه لکی حه له ب بهرگه ی برسیتی و
نهخۆشی و ته نانه ت ترسی مه رگی خو پایی له
دهروازه کان و له نیدو بۆردوومانی دوو لایه نه ی هاوهن
له نیوان رۆژه لات و رۆژاوی حه له ب و گولله ی
نیشان شکینی سه هه ئه م ته لار و ئه و ته لار و
بۆردوومانی فرۆکه ی جهنگیان گرت، ئه گه ئه م
مانگانه ی دوایی نه بووایه ن، که ئیدی له تین و تاقه تی
به شه ه به ده ر بوون. شه ه به زه یی به خه لکی بیلایه نی
مه ده نیدا نه ده هاته وه، که هه یچ په یوه ندییان به شه ره که وه
نه بوو، خو رهنگه ئه وان هه ر له بنه ره ته وه شه ه ره ت
بکه نه وه، ئه و په ری خه میان ئه وه بوو، به ئارامی بژین
به بی ئه وه ی گو ی به خه سه له تی ئه و که سه شه بده ن که
حوکمرانیی ولات ده کات.

له حه له بدا شه ه به قۆناغیک گه یشت، ته نانه ت
شاخیش بهرگه ی نه ده گرت. ئاگری کویرانه ی شه ه

هموو گوشه و که ناریکی شاری گرتوه، ناگریش که له دارستان بهر ده بیټ، داری بیلایه ن و داری یاخی له یه کدی جیا ناکاته وه، قه دیکسی ته ر و بر، که به ره و ئاسمان هه لکشاه و کومه لیک لق و چلی پر سینهر و بهری هه لگرتوه، له گه ل یه کی دیکه ی دارزیو له یه کدی جودا ناکاته وه، ته ر و وشک پیکه وه ده سووتینی. کاتیک ده ستاری ئاش ده سوورپی، ده نکی گه نم و ده نکی زیوان له یه کدی جیا ناکاته وه. ئاگر کویره، ئاسیایویش هه روه ها. ئیدی بی سر نییه جاری وا هیه شه ر به ئاگر و جاری واش هیه به ئاشی ده چوینن.

کیژوله که زیاتر به ره و پینش چوو تا له بهر چاوی ئه بوو له یلا بزر بوو، ئه و که وته پشت چهند شه پروانیکه وه، که تفهنگه کانیا ن دابووه پال په ردووی که لاهه یه ک و به شیوه ی نیمچه بازنه یه کی کراوه به دهوری ته نکه یه که وه گرموله یان کرد بوو، که ئاگریکیان به داری په نجه ره ی دیواریکی روخواو تیدا کرد بووه وه، ئیدی کپ و خاموش خه ریکی خرق گه رم کردنه وه بوون. چهند چرکه یه کی نه برد، دووباره کیژوله ی سهر و سیما زبر دیسان ده رکه وته وه. کیژوله

له رۆحو له ئازاری ئەبوو له یلاوه زۆر نزیک بوو، ئەو ئازارەى هەولێ دا لەو سەرما و تۆفەدا، لە بەر چاوی هەمووانی بشاریتەو.

مەیسوون نەوێ هەرە خۆشەویست بوو بە لای نازلیی نەنکییەو، نازلی ئەو ژنە کوردە بەهیزەى خەلکی گوندی شەرەن سەر بە ناوچەى عەفرین بوو. ئەو خۆشەویستیەش لەوێوە سەرچاوەى گرت بوو، کە ئەبوو لەیلاى باپیر هەمیشە دەیگوت، چاوەکانی مەیسوون کتومت بە چاوەکانی نازلی دەچن.

-ماشەللا لە کاری خوداوەند، نازلی من پیم وا بوو خودا چاویکی بە ئەندازەى جوانیی چاوی تۆی دروست نەکردووە.

-ئەبوو لەیلا، رۆژانی جوانی بەسەر چوون، خۆری جوانیم ئاوار بوو.

زۆر جار ئەو کورتە گفتوگۆیە لە نێوانی ئەو ژن و میژدە پێردەدا دووبارە دەبوو، ئەنجا بێ دەنگییەکی درێژی بە دواوە دەهات، ئیدی هەر یەکەیان ئەسپى شەکەتى خەيالی خۆی تاو دەدا، بۆ ئەوێ گالیسکەى

یادەوهریی خۆی بەرەو روژگاری گەنجی و ئەقین
بپاڤیت.

عەببوود، رۆلەى ھۆزى عەجیل لە گوندی باسووتە لە
باشووری شارى عەفرین لە باکووری روژاواى
سووریا، ھێشتا نەگەشت بوو تەمەنى ھەژدە سالی،
کە کەوتە نێو کارى ئاودیو کردنى کالای قاچاخ لە
سنووری نیوان سووریا و تورکیادا. باسووتە گوندیکی
بچوو کە ھیندەى چنگیک توووتن، بە ھەناری بە تامى بە
ناوبانگە و زۆر بە ئارامى بە دیوی بەرى روژھەلاتى
رووبارى عەفرین راکشاو. ئەویش بەکێکە لەو
گوندانەى کە دەیان سالە رۆلەى ھەندیک ھۆزى عەرەب
شان بە شانى کورد تێیدا دەژین. عەببوود وێرای
ئەوھى بە تەمەن بچووک بوو، بەلاملە گواستەوھ و
ئاودیو کردنى کالا و زوو گەشتن، خاوەن جەستەيەکی
بەھیز و کارامەیی بوو، لە ھەلسوکەت کردن لەگەل
جەندرمەى تورکیش زۆر مەعلان بوو، کە ھیندە توند
پاسەوانیى سنووریان دەکرد، رییى بە تێپەر بوونی
گزەگزی مێش نەدەدا ئەو سنوورەى بە تەلەزى و مینی
دژە کەس داچیندراو، بپاڤیت.

گهنج عه‌ببوود له ماوه‌ی کاری قاچاخچیتی به ته‌واوی
فیزی زمانی تورکی بووبوو، که زور به ئاسانی
ده‌یتوانی قسه له‌گه‌ل جه‌ندرمه بکات، به‌وه‌ش له‌گه‌لیان
ریککه‌وت بوو که به‌ران‌بهر به بره به‌رتیلێک ده‌مه‌و
به‌یانیان ری به‌په‌رینه‌وه‌ی کالاکه‌ی بدن. نه‌خشه‌ی
شوینانی مین‌پیزی له‌یه‌کیک له‌فه‌رمانده‌کانی جه‌ندرمه
به‌ده‌ست هینا، متمانه‌ی بازرگان و خه‌لکی عزاز و
عه‌فرین و شاره‌کانی نزیک به‌و دوو شاره‌شی به‌ده‌ست
هینا.

ئه‌و گه‌نجه قاچاخچیه له‌ریی کاره‌که‌یه‌وه
عه‌بدولحه‌نان ئاغازاده باوکی نازلیی ناسی، ئه‌و
بازرگانه‌گه‌په‌ده‌یه‌ی که له‌هۆزی دیرینی کورد، هۆزی
شیکاکه، که به‌خزمایه‌تی ده‌چنه‌وه سه‌ر هۆزی شکاک،
ئه‌و هۆزه‌ی به‌سه‌ر جوگرافیا‌یه‌کی فراوانی کوردستان
له‌سینگۆشه‌ی سنووری نیوان تورکیا و عیراق و ئیران
دابه‌ش ده‌بی‌ت. عه‌بدولحه‌نان ئاغازاده کالای له
قاچاخچیان وه‌رده‌گرت و به‌خاوه‌ن کۆگاکانی عه‌فرین
و شار و شاروچکه‌کانی نزیکی شه‌هرانی ده‌فروشت.
هینده‌ی نه‌برد دۆستایه‌تییه‌کی به‌تین له‌نیوان عه‌ببووده
گه‌نجی قاچاخچی و عه‌بدولحه‌نانی بازرگانی گه‌په‌ده

دروست بوو. ئیدی عه‌ببوود سه‌ردانی مالی
عه‌بدولحه‌نانی ده‌کرد و شه‌وچه‌ره‌ی شه‌وانی زستان و
دrehنگانی شه‌وی هاوینی له‌گه‌دا به‌سه‌ر ده‌برد، له‌و
شه‌وانه‌دا باس و خواستی قاچاخچیتی و سه‌یر و
سه‌مه‌ره‌ی نډوان قاچاخچییان و جه‌ندرمه‌ی تورکی بو
ده‌گیرایه‌وه، نه‌و جه‌ندرمانه‌ی وه‌ک عه‌ببوود ده‌یگوت،
ده‌کرئ قاچاخچی به‌گولمه‌گه‌لا چایه‌ک بیان کریت.

عه‌ببوود کچی بازرگان کورده‌که‌ی هاوکاری خوی
خوش ویست، نازلی به‌دوو چاوی ره‌شی قه‌ترانی و
ده‌نگی نارام و دوو سمتی هه‌ره‌ جوانی له‌شه‌پان و
گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری چووه‌دلی عه‌ببووده‌وه. بو
یه‌که‌مدین جار هاوین بوو که له‌حه‌وشه‌ی ماله‌که‌ی
چاوی پینی که‌وت که خه‌ریکی گواسته‌نه‌وه‌ی کومه‌لێک
قه‌سه‌ل بوو، دلی بۆی که‌وته‌ لیدان. کراسینکی ئاودامه‌نی
مۆری له‌به‌ردا بوو، که به‌ورده‌گولی سپی نه‌خشیندرا
بوو، سه‌رپۆشینکی گول ره‌نگیشی به‌سه‌ره‌وه‌بوو که
ته‌نیا چاره‌کینکی پرچی پۆشی بوو. کیزه‌گویی له‌ده‌نگی
باوکی بوو بانگی ده‌کرد: نازلی نازلی، ئیدی نه‌ویش
قه‌سه‌له‌که‌ی ده‌ستی دانا، هه‌ر زوو به‌ره‌و میوانخانه
تاوی دا، که دوو په‌نجه‌ره‌ی ستایل رۆژاواپی تیدا بوو،

دهيانروانيه دهشتيكي پان تا دهگيشته روبري
عفرين، هيندهي به دريژايي چاوي بږي بگردايه، دار
زهيتون دهشتهكهي رازاند بووه.

نازلي، كچولهي خرپن له بهر دهركاكه دا وهستا و
رووناكيي خوږي له ميوانخانهكه دابږي، كه له
نيوهږويه دا نيو ژوورهكهي داپوشي بوو، به شريك له
سنيهري نازلي به سهر نهو مافووره توركييه نايابه دا
داكشا، كه له بهردهم ميوانهي قاچاچي راخرا بوو.
كارهكه وا هاته پيش، وهك نهوي نهو سنيهريه جوانه
وزهيهكي زه به لاهي شاراهي خوږي پشت نهو
كچولهيهي گواست بيتهوه، ئيدي دلي نهو لاهو زور به
توندی كه وته ليدان، وهك نهوي له يه كه م گه شتي
قاچاچيتيدا بيت و به نيو سنووري مينږيژدا دهرباز
دهبيت. عه بيوود سيره ي چاوي تي گرت بوو. چاواني
جواني نازلي و نهو نيكا په نهانه ي ناراسته ي نهوي كرد،
نهويان شيت و شهيدا كرد. مت و بي دهنگ مابهوه، به
هوش خوي نه هاته وه تا دهنگي عه بدولحه ناني بهر گوي
كهوت، به كوردييهك كه عه بيوود زور چاك دهيزاني،
فرماني بي كرد:

-ئاده ي كچه كه م، دوو پياله چامان بو ناماده بكه.

نازلی رووی وهرسووراندا و له نډو ناشخانهدا ون بوو. عه‌ببوود کاتیک ئه و سمته تهر و بره‌ی دیت، که تیشکی زیرینی خور قه‌باره‌که‌ی ناشکرا کرد، سام بریدی‌وه. ته‌ختی خه‌یالی هه‌ژا. ههردوو سمتی گرت، له پاشه‌وه باوه‌شی پيدا کرد، توند خوی پدوه نووساند، چنگی له ههردوو مه‌مکی زلی گیر کرد، له نډو ئه‌ودا توایه‌وه، ئاویتته‌ی ئه‌و بوو، به‌ر له‌وه‌ی جله‌وی خه‌یالی به‌دخووی زیاتر شوهر بکات، به‌ توندی ده‌ستی به‌ سه‌ر و پرچی خویدا هینا، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی ئه‌و خه‌یاله ناپه‌سنده په‌رش و باله‌و بکاته‌وه، که له حزووری خانه‌خوئ کورده‌که‌یدا مایه‌ی قبول نییه. عه‌بدولحه‌نانی بازارگان سه‌رنجی ئه‌و سه‌ر ته‌کاندنه‌ی نه‌دا، به‌ ئه‌سپایی قوتووی زیوینی تووتنه‌که‌ی بو عه‌ببوودی میوانی هل دا، پاش ئه‌وه‌ی جگه‌ره‌یه‌کی ئه‌ستووری بو خوی تی کرد و دای گیرساند، ئیدی دووکه‌له‌که‌ی به‌ با کرد و که‌وته ستایش کردنی تووتنی تورکیا.

له رووداوینکدا که به‌ ده‌گه‌من دووباره ده‌بیته‌وه، عه‌ببوود عوجه‌یلی ئه‌و که‌نجه قاچاخچییه عه‌ره‌به، نازلیی که‌چه کوردی خواست که به‌ چند سالیک له‌و

بچووکتر بوو. هه‌ل‌بته، ناموزاکانی نازلی بهو شوو
کردنه رازی نه‌بوون:

-تۆ له عه‌ببوودی تات^۱ بهو لاره که‌سیکی دیکهت
دهست نه‌کهوت کچه‌که‌تی بده‌یتی؟

ئه‌مه‌یان به عه‌بدولحه‌نان ئاغازاده‌ی مامیان له گوندی
شه‌ران گوت.

-عه‌ببوود تات نییه به‌لکوو رۆله‌ی هۆز و عیله، واته
عه‌ره‌بی عه‌جیل. پاشان که‌سیکی به ره‌وشت و کاسب و
نان په‌یدا‌کهره، ئیمه‌ش وه‌ک می‌ردی کچه‌که‌مان
په‌سندمان کرد.

پداوه ته‌بیعت تونده‌که‌ی کوردی شکاک به‌م رسته
به‌کاره ولامی دانه‌وه و بابه‌ته‌که‌ی به روودا ده‌خستن.
به به‌هانه‌ی جیاوازی نه‌ته‌وه ویستیان ماره برینه‌که
به‌تال بکه‌نه‌وه، به‌لام عه‌بدولحه‌نان سوورتر و مکورتر
بوو که ده‌بی ئه‌و ژنخوازییه سه‌ر بگریت. تا ده سال
دژایه‌تیان کرد، پاشان به ناچاری له‌گه‌لی ناشت
بوونه‌وه.

^۱ تات گروپیکی خه‌لکی نارچه‌ی عه‌فرین، به عه‌ره‌بی قسه ده‌کن. به‌لام بنه‌چه‌ی
خپله‌کیان نادباره.

عبدالرحمان بۆ خۆی زولفای خواست بوو، دایکی زولفا له عهله و بیهکانی لیوای ئهسکهندهرۆن بوو، که له دوای ئهوهی فهرهנסا له سالی ۱۹۳۹دا لینی کشایهوه، تورکیا دهستی به سهردا گرت و له سووریای داڤری و مالباتهکهی ئهوانیش ئهوتیان چی هیشته. باوکیشی له هۆزی عومهیراتی عهرهب بوو، ماوهی یهک سهده زیاتره ههندیکیان له نیو چهند گوندیکی باشووری عفریندا دهژین. عبدالرحمان پینی نهنگ نهبووکه عهیبوود به رهچهلهک عهرهبه، دروست وهک چۆن باوکی ژنهکهی کیشهیهکی لهوهدا نهبوو که زولفای کچی بداته عبدالرحمانی لای کورد.

عهیبوود نازلیی ژنی زۆر خووش دهوێست. پارهیکی زۆری له زهماوهندی گواستنهوه، که ریککهوتی سهری سال بوو، خهرج کرد. سترانیژ و مووزیکزهنانی له باسووته و عفرینهوه هینا بۆ ئهوهی به کوردی و تورکی بسترن، له پال سترانیژانی عهرهب که به عهرهبی له ئاههنگیدا گۆرانیمان چری، که تا سالانیک ههرا خهک دهیانگیرایهوه.

دوای تیهپه بوونی یهک سال و نیو به سههر زهماوهندهکهیان، واته له سالی ۱۹۶۷دا، نازلی دوا به

دوای یهک عه‌بدولناسر، پاشان عومه‌ری به دوادا هات،
پاش عومه‌ریش ئه‌و ژن و میزده عاسمیان بوو، دوایین
کوپیش که نازلی بووی ناویان نا‌عه‌لی.

دوای ئه‌وه‌ی نازلی بۆ ماوه‌ی هه‌وت سال له زگ
که‌وت، هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌ردانی گه‌لیک پزیشکی له
عه‌فرین و چه‌لب و دیمه‌شق و شوینانی دیکه‌ش کرد،
هه‌مووان بۆیان دووپات کرده‌وه که ره‌وشی ئه‌و زور
ئاساییه، دووگیان نه‌بوونیشی له پای نه‌خۆشییه‌وه نییه.
نازلی سوور بوو له‌وه‌ی کچیکیان ببیت بۆ ئه‌وه‌ی له
سه‌ری پیری هاوکار و گوچانی ده‌ستی بیت:

- کوپ ژن دینن و ده‌که‌ونه دوای ژنه‌کانیان، له کچ
دلسۆزتر و به‌به‌زیتر نییه.

چه‌ندین جار ئه‌م قسه‌یه‌ی بۆ میزده‌که‌ی ده‌کرد.

له سالی ۱۹۷۱‌دا، عه‌ببوود خانوویه‌کی له شاری
چه‌لب کۆری و به‌خاوخیزانه‌وه گواستییه‌وه ئه‌وی.
نازلی هه‌ر له‌خه‌ونی له‌دایک بوونی کچیکدا بوو، پاش
ئه‌وه‌ی گه‌یشته ئه‌و ب‌روایه‌ی که دووگیان نه‌بوونی
ته‌قدیری خوداوه‌نده و تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌کی قورسه و
ده‌بی به‌پشوویه‌کی دریزه‌وه به‌رگه‌ی بگریت، ئیدی
که‌وته سه‌ردانی کردنی مه‌زاری پیاوچاکانی سه‌ر به

هموو ئایین و مهزههینک له عزاز و عهفرین و حهلهب، گهلی نهزری له خووی گرت، بهرهوامیش هموو روژانی ههینی خێر و سهدهقهی به کویرانی حافزهل قورئان له دهروازهی مزگهوتی گهوره دهبهخشی، تا داهاتی سالی ۱۹۸۲ که دووگیان بوو، کیژولهیهکی جوانی بوو، که پاشهبهرهی ئه و خیزانه بوو.

لهیلا، دایکی مهیسوون، پاشهبهره و تاقانه کچی پاش چوار کورپ بوو.

عهببوود کچه تاقانهکهی یهکجار خووش دهویست، تهنانهت له هر چوار کورپهکهی خووشهویستتر بوو، لهم سالانهی دواییش که هیچ کام له کورپهکانی له دهورو بهری نهمان، ئیدی قبوولی نهبوو برادهرانی، بی له ئهبوو لهیلا به ناویکی دی بانگی بکن:

ئهوهی منی خووش دهویدت، به ئهبوو لهیلا نهبیت بانگم نهکات.

چهندين جار ئه و قسهیهی دهکرد، تا نازناوه تازهکهی، ئهبوو لهیلا بووه باو، خهلكیش هر به و ناوه بانگیان دهکرد.

منڊالہڪه ديسان دهرڪهوتہوہ.

زور نزيڪ هاته پيش چاو.

دوو چاوى مهستی هيه پتر به لای شيندا دهچن
دروست وهڪ چاوانى مهيسوون.

خه م و کوفانينكى بي هاوتا له چاوانيدا بهدى دهڪرا،
دروست وهڪ نهو خه م و کوفاننهى له چاوانى
مهيسووندا بوو، لهو چرکهساتهى ساچمهيهكى شيت
دوو لهتى کرد.

نه م جارهيان پياويڪ كه به دوو گوچان دهرويشت، به
دواوهى بوو. ماوه نا ماوه بانگى دهکرد، وا ديار بوو
دهيويسست راي بگريت، داواى لى دهکرد له
رويشتنهكهيدا پهله نهڪات و چاوهروانى بيت. رهنه
نهوه باوكى بيت، رهنه مامى بيت، رهنه دراوسينيهكى
برينداريان بيت، رهنه... بهلام نهدى كوانى داىكى؟ ناخو
كوانى نهو ژنهى به هيواشى به دواى كچولهكهوه بوو،
به پاريزهوه و بو خو دوور خستنهوه له مين، ههنگاوى
دهنا؟ رهنه نهو ژنه شهبهنگيك بوو بيت به بهردم
چاوانى كزيدا هات بيت، خو رهنه به دروستى هه
داىكى كچولهكش بوو بيت، شتيكى له بير چووه و بو
هينانى گهراوهتهوه مالى. نهگهريكى زور و ههمههنگ

به خه یالی ئه و پیره میزده بی متق و تمهن حهفتا
ساله دا هاتن و چوون. له جهنگدا ههقیقهتی لیبراوه نییه.
شه ر کومه لیک ئه گهره، چاکترینی له وانی دی خراپتره.
که و ته هه ناسه برکین. دیسان ته میکی نوی سهر
شووشه ی ساردی په نجه ره که ی داگرت. ئه ویش دیسان
به قو لی پالتو که ی سرپییه وه. ویستی دریدژه به دیتنی
ئه و دیمه نه بدات که سهرنجی راکیشا.
کچوله که بزر بووه وه.

سه وزایی خاموشی کانزا، ئه وی له نیو پاسیکی نزیک،
قوت دا.

دیسانه وه له سهر شه قامه خاپور کراوه که دا ئه و
شه روانه سامبردانه به دی کرانه وه، له پی زبری خویان
به ئاراسته ی ئاگره که ده که نه وه، ئاگره که ش به هه ره شه
و گوره شه وه له نیو ته نه که یه کی بچوو کدا هاش و
هووشی، لرفه لرفی گری ته نگی به ته نه که بچوو که که
هه لچنی بو .

کاتیک ئه بوو له یالا گوینی له گله یی نه وه که ی
بوو، مومی دهست ناکه ویت که بو پینجه مین ساله ی
یادی له دایک بوونی دایان بگیرسینی، هه ردوو گوئی

ماچ کرد، پاشان دەستە زبرەكەى بە سۆزەوہ بە پرچیدا
هینا، بۆ دلدانەوہشى گوتى:

-خۆشەويستەكەى باپيرە مەگرى، يەك كاژيرى دى
مۆمەكان دەگەنە لات. رۆحەكەم ئىستا بچووە لای نەنە
نازلیت.

ئەو رۆژە بۆردوومان زۆر چر بوو. لێرە بەرمیلنكى
پر لە بارووت لە ئاسماننكى توورەوہ دادەباریت، لەو
لاش بۆمبى ھاوہنیک دەتەقیتەوہ، لەو لاتریش شریخەى
دەسپىژى گوللە بەر ئەم تەلار یان ئەوى دى دەكەویت.
گرى ئاگر و دووكەل و ھات و ھوتى ئوتومبیلی ئاگر
كوژینەوہ، تىكرا بە شەقامەیلی چۆل و ھۆلدا دەنگ
دەدەنەوہ و دەسوورینەوہ.

لەيلا ويستی رى لە دەرچوونى بگریت، بە يەقینى
تەواوہە گوتى:

-ھىچ شتىك بەدەر لەوہى خودا قەلەمى لى داوہ، روو
نادات، كەسېك نامریت مەگەر رۆژى تەواو بوو بېت.
ئىدى بۆى دەرچوو.

ئەبوو لەيلا ئەو رۆژە، بە بى ئەوہى گوى بە
بۆردوومانى دەرووبەرى خۆى بدات، بۆى دەرچوو.

رووی کرده دووکانی ئه‌بوو سه‌معو، ته‌نیا دووکانیک بوو که به دریژیایی ئه‌و چهند مانگه‌ی به‌رده‌وام بوونی بووردومان، ما بووه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی بازار تیک درا و زوربه‌ی خه‌لکی مه‌ساکن هه‌نانو ماله‌کانیان بو خاپوور کردن و تالان و دزی جی هیشته، ئه‌و دووکانه وهک ته‌نیا نیشانه‌یه‌کی ژیان ما بووه‌وه. په‌یوه‌ندیی ئه‌بوو سه‌معو له‌گه‌ل ئه‌ندامانی سوپای ئازاد و گرووپه‌یلی دیکه‌ی چه‌کدار به‌هیز بوو، ته‌نات په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ل سه‌ربازانی بازگه‌کانی رژیمی‌ش باش بوو. ئه‌و سوودی له‌ده‌رفه‌تی کردنه‌وه ده‌روازه‌ی بستانل قه‌سر، که خه‌لکی حه‌له‌ب ناویان نا بوو ده‌روازه‌ی مه‌رگ، وه‌رده‌گرت، ئیدی خو‌ی به‌ به‌ری روژاوا‌ی حه‌له‌بدا ده‌کرد و به‌ باریک له‌ کالای پنیوست ده‌گه‌راپه‌وه بو ئه‌وه‌ی بی‌فرۆشیت، هه‌لومه‌رجی شه‌ریشی قوست بووه‌وه و به‌ نرخ‌ی فره‌ گران ده‌یفرۆشت.

-مۆمت هه‌یه؟

-هه‌موو شتیکم هه‌یه، حاجی عه‌ببوود تو ته‌نیا ئه‌مر بفرموو.

-زالم ئه‌مر نه‌کات، بو جه‌ژنی له‌دایک بوونی مه‌یسوون پنیوستم به‌ پینج مؤم هه‌یه.

-ئەبوو لەيلا، شەپ و بۆردوومانە و ئىوھش ئاھەنگى
جەژنى لەدايەك بوون دەگىرن؟ ئىمە لە كوى دەژين؟
پاشان تۆ لەو دەستەى شەرع ناترسى؟

-دەستەى شەرع و مەرع چىيە، بۆچى لەم ولاتەدا
شتىكى شەرعى ماوھ؟ خۆ تاوان نىيە ئەبوو سەمەق،
ئەگەر دلى كچىكى بچووك خۆش بكەين كە باوكى
بزرە. خۆ ئەگەر ئاھەنگى جەژنى لەدايەك بوونەكە
نەگىرن، بۆردوومانەكە ناوھستىت، ئىمە دەمانەوى دلى
خۆى و دايكى خۆش بكەين.

-تەنيا ئەو سى مۆمەم لە لا ماون.

-ئىزە لەوى؟ دە بگەرى بەلكوو ھى دىكە بدۆزىتەوھ.
ئەبوو سەمەق بە ھەموو كون و قوژبنىكى
دووكانەكەيدا گەرا، كە بە سەر يەكدا داپرزا بوو، ھىچ
مۆمى دىكەى نەدىتەوھ:

-بە خودا لەوان زىاترم نىيە. حاجى تۆ دەزانى چەندە
لە لای من شىرىن و بەرپىزى، ماوھى يەك مانگە شەپە
تەقە نەبەراوھتەوھ، نەمتوانى بچم ئەشدىا و كالای نوئى
بەينم.

* * *

شوفیریکی روو گرژ هاته نیو پاسه که وه، تهنیا یه ک
 کورسی به تهنیشتی ئه بوو له یلا به به تال ما بووه وه،
 شوفیر ده رگا که ی به توندی پیوه دا، ئه بوو له یلا به
 سووکی راجله کی و ده ری اچه ی خه یال و بیره وه ری
 خوی جی هینشت. هر که شوفیره که سوچی با دا و
 بزویته ر که وه جووله، پاسه که هژا و کورسیه کانی
 نیوی نه رمه له ره یه کیان کرد، سه رنشینانی پاسه که ش له
 ژیانانی به ر له شه ره که ش، شاره زای ئه و جوره له ری نه
 بوون. سه رنشینان له نیو گه راجه کانی شاردا ماوه یه کی
 زوریان به جگه ره کینشان له نیو پاسی (هوپ هوپ) دا
 به سه ر ده برد و چاوه پروانی گه رانه وه ی شوفیری
 ناداریان ده کرد، هر که به درهنگ وهختیش ده هاته وه،
 بزویته ری پاسه که ی وه گه ر ده خست و دیسان
 داده به زییه وه بو ماوه یه کی دریز بزر ده بووه وه،
 سه رنشینانیشی له و چاوه پروانییه تفت و تاله دا
 ده هینشته وه، که له نیو هه ژانی نه بر او وه ی پاس و
 کورسیه کاندایا به هیوای ئیستا نا ئیستا جووله ی
 ده رچوون بن.

له و رۆژه ی خاموشه ی زستاندا، له و ساته سارده ی
 که زهینی ئه و خه لکه ته ژی بووه به هه مه جور بیرۆکه و

خه یال، سهرنشینیانی کپ و بیدهنگی که سکه پاسه که
فراموشییان به دهنگی نارام به خشی پاسه که دههات،
به هیوا بوون له و توونیله تاریکه ی چه ندین مانگه تینی
که وتوون و ده ریچه یه کیان به دی نه کرد، رزگاریان
بکات، تا نه و کاته ی "حه له بی تیدا فرؤشرا"، وهک به لای
هه ندیکه وه وا خؤشه به م ناوه باسی رینکه وتنی نیوان
رووس و تورک بکن، که به پینی نه وه بوار درا خه لکی
چه کدار و سفیل به نارامی له مؤلگه و مالانی خویان له
گه ره که کانی رۆژه لاتی حه له ب ده ربچن.

هه ندی له سهرنشینیانی، به تایبه تی مندالان، له و په ری
هیلاکی و شه که تیدا بوون، ئیدی به دم له ره ی دهنگی
بزوینه ری پاسه که خه و بردنییه وه، که چی پیاو و ژنان
هر له په نجه ره کانی پاسه که وه سه رنجی که لاوه ی
ماله کانیان ده دا، که به م دیو و نه و دیوی شه قامه که دا
که له که بوو بوون، خه لکیش گروپ گروپ به نیویاندا
گوزهر ده که ن و له به یانییه وه ته پیاو داوه و هیدی
هیدی ده چنه نیو پاسه کانه وه. نه وان بی ئاگا بوون
له وه ی رووی ده دا. پینیان وا بوو نه وه ی روو ده دات
خه ونه و خه ونیش نییه. ئیدی بیرۆکه له نیو که لله ی
سهریان تیک چرژان و ته پیاو دایه بان یه ک، دروست

وہک کہ لہ کہ بوونی کہ رتہ چیمہ نتدوی زہ بہ لاجی ئہ و
تہ لار و خانوانہی روژانیک جینی نیشته جی بوونی
ہہ ندیک لہ مرؤفہ کان بوون.

به‌شی دووهم

که‌سکه پاسی چینی ژماره ۱۱۱ و زنجیره‌ی به‌ره‌م
هینانی (KLQ) ۶۱۱۸ (GQ) و مارکه‌ی (Long King) ، که بهر
له توژی‌ک پیره‌میردی ته‌من حه‌فتا به‌ره‌و ژوور
عه‌بی‌وودی عوجه‌یلی و ده‌یان شه‌روانی به
خیزانه‌کانیانه‌وه هه‌لگرت بوو، ئاماده‌ی به‌پری که‌وتن
بوو، هاوده‌م خه‌یال‌دانی سه‌رنش‌دینانی له قه‌له‌زی دا و
به ریچکه‌کانی رابردوودا گوزه‌ری ده‌کرد، ویلی ولامیک
بوو بؤ‌ئو پرس‌یاره‌ی وه‌ک زه‌نگ له‌و به‌یانیه‌ی
حه‌له‌ب له لی‌دان نه‌ده‌که‌وت: ئاخ‌ر له‌به‌ر چی ئو هه‌موو
شته‌رووی دا؟

خه‌لک هیچ ولامیکی ده‌ست نه‌که‌وت. ولامه‌کان شاخی
ره‌ق و ته‌ق و که‌ر و بی‌مته‌قن، پنیوستان به‌ده‌ستی
کارامه و دره‌وشه‌ی ورد و هه‌لک‌و‌لینی به‌رده‌وام به
ریتیمیکی دیاری کراو هه‌یه، تا ده‌بن به‌په‌یکه‌ر.

ولامهكان پښوستان به جوښدانی بیر و بانگ کردنی
 عقل هه یه. که چی عقل، که گریمانہ وایه ولامهكان
 داتاشیت، له ساته وهختی قهیرانی گوره دا دور
 دهکه ویته. په نا دهباته بهر سینه ری دیواره یلی روخواو
 و درزی که لاهه کان، بو خو دزینه وه له کوچی هه قیقه ت.
 عقل له شهردا نیسه. کاتیک رهمه ک راده پهری و
 وروژان بریار ددهات، عقل بار دهکات. عقل ته نیا
 گه لایه کی زهره هه لکه راه و له پاییزی شهردا دوه ری.
 عقل بوار به نسه پی رهمه ک ددهات، نسه پی رهمه کیش
 چونی بیه وی وا دهکات، لیره تاو ددهات و له وی
 سه رسم ددهات، که میک شالو ددهات پاشان یاخی
 دهیت، له حیله ددهات و پاشان راده وهستی، سمکول
 دهکات بو نه وهی سه ر له نوی تاو بداته وه.

سه رنشینانی نه و پاسه ی هاکا بکه ویده جووله
 سه رقالی خه یالدانی خویمان بوون، که پشکوکه ی به
 فوی بازار گری گرت بوو. هاوکات خه یالدانی
 سووتاویان به ته شی ی یادگه که وته هونینه وهی
 رووداوه کانی رابردوو.

ئەبوو لەيلا ديسان گەرايەوہ نيو پيندەشتى يادگەى
 شەكەتى خۆيەوہ، وينەى نەوہكەى هينايەوہ بەر زەينى
 خۆى كە فووى لە سىن مۆمەكە و ئەو دوو پارچە
 پيچراوہى كاغەز دەكرد، كە داىكى لە برى دوو مۆمى
 دى ئاگرى بۆى تى بەر دا بوون. كاتىك بە توندى
 فووى كرد بۆ ئەوہى بە يەك فوو ئەو ئاگرە نەرم و
 نيانانە بكوژينيتەوہ، روخسارى زۆر گەش خۆى نواند.
 بەرەو رووى كاميراي مۆبايلەكەى داىكى بزە گرتى و
 سەرى بە لاي راستدا لار كردهوہ، وەك خۆ ئامادە
 كردن بۆ ئەوہى شەرفى گواستەنەوہى وردەكارى
 روخسارى بىنگەردى، بە شائشەى بچووكى سامسۆنگ
 ببەخشيت.

هېچ كام لە ئەندامانى خيزانەكە گوپيان بە دەنگى
 كەوتن و بەر بوونەوہى بۆمب لە دەرەوہ نەدا. دەنگى
 تەقینەوہكان وا ديار بوو دوور بوون، تەقینەوہشيان
 تىكەل بە دەنگى تەقینەوہى ئەو دەبدەبانەى دەستى
 برادەرانى مەيسوون بوون كە فووپيان تى دەكردن. لە
 پاش چەند خولەكىك لە زاق و زريق، مندالەكان سوور
 بوون لەوہى بچنە كۆلان بۆ ھەلاتن لە شوپنى تەسكى
 ھۆلەكە و زبرىي داىكە .

باشه بچنه دهره وه، به لام خوشه ویستان هینده دور
مه که ونه وه، باشه.

ئو رۆژه بۆردوومانه که خهست بوو، چهند
ههلیکۆپته ریک ده سوورانه وه و به ئاسمانی گه رکه که دا
گرم و هۆریان بوو، به بی ئه وهی فرۆکه شکین و
هاواری ئه للاهو ئه کبه ر هیچ کامیان بپیکتی.

چهند جارێک له یلا هاته دهری و بانگی مه یسوونی
کچی کرد و داوای لی کرد به په له پگه رپه ته وه مالی.
دهنگی ته قینه وه کان نزیکتر بوونه وه، هاوکات قاو و
قیژی منداله کانیش به رزتر بووه وه، که له کۆلانه که دا
گه مه یان ده کرد به بی ئه وهی هیچ کامیان به دم بانگی
کهس و کاری نیگه ران و ترساویانه وه بچن و
بگه رپینه وه نیو ماله کانیان. ئیدی ئه وان له گه ل رواله ت و
ورده کاری شه ر راهاتوون، له نیو فیگه ره کانیدا
توانه ته وه و بوونه ته به شیک له فره هنگی دپندانه ی
ئو، له گه ل مه رگی کتوپر راهاتوون که رۆحی گه لی له
هاوته مه نانی ئه وی بردووه ته وه، چی دی گوئی به
هۆشداریی کهس و کاریان نادهن. چی دی باوه ریان
به وه نییه که ژووره وه له دهره وهی میهره بانتره.

-کچی کچه کم ده توخوا وەر هوه. تو و هاوړیکانت
تیر گه مه بوون. ئه ری خو که نیت؟ گویت له دهنگی
ته قینه وه نییه؟

له یلا بهم جوړه به دهنگیکي ته ژي له ترس هاواری
کرد.

مه یسوون به رسای نه دایه وه. رهنکه به هوی
ته قینه وهی به رمیلک که هلیکوپته ریک به سه
گه رکه که یدا باراند، گوئی له دهنگی دایکی نه بوو بیت.
دروست له و چرکه ساته دا ساچمه یه کی تیژ ری به ره و
ئو کومه له منداله گرت به. ساچمه یه کی کویری
کویرتر له شه ر، به خیراییه کی بی نه دازه به ه وادا
رووه وه مه یسوون هات و جهسته ی نرم و شلی له
ناوقه دوه دوولت کرد. ئا بهم سووک و ئاسانییه.
دایکه ی کوست که و ته به سه رسامییه وه له دیمه نه که ی
دهروانی. باوه ری به وه نه کرد که به چاری خو ی دیتی.
پی و بوو دیمه نی فیلمیکي ترسناکه، خدیوکه له و
خدیوانه ی که ئیدی به ته کییه وه راهاتووه بژی، پاش
ئوهی داعش هاوسه ره که ی ئه و، دکتور فه رهادی
رفاند. ئه و خوینه ی له خوینبه رانی پچراوی جهسته ی
کچه که ی دهرده چوو، سه رسامییه که ی نه ره واند هوه. قار

و قیزی منداله‌کانی دی و هه‌لاتنیان به هه‌موو لایه‌ک و په‌نا بردنیان بو و په‌ردووی که لاهه‌کانیش، هه‌ر سه‌رسامیه‌که‌ی نه‌په‌وانده‌وه. هه‌ر ته‌ماشای کۆلانه‌که‌ی ده‌کرد که ئیدی بی له ته‌رمی منداله دوولت بووه‌که‌ی نه‌و، هه‌چ که‌سیکی تیندا نه‌ما، ته‌رمه‌که‌ش به سه‌ر قیری ساردی کۆلانه‌که‌دا راکشا بوو. هه‌وری ره‌ش دنیای به‌رچاوی نه‌ویان لیل کرد. له تارمایی نه‌و لیلاییه چره‌دا پینج مۆمی کوژاوه‌ی دیت، دووکه‌لیکی سه‌پیان لی هه‌له‌ستی و ئیدی نه‌ شتیکی ده‌بینی و نه‌ شتیکی ده‌بیست. بیده‌نگیه‌کی قورس سه‌راپای که‌ردوونی ته‌نبیه‌وه.

به‌ر له‌وه‌ی هه‌لیکۆپته‌ره‌که‌ به‌رمیله ته‌قینه‌وه‌که‌ی فری بداته‌ خواری، نه‌بوو له‌یلا له‌ بازگه‌ی یه‌کێک له‌ گرووپه‌کانی که‌ گه‌ره‌که‌یه‌ان کۆنترۆل کرد بوو، وه‌ستا بوو گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل چه‌کدارانی نه‌و بازگه‌یه‌ ده‌کرد، باسی که‌می خۆراک و کاریگه‌ری ئابلووکه‌ له‌ سه‌ر ژیا‌نی خه‌له‌که‌که‌ی ده‌کرد. وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ روویاندا بداته‌وه، پیتی گوتن که‌ ده‌زانیت به‌ ته‌ن خۆراکیان له‌ کوێ شار‌دوو‌ه‌ته‌وه و له‌ دابه‌ش کردنی به‌ سه‌ر خه‌لکی

نه داردا ناداد و نایه کسانى ههیه. پاشان دهنگى گپى
بهرز کردهوه وهک ئه وهى دهست به گریان بکات:

-دزهکان له خویمان. دزى مال خوون. ئاخىر کوره کهم
خه لک روو له کوئ بکات؟ ها ئادهى، ده پیم بلى ئاخىر
خه لک روو له کوئ بکات؟

لاویكى چه كدار كه ريشدىكى پپرى هه بوو، داواى لى
كرد هينور بيهتوه و بپرواتهوه مالى خوئى، پيشى گوت
كه ئه شتانه له و گوره ترن. پاشان سهركونهى كرد و
گوتى:

-دنیا شه ره و تو بى له وركت ههچ خه مىكى ديكهت
نيه؟ باشترين شت ئه وهيه كيسه و مالى خوئ
هه لته كينى، هه رچى هه يه بيخويت.

ئه بوو له يلا هه ستى كرد ته و قينكى ئاگر له گهردنى
ئالاه، هه ستى كرد گهرووى ئيفليج بووه، وهك ئه وهى
گوللهى نيشان شكينيك پيكا بيتى، سووكايه تيبه كهى به
ليكى تفت و تاله وه قووت دا، بهر له وهى ولامى ئه و
لاوه چه كدارهش بداته وه، گوئى له ته قينه وهى بهرمىليك
له نزىكى ماله كهى بوو. چه كدارانى بازگه كهى جى
هيشت و به په له به ره و مال راى كرد.

پاسه‌که هر له شوینی خویدا وهستا بوو، وهک
که‌سیک لهرز و تای گرت بیت، هه‌لده‌له‌رزی، ئه‌ویش
وهک پاسه‌کانی دی چاوه‌پوانی فرمان بوو تا قافله‌که
به‌رهو به‌شی رۆژاواي حه‌له‌ب بکه‌ویده‌ ری، که ئیدی
پینان ده‌گوترا ناوچه‌کانی رژی‌م، له‌ویشه‌وه به‌ پیی ئه‌و
ریکه‌وتنه‌ی کراوه، دریژه به‌ رویشته‌که‌ی بدات تا
ده‌گاته ئیدلب. خه‌یال‌دانی سه‌رنشینانی پاسه‌که‌ش به
ئهن‌دازه‌ی ئه‌و له‌له‌رزیندا بوون. کاتیک مرۆف ده‌که‌ویده
دنیا‌ی کسپ و بیده‌نگییه‌وه، خه‌یال‌دان ده‌ست به
هه‌له‌وه‌پی ده‌کات. سه‌رنشینانی که‌سکه‌ پاسه‌که‌ هینه‌ده
ترسیان له‌و نادیاره‌ نه‌بوو که له‌ کوتایی ئه‌م کۆچه
چاوه‌پوانیانه، هینه‌ده‌ی که له‌و رییه‌ی ئه‌وان ده‌که‌یه‌نیده
جی ده‌ترسان. ئه‌و رییه‌ی به‌ قه‌ناس به‌ده‌ست و مین و
ته‌قینه‌وه و ته‌بیعه‌تی ئاگرینی پاسه‌وانانی بازگی
جۆربه‌جۆر، ته‌ندراوه. له‌و شه‌ره‌ نه‌فره‌تییه‌دا هه‌یج
ریکه‌وتنیک به‌هایه‌کی نییه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر گه‌وره‌کانیش
سه‌وگه‌ریان کرد بیت.

هر یه‌که له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی خویه‌وه، یادگار‌ه‌کانی
ده‌گه‌ن‌پایه‌وه، یادگار‌ه‌کانیش له‌ نیو ده‌ریای خه‌یال‌دا له
پینش‌په‌رکیندا بوون، له‌ نزیکه‌وه بۆ نزیکتر، یادگاری شه‌ر

و ئابلووقە و شوپش و گرووپەيلىك كە لە شەهەرى سامان و ھەژموندنا بوون، چىرۆكى رفاندن و بە زور شاردنەو، سەربردەى ئەو بىئەژنانەى لە پەخۆيان ۋەك نىچىرى بەر كەلەبەى كۆمەلگايەك بىنىيەو، كە بايەخ بە قوربانىيانى شەهەر نادات، ئاھ و نالە و فىغانى دايكانى جگەر سووتاو و فيزاح و قىژەيان بە دواى تابووتەكانەو، ھەتتە، كۆسكەوتە، گىراوان و چىرۆكەكانى ئەشكەنجەدان كە لەبەر سامناكى لە باوهر بەدەرەن. چىرۆكى دەست درىژى سىكىسى كە كۆمەل لى بىدەنگ بوو، قوربانىيانىشى بەر لە ھەمووان لى بىدەنگ بوون، رەو و پەرىنەوھى سنوور پاشان خۆ دانە دەم مەترسىيەكانى دەريا و مەرگ و كارەساتەكانى خنكان، يان چەقىن لە نىزۆ خىووتگە و كەمپى پەرش و بلاو لە سەختتەين و دوورتەين شويندا، زورى چەك و كەمى خۆراك، گەلى شتى دىكە كە يادگەى ئەو رىبوارە بىدەنگانەى بى سىخناخ بوو.

دەرياي خەم ھار و ھاج كەوتە جەمىن و شەپۆلەكانى رۆحى عەببوودى عوجەيلىيان نەقۇم كرد، ئىدى مات و بى دەنگ لە شووشەى پەنجەرەى پاسەكەو تەماشاي ئەو دىمەنانەى دەكرد، كە چركە بە چركە لە گۆراندا

بوون. ئەو كىژۆلە بچووكەى كىسەى پېر لە پۇشاك و
بووكە شووشەى بە دواى خۆيدا رادەكىشا، ئىدى لە
دیمەنەكە بزر بوو، بەلام ئەو رۆژە نەگرسە خەيالى
ماندوى جى نەهيشت، كە وئەكانى كۆچ و رەو
ورووژاندووينا.

كاتىك گەيشتە سەر كۆلانەكە، زانىى پىكراوه. گوىى لە
دەنگى ئوتومبىلى بەرگرىى شارستانى و پياوانىك بوو،
كە بە كلاپۆلاى سىپپىهوه بە هەموو ئاراستەيهكدا
غارىيان دەدا، هەندىكىيان لە ئاست كۆمەلە دار و
پەردوويهك دەچەمانهوه و گوييان هەلدەخست، بۆ
ئەوهى گوييان لە هەر نيشانەيهكى ژيان هەبىت كە لەو
شوئىندا نىژرا بىت، هاوكات دووانى دى بە
برىندار بەرىكەوه بەرەو دەروازەى تەلارىك رايان
دەكرد، كە هاوار و قىژەى تالى لى بلند دەبوو. دىتى
چوار پىاو شتىك هەلدەگرن، وا هاتە پىش چاوى كە
برىندارىكى شەروانانە. برىندارەكە لە نىو بەتانيهكى پېر
لە پەلەى خوئىن پىچرا بووهوه. دلى ئەبوو لەيلا بەرزتر
كەوتە دلەكوتى، ئىدى لە خودا دەپارايەوه كە هىچ كام
لە ئەندامانى دىكەى خىزانەكەى تووشى هىچ
نارەحەتتبهك نەهات بن.

-خودا رحمه‌تی خۆت، خودایه میهره‌بانایی خۆت.
به‌رده‌وام دوعای ده‌کرد و ئه‌و دوعا و سه‌لاواته‌ی
دووباره ده‌کرده‌وه، هینده‌ی پیتی بکرایه هه‌نگاوی
خیزاتریشی ده‌نا تا گه‌یشته ئه‌و کۆلانه‌ی که نه‌وه‌ی
دوولت بووی لێ که‌وتوو. به‌ کراسه‌که‌ی ناسیبه‌وه.
هر به‌یانایی ئه‌و رۆژه مه‌یسوون له‌به‌ری کرد بوو،
رۆژی پینجه‌مین جه‌ژنی له‌دایک بوونی، ئیدی خۆی پی
با ده‌دا و پیشانی باپیری ده‌دا:
-باپیره‌ ته‌ماشاکه، کراسه‌که‌م چه‌ند جوانه. دایه له
منج بۆمی کریوه.

سه‌رنجی چاوه‌کانی دا، وه‌ک جووته‌ چاوی نازلی،
هاوسه‌ری مردووی، ده‌بریقانه‌وه. به‌ سنگی خۆیه‌وه نا،
چاوانی ماچ کرد، سه‌د لیره‌یه‌کی خسته‌ نێو له‌پی و
رۆیشت.

له‌و چرکه‌ساته‌دا ئه‌و نه‌یزانی که بۆ دوایین جار نه‌وه
هه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی ماچ ده‌کات.
وه‌ک مارانگه‌سته به‌ره‌و ته‌رمه‌ بچکۆلانه رای کرد،
هه‌ر زوو هه‌لی گرت، دیتی زۆر سووکه. بۆی ده‌رکه‌وت
ئه‌و ته‌نیا به‌شی لای سه‌ره‌وه‌ی جه‌سته‌ی هه‌لگرتوو،
واته‌ ناوقه‌دی له‌ سه‌رووی جووته‌ لاقی براره‌وه‌ی.

خوينبهره‌كاني هيشتا ته‌وژميان ده‌دا. خوينيكي گه‌ش و گه‌رم و ئال، هه‌لمى لى هه‌لده‌ستا و له‌ باى خنكاو به‌ بوئى بارووت وينه‌ى ديوزمه‌ى شه‌رى ده‌كيشا، ئه‌و خوينه‌ى ديزداشه‌كه‌ى ئه‌و و كراسه‌كه‌ى مه‌يسوونى سوور سوور خلتانى خوئين كرد. له‌ سه‌رساميدا به‌ هه‌موو گه‌رووى شه‌كه‌تبيه‌وه‌ هاوارى كرد:

-فرياكه‌وتن، فريام كه‌ون.

لاويكى ريشن كلاو پۆلايه‌كى سېپى له‌ سه‌ر بوو، لىنى نزيك كه‌وته‌وه‌ و به‌ هينواشى گوتى:

-حاجى ته‌مه‌ن دريژى بو خوتان، كچه‌كه‌ شه‌هيد بووه‌.

ئه‌بوو له‌ يلا هه‌ستى كردلى تاقانه‌ى وا له‌ نيو دوو په‌نجه‌ى ديويكدايه‌ و ده‌يگوشى. ئازاريكى توند لاي چه‌پى سنگى چزانده‌وه‌. ده‌ستى راستى دريژ كرد و به‌ سنگى خويدا ده‌هينا و ده‌برد، وه‌ك ئه‌وه‌ى به‌ دواى شوينى ئازاره‌كه‌دا بگه‌ریت، پاشان هه‌ناسه‌يه‌كى قوولى هه‌لكيشا و ئه‌و چركه‌ساته‌ تۆقينه‌رانه‌ى وه‌بیر هاته‌وه‌، ئه‌و رۆژه‌ى هه‌ليكوپته‌ريك به‌ به‌رميليكى ته‌قه‌مه‌نى، به‌ر له‌ سى رۆژ كۆلانه‌كه‌ى ئه‌وانى بۆردوومان كرد.

ئەو رۆژە ھەموو ئوتومبیلەکانی بەرگری شارستانی لە گەردا بوون، تەنیا چەند ئوتومبیلیک ما بوونەو، کە لەگەڵ چەر بوونەو، فریادی دۆخەکە نەدەکەوتن. ھێرشەکانی ئاسمان، فریادی دۆخەکە نەدەکەوتن. فریادپرسانی ئیدی وەک خەلکی دی بوون بە خۆراکی بەرمیل و بۆردوومان و نیشان شکین. لە کاتی بەجی گەیانندی ئەرکی خۆیاندا، گەلیکیان لەی کوژرا، ئیدی ئەوانیش پنیوستیان بە خەلکانیک ھەبوو فریایان بکەویدت یان کوژراوانیان بگوازیتەو و لە نزیکترین خاکدا بیانسپین، بە ھەمان شیوەی خەلکی مەدەنی کە دەکوژرین. لە پای دلسۆزیان و مەترسیی کارەکیان لەو ھەلومەرجە فرە سەختەدا، ناوبانگیان دنیا تەنیەو، بەوھی ئاژانسەکانی ھەوال و لاپەرەکانی سۆشیال میدیا وینە و قیدیوی ئەوانیان بلأو کردەو، چرکەساتی پتر بابەند بوون و پەیوەست بوونیان بە ساغە ھەستی مرقوف دۆستیان دەخاتە روو، کە لە سیاسەت و چەپەلیی شەر بەدەرە. لە لایەن دانیشتوانی گەرەکیانی ھەژارنشینی خۆشەویست بوون و بە ریزیکی زۆرەو ھەلسووکەوتیان لەگەلدا دەکرا، ھەمان رەفتاری پزیشک و نەشتەرگەرانیان لەگەلدا دەکرا، لێرە

و له وځ، بهم لا و بهو لادا، به هه لکه داوان رایان ده کرد، له شه قام و بن دار و په ردودا، به دواى شوینه واری مه رگدا ده گه پان. پتویستی نه ده کرد که س ته له فونیان بؤ بکات یان بؤ شوینانی بؤردوومان کراو بانگیان بکات، هر ده موده ست که گوینان له بهر بوونه وهی بؤمییک له ناسمانه وه ده بوو، په کسه ر بی دواکه وتن ده هاتن و ژیانى خوینان له بهر بؤردوومان ده خسته مه ترسییه وه بؤ رزگار کردنى که سانی گیرخوارده ی بن دار و په ردوویان تهرمی ژن و مندالی بن پاشماوهی زه به لاهی چیمه نتو.

-لا نیلا ه نیلله لالا.

نه بوو عالی کاتیک له زاری گه نجهی فریاگوزاره وه گویی له پرسه ی مهیسوون بوو، هاواری کرد و مات ما، نه یزانی چی بکات.

گه نجهی فریاگوزار پیتشنیاری کرد تهرمی دوولت بخاته نیو به تانییه که وه، که له نزیک هه ردوو لاقه که ی له جهسته ی مهیسوون په ریو، رایخست. نه بوو له ییالی پیره میرد نه وهی کرد که بیستی، له پر ئاویری به لای دهر وازه ی ته لاره که دایه وه، دیتی کچه که شى له سه ر عه رد راکشاوه، له په شوکی و نارچه تیدا هاواری کرد:

ئاراستەى ئەو شوپىنەى روانى كە مەيسوونى لى راکشا
بوو، ئىنجا فىزىخى كىرد:

-كوانى مەيسوون، بابە، مەيسوون كىرا؟
-كىژەكەم، مەيسوون مرد. مەيسوون ئىدى بوو بە
پەپولەى بەهەشت.

باوكە بەم جۆرە ولامى دايەو، ھاوكات سەرى
كچەكەى بەرز كىردەو و بە سنگى خۇيەو نا.

لە دوورەو كىلاو پۇلاى دوو فرىداگوزارى سەر بە
بەرگىرى شارستانى بەدەر كەوتىن، وا دىار بوو
شەپوانىكى برىندارىان لە سەر برىندار بەرىكى سادە
هەلگرت بوو، بە ئاراستەى يەكى لە و پاسانە دەپۇشىتن
كە بە دىژايى شەقامەكە لە چاوەپوانىدا بوون. ئەبوو
لە يالاھەولى دا بىرۆكەكانى بخاتەو سەر يەك و
پىكەوہيان گرى بدات، كە لەرىنەوہى پاسەكە و پرتە و
بۇلەى سەرنشەينانى، كە ئىدى كەوتىنە ناپەزايى
دەرپىن، پەرت و بلاويان دەكردەو. چەقەچەقىك لە
نىوان دوو سەرنشەين لە دوو كورسىى دوورى يەكدا
رووى دا، يەكيان تەنگىكى پى بوو، بە دەنگىكى نزم
كەوتىنە شەپە چەقە، هىندەى نەبرد دەنگيان بەرز

کرده‌وه، به ئامانجی ئه‌وهی هه‌موو سه‌رنش‌ینانی
پاسه‌که گوینیان له ده‌نگیان بیته:

-پاسه‌که که‌نگی ده‌که‌وینته ری؟

-باشه بۆ وا په‌له‌ته ده‌ربچی؟ ده‌ترسی بمری؟

-من بی له خودا، له که‌س ناترسم، قسه‌ی زیادم
له‌گه‌ل مه‌که.

-من قسه‌ی زیادم نه‌کردووه، تو‌ی که په‌له‌ته خیرا
ده‌ربچی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ویرانتان کرد، پاش ئه‌وه‌ی ته‌خت
و خاپوورتان کرد، ئه‌جا ده‌تانه‌وئ ده‌ربچن؟ هیشتا
زۆر زووه.. هیشتا چه‌ند کووچه‌یه‌ک ماون خاپوور
نه‌کراون، چ په‌له‌تانه؟

-ئیمه خاپوورمان کرد؟ تو به زمانی رژیم قسان
ده‌که‌ی. ئا ده‌ی پینم بلی به‌پیزتان کین و کارتانه‌چییه،
ئاخۆ سه‌لکی سیرن یان قونچکی پیاز؟

-یه‌که‌م شت له بیرری مه‌که تو وا سواری پاسیک له
پاسه‌کانی رژیم بوویت، واته که‌سکه پاسیک، که‌چی
مره‌مرشی تیدا ده‌که‌ن. به باری گوینزه‌وه با خه‌ره‌ی
نه‌یه‌ت. ئاخۆ چ جارێ گویت له‌م رسته‌یه بووه؟ دووه
لیم ده‌پرسی ئاخۆ من کینم؟ من که‌سیکی ئاساییم. من
هاوولاتییه‌کم، مالم چوو، خیزانه‌که‌م مردن، منیش ئیستا

ری نی نادیارم گرتوووته بهر. ئیمه چ سوودیکمان له
شه‌ره بینیی؟ من به دریزایی ته‌مه‌نم له‌گه‌ل رژی‌مدا
نه‌بووم. نه له‌گه‌ل هاتنی ئیدووش بووم بو نیو
گه‌ره‌که‌که‌مان، که بیکه‌ن به سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز بو
خۆتان. ئیوه و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل‌تن، نه ئیمه‌تان پاراست و
نه سه‌ره‌که‌وتن. ئه‌وه‌تا ئیدووش بو‌ی ده‌رده‌چن، پاش
ئه‌وه‌ی داری به سه‌ر به‌ردییه‌وه نه‌ما.

-پیم گوتی دریزه‌ی مه‌ده‌ری، ئه‌گه‌رنا سه‌ر و
پۆته‌لاکت ده‌شکینم.

-منیش پیت ده‌لیم من هه‌موو شتی‌کم له کیس چوووه.
من ئیستا مال و خیزانم له ده‌ست داوه و له شاره‌که‌شم
ده‌رده‌چم. به لامه‌وه گرنگ نییه به ساغی لینی ده‌رچم
یان تیندا بمیدنمه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به ده‌ستی تووش
بکوژیم یان به ده‌ستی که‌سیکی سه‌ر به رژی‌م. ئه‌گه‌ر
حه‌زت کرد، ده‌توانی به گولله‌یه‌کی تهنه‌که‌ت کۆتایی
به ژیانم بهینی. ده‌ی ته‌قه بکه، بیکه و ره‌حمیک به‌و دله
بکه که شوینیکی بو ئازار و ژان تیندا نه‌ماوه.

ئنجبا به تووره‌یه‌وه هه‌ردوو ده‌ستی بو یاخه‌ی
کراسه چرچ و لۆچه‌که‌ی برد، چه‌ند دوگمه‌یه‌کی کرده‌وه

و چره تووکی سپیی سنگی به‌دهر کهوت، هر زو
چه‌کاره‌که هاواری لی کرد:

-شهرم که، هیچ نا شهرم له مووی سپیی خوت بکه،
ئاخر ژنمان له‌گه‌لدان.

-دهبا یه‌که‌م جار پیاوانمان له‌گه‌ل بیت.

کاتیک مشتومپی نیوانیان گه‌یشته ئه‌و ئاسته‌ی
توندی، هه‌ندیک له‌ سه‌رنشینان هاتنه‌ نیوانیان و داوایان
لی کردن ئارام و هی‌زور ببه‌وه، هه‌ندیک ده‌نگی نه‌رم
به‌رز بوونه‌وه "جه‌ماعه‌ت سه‌له‌واتی پیغه‌مبه‌ری لی
دهن، شایه‌تمان بی‌دن و نه‌فرت له‌ ئه‌هریمه‌ن بکه‌ن. با
رؤژه‌که‌مان به‌ خیر کوتایی بیت. ئه‌وه‌ی به‌ سه‌رمان
هاتووه به‌سمانه‌.

ئه‌و دوو که‌سه، یه‌کیان چه‌کداری یه‌کیک له
گروپه‌کانی شه‌رکه‌ر بوو، تفه‌نگیکی له‌ ئامیز بوو،
هه‌روه‌ها ریشیکی پوخته‌هه‌لپاچراویش سیمای ره‌نگ و
روخساری شارد بووه‌وه، مه‌ندیلکی ره‌شیشی له‌ سه‌ر
پنچا بوو، هینده‌ی نه‌ما بوو چاویشی داپوشی.
دووه‌میشیان که‌سیکی مه‌ده‌نی بوو که له‌ ناوه‌پراستی
ته‌مه‌نیدا بوو، ریشیکی به‌ردا بووه‌وه که ده‌کرری بلین
ته‌مه‌نی ریشه‌که‌ی هه‌فته‌یه‌ک ده‌بوو. ته‌نکه ریشیک که

پیری پیوه دیار بوو، سیمای زبر و توورپی داپووشی
بوو، هر دوو چاوانیشی به قولدا چوو بوون، که گه لن
خه م و توورپی په نهان و ناتوانایی و ترس و ههستی
تیکه ل و نادیاریان دهخسته روو.

شوفیره که له و کاته دا خه ریکی پیچانه وهی جگه ره یه ک
بوو، هیچ قسه یه کی نه کرد، ته نیا له ئاویته
لاکیتسه بیه که ی ناوه وه سووکه سه رنجیکی له و
سه رنشینه په شینوانه دا، وا دیاره بوو باکی به وه نه بوو
که له نیدو پاسه که دا رووی دا و رووش ده دات. دوایین
قومی له جگه ره دا، دووکه له که شی له په نجه ره ی نیوه
کراوه که ی پاسه که وه ئاودیوی دهره وه کرد، پاشان
پاشماوه ی قونچکی جگه ره که ی خسته نیوان گه له په نجه
و په نجه ی بالابه رزه ی دهستی راستی و دوور توورپی
دا، پاشان جامی په نجه ره که ی دیسان به رز کرده وه.

ئه بوو له یلا ئه و مشتومرپی به لاه سه یر نه بوو، که
چند خوله کینکی خایاند. هه مووان نائارام و په شیو
بوون. ناخر جی هینشتنی مال و حال و هه وار کاریکی
ئاسان نه بوو. بی له وه، ئه و له کاتی تیدپه ر بوونی به
بازگه ی زوردا، له و مشتومره خراپتر و توندتری بینوه.
هه ندی چه کداری بازگه ی چه ندین گرووپه یلی شه رکه ر

له حه‌له‌ب به‌ران‌بهر به‌خه‌لكى سه‌قىل بووبوون به
 كه‌له‌گا، به‌رتيل و سه‌رانه‌يان لى وهرده‌گرتن، هه‌رچى
 سه‌ه‌ليقه‌ى سه‌ده‌ى خۆيان بيوسته‌بايه، به سه‌ه‌ر نه‌و
 خه‌لكه‌يان ده‌سه‌پاند، به تايبه‌تى نه‌ندامانى ري‌كخراوى
 داعش. خه‌لكى هه‌مه‌جۆر خه‌م و خه‌فه‌ت و مه‌رگيان
 چه‌شت كه له عه‌رد و ئاسمانه‌وه بۆيان ده‌بارى،
 ته‌نانه‌ت له بن پيليانه‌وه بۆيان ده‌ر ده‌كه‌وت، ئىدى پنى
 ناره‌حه‌ت بوون و هه‌چ ده‌ره‌تانىكيان به‌دى نه‌كرد، بى له
 په‌نا بردنه به‌ر قاچاخچيان. هه‌ندىك توانيان ده‌رچن،
 نه‌ك ته‌نيا له رۆژه‌لاتى حه‌له‌ب، به‌لكو نه‌وان توانيان
 ته‌نانه‌ت سه‌نوورى ولاته‌كه‌شيان ببه‌رن، نه‌و ولاته‌ى
 ئاگرى تى به‌ر بووه، به‌ره‌و ولاته‌ى ديكه‌ى ئارامتر
 ره‌ويان كرد، به‌ران‌بهر به‌وه‌ش پاره‌يه‌كى زۆريان دا.
 هه‌ندىك خه‌لك خانوويان فرۆشت، هه‌ندىكيش كه
 خانووه‌كانيان خاپوور كران، ئىدى كه‌وتنه فرۆشتنى زي‌ر
 و خه‌شلى خۆيان، بۆ نه‌وه‌ى پاره‌ى كه‌شتى نه‌گه‌رى
 مه‌رگ به‌ نيو ده‌ريا و دارستاندا به‌ره‌و نه‌وروپا بده‌ن.
 نه‌بو له‌يلا به‌ بى نه‌وه‌ى ئاوڤ له‌ چاوگى مشتومره‌كه
 بداته‌وه، ئانيشكى له شووشه‌ى ساردى په‌نجه‌ره‌كه گير
 كرد، ليمۆى يادگه‌ى گوشى و هه‌ولى دا بيري چر

بکاته‌وه و به دواى ئه‌و چرکه‌ساتانه‌دا بگه‌پیت، که له‌وه‌دا بوو ژاوه‌ژاوى نێو پاسه‌که بزرى بکات و له نێو قوولایى خه‌یالدا نقوم بن.

مه‌یسوون کۆچى کرد.

ساچمه‌یه‌کى کویژ کوشتى، که کریملین گۆپالیکی فیتووى بو ئه‌و ساچمه‌یه دروست کردوه، به نێو کووچه‌کانى هه‌له‌ب و شاره‌کانى دیکه‌شدا ریی پيشان ده‌دات، ئه‌و شارانه‌ى هه‌یچ کهس نه‌یتوانى به چه‌ترى ئاسایش و ئه‌نجوومه‌نى ئیفلجى سایه و سینه‌ریکیان بو بکات.

گه‌لیک منداڵ مردن و له بن که‌رته چیمه‌نتووى دارماوى مال و دیواری قوتابخانه‌کانیان که دارمان، ئیسکی نه‌رم و نیانیان هه‌ردرا. گه‌لیک منداڵ به هه‌واى ژه‌هراوى مردن که فرۆکه‌یه‌ک هه‌واکه‌ى ژه‌هراوى کرد، هه‌مان فرۆکه‌ش فرۆکه‌وانانى ولاتى خویان لێیان ده‌خوڕین، به‌ر له‌وه‌ى فرۆکه‌وانانى ولاتانى فیتووشیان بێته پال. به‌ بۆردوومانى کویژانه‌ى گرووپه‌یلى چه‌کدار بو ناوچه‌گه‌لیک که ناویان نان سه‌ر به‌ رژیم، منداڵان مه‌رگ بردنییه‌وه، مووشه‌که‌کان کویژ بوون جیاوازبێیان

له نیوان سهربازیکی رژیم و مندالیک نه ده کرد که له وئ
له قوتابخانه ده گه رایه وه. به چه قووی قینی تیا هفی و
تیخی میلیشیای هاورده بو داکوکی کردن له ئاسایش و
شکووی ولات، مندالان مهرگ بردنییه وه. به و مووشه کانه
مردن که فرۆکه کانی مامه ئوباما تیی گرتن، ئوباما یه ک
که کیشانی هیلی سوور له سه ر نه خشه ی ئازاری
سووریای کرده خولیا و ئاره زوو، به ر له وه ی به په له
هیله کان بسریته وه، به بی ئه وه ی په رده یه ک له
په رده کانی کوشکی سپی به ریته وه، که عه وره تی
سیاسه تی نیشته جیی ئه وئ ده شار نه وه.

ویزای زوری ئه و وینانه ی که ناله کانی سووشیال میدیا
په خشیان کرد و هه زاران به لگه فیلم له باره ی قوولی
برینه که ی سووریا وه، که چی چاوی کومه لگای
نیده وه له تی له ئاستیدا کویر بوو، دوستانی گه لی
سووریا ش، هر خویان ئه م ناوه یان له خویان ناوه،
ته نیا به بیده نگی چاودیری جوگه له ی خوینی چوړاوی
برینی ئه و مندالانه یان کرد، خو ره نگه، ئاخو کئ ده زانی،
زور به دل خوشییه وه ئه مه شیان کرد بیت.

ئه وانه ی به شه قامه کانی مافی مروفتدا ده رۆن
ئاوړیکیان نه دایه وه، به هه مان شیوه فه رمانبه رانی به

په له ش، ئهوانه ی له نیوان نووسینگه کانی دادگای
 نژوده وله تیی داد و دادگای تاوان له لاهایش، ئاوریان
 له و خوینه نه دایه وه، که بیزی له جیگه وتی ههنگاوی پر
 له متمانهی ئهوان ده بیته وه، ئاگایان له و قوربانیا نه نییه
 که هاواریان لی ههستا و ئازاره کانیان به هه موو
 زمانانی دنیا ده دوین. گوئییه کانییش له ئاست خنکه خنکی
 ئه و مندالانه کهر بوون، که له چرکه ساتی خنکانیان به
 غاز دنیا یان ته نییه وه، چاوه کانییش له ئاست بریقه ی
 چورای برینیان کویر بوو، چاوه کان وایان نیشان دا
 که بیناییان له ده ست داوه، گوئییش یان ئهوان ئه و
 گوشتارگه یه یان نه دیوه، ئه گه رچی له خوری ته مووز
 رووتتره و له هاژه ی تا فگه یه کیش که له به رزییه که وه
 دینه خوار ی به رزتره.

مه یسوون مرد.

شه پر هه ر پینج مۆمه که ی ئه وی کوژانده وه، دایکی
 دووباره کهر بووه وه، پاش ئه وه ی چاوی به روخساری
 کیژوله ی کوژراوی که وت و پرس یاریکی گه وره تر له
 نیشتمان و دژوارتر له جهنگ، به سیمایه وه گه لاله بوو.
 له یلا دیسان له زمان که وت پاش ئه وه ی که له به ی
 شیتویه ک، که له نیویۆرکه وه هات و مه یسوونی

بچکۆلانەى کەرت و پارچە کرد و کردییه تەرمیکى
سارد و سەر له مەیدان نەخۆشخانەى نزیکى ئەوى، کە
له نێو قاوشەکانیدا شەپوان و مەدەنى تەپیان داوه،
هەمووان له نێو بەتانیى پیسدا پیچراونەتەوه و له تاو
برینی گەنیویان له نالە نالدان.

به شی سییه م

له کانتینی کولیژی پزیشکیدا، که قوتابیان زانکوی
هلهب پنی دهلین کانتینی ناوهندی، زور له
خویندکارانی هه مهجور کولیژ به یهک دهگه ن. ئه و
ریستورانته پهله خوراکی ههیه، سهنده ویچی په نیر و
سجوق و چا و قاوه و خوشاوار. دهروانیه گوره پانی
زانکو و له دهروازهی هه ره می زانکو یه که دایه، له
خواره وهی ته لاری کولیژی پزیشکی و به رانه بر به
کولیژی ئه ده بیات و زور نزیک له نه خوشخانهی زانکو.
ئیدی ئه و یه که مین شوینه که خویندکاران پنی دهگه ن،
پاش ئه وهی له پاس و ته کسسی و هوی دیکه ی
گواستنه وه، له گوره پانی زانکو دا داده به زن و دینه نیو
زانکو وه.

له و کانتینهی کورسییه کانی شکاو و میزه کانی ته ژین
له رستهی غه زهل و بهرواری جور به جور که ئامازه به

ژوانی ورده عاشقان ده‌کهن، فره‌اد خویندکاری سالی
پینجهم له کۆلیژی پزیشکی به دیداری له‌یلا خویندکاری
دوایین سالی ئە‌ده‌بی عه‌ره‌بی گه‌یشت.

ئهمه له کۆتایی نيسانی سالی دوو هه‌زار و پینجدا
رووی دا. رۆژیکي گه‌رمی به‌هار بوو. دوو خویندکاری
زانکۆیه‌که له سه‌ر میزیکي ته‌نیشت په‌نجه‌ره‌یه‌کی نزیک
به ده‌رگای کانتینه‌که دانیشن، که ده‌یروانییه‌ گۆره‌پانی
زانکۆیه‌که، گۆره‌پانه‌که‌ش ته‌نیا په‌کتربریکي ریگاگان
بوو، که به‌ره‌و چه‌ند گه‌ره‌کینکی حه‌لب ده‌چوون و
چه‌ندین ویستگه‌ی پاسی گه‌وره و بچووک و زه‌رده
تاکسی لێ بوو. دواي گفتوگۆیه‌کی کورت و به‌چرپه، له
باره‌ی کاریگه‌ری کوشتنی ره‌فیع حه‌ریری به‌ سه‌ر
ئایینه‌ی ولاته‌که‌وه، نه‌مازه پاش ئه‌وه‌ی هیزی سوپای
سووریا له لوبنان کشایه‌وه، ماوه‌یه‌ک بێ‌ده‌نگی به‌سه‌ر
چوو، پاش ئه‌وه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان په‌نای برده به‌ خه‌یالی
خۆی.

هه‌ندیک له خه‌لکی سووریا هیدوایه‌کی گه‌وره‌یان به‌و
رووداوه هه‌بوو، هه‌ندیکیش پینان وا بوو ئهمه
سه‌ره‌تای رزگار بوونه له کۆماری به‌ میرات و
دیکتاتۆریه‌تی پارتی سه‌ه‌رکرده‌ی ده‌وله‌وت و کۆمه‌ل.

گەلىن لە تويژەكانى كۆمەل باوەريان وا بوو، رزگار
 بوون لە چنگى دەسەلاتى ئەمنى بە کردارىكى دەرەكىي
 وەك ئەوەى لە عىراق رووى دا نەبى، بەدى نايەت.
 ئاسۆ لە بەردەم خەلكى سووريا داخرا، پاش ئەوەى لە
 ئەدەبىياتى ئۆپۆزىسيۆندا پىيى دەگوتريت بەھارى
 ديمەشق، زىندە بەچال كرا، ئەويش ئەو ماوە كەمە بوو
 كە لە پاش حوزەيرانى سالى ۲۰۰۰ەو جۆرىك لە
 كرانهوہى بە خۆوہ بينى، كاتىك سەرۆكە گەنجەكە
 كليلەكانى كۆشكى كۆچبەرانى خستە گىرفانى خۆيەوہ،
 وەك مىراتگرى باوكى گورىنى، كە بە دەستىكى پۇلايين
 بۆ ماوہى سى و پىنج سال حوكمرانىي ولاتى كرد.
 دەزگاكانى ئەمن ئەو يانانەى داخست كە خەلكىكى
 زورىان راكىشا، پاش ئەوەى چەندىن رۆشنىبرى چىنى
 ناوہند كۆت و بەندى گەردن و لاقى خەلكى سووريايان
 تىك شكاند، لەمەش سووديان لە چاوپۆشى كردنى
 دەسەلات وەرگرت. دواتر والىك دراىەوہ كە ئەمە
 رىكارىكە دەسەلات مەبەستى بوو لە رىي ئەوہوہ
 نەيارانى راستەقىنەى خۆى ئاشكرا بكات و لە زىندانيان
 بئاخنى، بە كەردەنىش ئەوہ رووى دا. لىژنەكانى
 ژياندەنەوہى كۆمەلگەى مەدەنى بەر لەوہى بتوانن

کۆمەلگەى مەدەنى بژىيىنەو و رۇخى پىي بېخىش،
مەرگ بىردىيىەو، روونىش بوو،و ە ئو چىنگەى
دەزگاکانى ئەمن ە ەمىک خاو بوو،و، مەبەستىان
بوو بەمە دووبارە کۆت و بەندى خۆيان بە دەورەى
جوولەى ئاشتىانەى خەلکدا توندتر بکن، ەناسەيان پىي
بېرڻ و چالاکانىشىيان بخەنە نىو زىندان و بەندىخانەو.
خەلکى سووریا لە پاش کوشتنى حەریرى لە دۇخى
چاوەروانى و تۆقىنى ئاوتتە بە بىرک هیوا ژيان، ەموو
چرکەيەک پىشپىنى دەست تىوهردانىكى نىو دەولەتپیان
دەکرد بۇ گۆرىنى رژیى حوکمران لە ولاتەکەدا. وپرای
ئەو ەى حەزىان بە رزگارى و سەرەرازى بوو، بەلام
ترسىان لە دەست تىوهردانى دەرەکىش ەبوو، پاش
ئەو پەشپىيە فراوانەى لە دواى رووخانى جمکەى
بەعس لە بەغدا لە نىسانى ۲۰۰۳دا، بىنيان.

قسەى ەردوو خويندکارەکەى ئەو رۆژەى زانکو،
خويندکارى پزىشكى مرۆى فەرهاد و خويندکارى
ویدژەى ەرەب لەیلا، تەنیا چرپە بوو، پاش چەند
چرکەيەک لە دەست پىي کردنى گۆرا بە پىي دەنگىيەک،
کە تەنانەت زاق و زىقى ھۆرىنى ئوتومبىلى گوزەر کردە
بە گۆرەپانى زانکو و ەات و ھاوارى ئەو خويندکارانەى

له وانەى مەشقى سەربازىش دەگەرەنە، ئەو
بىدەنگىيەى نەشكاند. هيندە باسى سىياسەتيان نەکرد،
سەرى خۇشيان بە بابەتەكەى حەرىرى بە پتر لە دوو
رستە نەهيشاند، كە خویندكارى شەرمەن فەرھاد كوردیە
دەسپىكى قسە كوردنەكەى. ئەو ەكەمىن دیداریان بوو
كە خوشكى فەرھاد رىنى بو خوش كرد، زەینەب
خویندكارى سالى سىيەم لە كۆلیژی ئابوورى و
بازرگانى بو ئەو ەى براىەكەى بە لەیلا عوجەیلی
بناسىنى، ئەو كچە سەنگىنەى حەلب بە گوتەى ئەو،
پاش ئەو ەى قەناعەتى پى هینا كە لە نىو سەدان
خویندكار، ئەو گونجاوترىن بووكە بو فەرھادى براى.

-كچىكى جوان و سەنگىنە، خالوانى كوردن.

زەینەب خوشكى فەرھاد، بە بزەیهكى واتادارەو ە ئەم
قسەیهى گوت.

-جوان و سەنگىنە، دوو سىفەتى بەسن، زەینەو ى

خوشكم. چم داو ە خالوانى؟

بە بزەیهكى شەرمەنەو ە، فەرھاد بەرسقى داىو ە،
ئىجا بە پەلە بو ەرچوو، نەبادا وانەیهكى
نەشتەرگەرىناسىى لە كىس بچىت.

له یلا هر تهماشای چاوانی هاوړی کورده که ی ده کرد
که له شاری منبجه وه هات بوو، که تهنیا چند په یفیکي
کورديی ده زانی، که چی نیگای فهرهاد له سهر ئه و
زنجیره زیره جوانه گیرسایه وه، که ناوی خوداوهندی
پی شوړ بووه توه و ئه و به شهی به دهره وه ی گهردنی
هاورنیه که شی، رازاند بووه وه.

-هؤشت بؤ کوئ چوو؟

-خودا.

-چی؟

-له سهر عهرش گیرساوه.

له یلا ئاگای له چاوی فهرهاد بوو. دهستی بؤ گهردنی
برد و ناوی زیرینی خوداوهندی به ههر دوو پنجه ی
شه هاده و گه له گرت، وهک ئه وه ی بیه وئ ئه و پارچه
زیره ی سهرنجی فهرهادی راکینشا، بشاریته وه، پاشان
سهری خوئ داگرت و به دهنگیک که هر له چرپه
ده چوو، گوئی:

-زهینه ب پیی گوتم شه رمنه، به لام پیی نه گوتم تو
شاعیریشی.

فهرهاد سهری سوړما چون به رسف بداته وه. به
راستی ئه و شه رمن بوو، به لام خو شاعیر نه بوو و به

ههچ شتیوهیهک گویی به تهواوی ویزه نهدهدا. ئەو زنجیره‌ی به سنگی هاوڕینییهکه‌یدا شوڤر بووه‌ته‌وه، شه‌یدای کرد، په‌یقی خوداوه‌ندیش ئەو وشانه‌ی پێ به‌خشی، که خوشی پێی سه‌یر بوو چون زاتی کرد بیان درکینێ. دیندارێکی میان‌ره‌و بوو. هه‌ر که هاته زانکۆی حه‌له‌ب، ئیدی به‌رده‌وام نوێژی له‌ مزگه‌وتی ئیمان ده‌کرد که له‌ نزیک زانکۆی شاره‌که‌ بوو. رۆژانی هه‌ینی ئاماده‌ی بانگخوازێکی به‌ ره‌چه‌له‌ک کورد بوو، که به‌ رۆژی رووناک داوای له‌ خه‌لک ده‌کرد بۆ جیهاد بچنه‌ عێراق، تا ئەو رۆژی هه‌ینییه‌ی له‌گه‌ل ده‌رچوونی له‌ مزگه‌وت، به‌ خۆی و هاوه‌لانییه‌وه‌ کوژران. فه‌ره‌ادی لاو ترس دایگرت، کاتیک گویی له‌ قسه‌یه‌ک بوو که به‌ نه‌ینی له‌ سه‌ر زاری خه‌لک بوو، قسه‌که‌ ئەوه‌ بوو که بانگخوازه‌ی کوژراو له‌ لایه‌ن ده‌زگای هه‌والگرییه‌وه‌ خرا بووه‌ گه‌ر، بۆ کۆ کردنه‌وه‌ی خۆبه‌خشان و ره‌وانه‌ کردنیان وه‌ک مواهید بۆ نێو ریزی ریکخواوی قاعیده و ریکخواوه‌کانی دی‌که‌ی چه‌کدار له‌ عێراق، مزگه‌وته‌که‌ش له‌ لایه‌ن گه‌لی سیخوڤ و راپۆرتنوسه‌وه‌ چاودیری ده‌کرا. فه‌ره‌اد وازی له‌ چوونه‌ مزگه‌وت هینا، ئیدی پاش ئەوه‌ی باوکی نسیحه‌تی کرد که خۆی له‌

سهریشه و مال ویرانی به دوور بگریت، تهنیا له مالهوه نویژی دهکرد. باوکی بریکار وانه بیژی زمانی عهره بی بوو له دواناوه نندیه کانی منبج، هۆبهی هه والگری له و شارهدا بو ماوهی پازده سال ریی جئگیر کردنی له کاره کهی پی نه دا، به تۆمه تی ئه وهی ئه ندای پارته کانی کورده .

پاش کفتوگۆیه کی پچرپچر که دهسته واژهی شیرین و نوقلان باری نیوان ههردوو هاوڕینی تازه به یهک ناشنای تیدا دهباری، وادهی وانه کهی له یلا هات. ئیدی داوای مۆله تی له فه ره هاد کرد، ئه ویش پنی گوت که چه ز دهکات تا کۆلیژی ئه ده بیات پیکه وه برۆن، ئه ویش به خۆش بییه کی زۆره وه، که نه ی توانی په رده پۆشی بکات، داواکهی فه ره هادی ئه ری کرد. ههردووکیان به جووته دلێکی سه هوزتر له تازه داری سنه وه به ری ئه وئ، له کانتینه که ده رچوون .

فه ره هاد خویندنی ته واو کرد و له یلاش ته واوی کرد. له گه ل نزیک بوونه وهی کۆتایی سالی ۲۰۰۷، هه رچه نده ئامۆزایانی قاچاخچی له یلا به ره له ست بوون، به لام ئه و جووته زه ماوه ندیان کرد. ئامۆزاکان

پنځان وا بوو، له یلا پتر مافی نهوانی به سهره وهیه تا
بینگانه یه ک. که چی، نهو که خویندنی کولیزی نه ده بیات
به شی نه ده بی عه ره بیی له زانکوی حله ب ته واو کرد
بوو، ناماده نه بوو شوو به که سیک بکات که ناستی
زانستی لهو که متر بیت. یه کی له ناموژنه کانی چهند
جاریک هه ولی دا رازی بکات:

له یلا، کچه که م، ناموزاکت باخی میوی هیه و
یه کیکه له دهوله مندانی عزاز و گوره قاچا خچیه کان،
باوهرم پی بکه له گهل نه ودا زور به خته وهر ده بیت.

له یلا قسه کانی ناموژنه که ی رت کرده وه. سوور بوو
له سهر شوو کردن به فهرهاد، که له سالانی خویندنی
زانکو دا ناسی بووی. نه مه یان له گهل خولیا یه کی
دهروونی له یلادا ویک ده هاته وه. باوکی فهرهادیش پاش
نه وهی سالتیک و سنی مانگی له به ندیخانه دا به سهر برد
بوو، له پای نه وهی له شاری کوبانی به شداریی له
ناهنگی جه ژنی نه ورژدا کرد بوو، پارچه شیعریکی شی
به زمانی عه ره بی له باره ی نه ورژه وه خویند بووه وه،
تازه نازاد کرا بوو، ئیدی خوشی خیزانه که یان بوو به
دوو خوشی، شادیی گه رانه وهی سهرداری خیزانه که و

شادىي ژن هينانى دكتور فهرهاد و گواستنه وهى
ماموستا له يلا وانه بيژى زمانى عه ره بى.

ئو زه ماوه نده خوشه له پاش چوار سال دوو كور و
كچىكى لى هاته به ره هم، كاميران، ئالان و مهيسون.
مهيسون پاشه به رهى ئو دوو هاوژينه بوو كه له
سالى ۲۰۱۱ دا له دايك بوو، بهر له وهى خهلكى سووريا
راپه رن و خوپيشاندانى ناره زايى دژ به دهسه لات ريك
بخن و پاشان داواى رووخانى رژيميشيان كرد.

له يلا له فهرهاد زياتر دلى به مهيسون خوش بوو،
به لام فهرهاد دوو نيرينه كه، كاميران و ئالانى به لاوه له
خوشكه كه يان خوشه ويستتر بوو. كه چى هه ر كه
كچه كهى كه مى گه وره بوو، هينده هؤگري بوو، ته نانه ت
نورينگه كهى كه كه وت بووه ئو نه خوشخانه يهى له
خوارووى ماله وه يان بوو، جى ده هيشت و سه ر
ده كه وته مالى بو ئه وهى گه مه له گه ل كچه جوانه كه يدا
بكات، ئو كچه ي جمه و شادىيه كى په نهانى به ماله كه
به خشى بوو، كه به و شادىيه ي جارانى ژيانى پيشووى
ئو جووته هاوژينه نه ده چوو.

هاوينى سالى ۲۰۱۲ شارى منبج وهك گه ليك شار و
شاروچكه ي ديكه ي سووريا، له ژير دهسه لاتى كووشكى

کوچبهران دەرچوو، چەند گرووپینکی سوپای ئازاد که
 لە پاش دابراڤان و جیا بوونەوهی ژمارەیهک لە سەرباز
 و ئەفسەر لە سوپای حکومەت، تازە بنە و بارەگەیان
 دانا بوو، دەسەلاتی شارەگەیان گرتە دەست. دکتۆر
 فەرهاد چوووە پال جموجۆلی تازە ی سیاسییەوه، پاش
 ئەوهی دلتیا بوو ئیدی رژیم لە منبج و شویتانی دیکە
 کوتایی هات. زۆر حالەتی ئەستەمی بریندارانی سوپای
 ئازاد و خەلکی سەفیلی چارەسەر دەکرد، ئەوانە ی لە
 پینکدادان و بۆردوومانی بەرانبەر بریندار دەبوون،
 تەنانت بریندارانی ناکوکی نێو خیزان و هۆزەکانیشی
 چارەسەر دەکرد. سەرگەرمیی رهوشی تازە، دلی دکتۆر
 فەرهادی داگیر کرد، گو رانیک بە سەر رهوشیدا هات،
 ئیدی دەستی بە چالاکیهکی زوری پزیشکی لە بواری
 مرۆیی هەروەها لە بواری سیاسیدا کرد. هۆگری
 شارەگە بوو، بۆی ئاشکرا بوو که پتر لە هەر کاتیکی
 پیشوو ئەو شارە ی خوش دەوێت. باوکی بە جەلتەیهکی
 توند کوچی دوایی کرد. بەر لە مردنی داوای لە کورە ی
 پزیشکی کرد منبج جی بهیلت:

-کورەگەم من بۆنی ویرانی دەگەم.

-باوکه، هیچ شتیک روو نادات. رژیم له ماوهی چند
مانگینکا دپرووخی.

-ئهگر بشرپووخی، رهوش باشتر نابیت. باوهپم پی
بکه فهرهاد. پروانه ئهوانه‌ی که خویان به به‌دیل ده‌زانن.
خودا ئاگاداره کورپه‌که‌م...

-باوکه گیان، ئه‌وه‌نده به‌سه که رژیم چوو.. ئه‌وه
خه‌ونی ئیمه بوو.
-فهرهاد... به‌لام...
-باوه گیان..

مشتومریک به خۆ به‌ده‌سته‌وه دانی باوکه کوتایی
هات، که به چاوی غه‌یب و په‌ن‌ها له ئایینده‌ی ولاتی
دپروانی.

چهند مانگیک به سهر مهرگی باوکه‌دا تیدپه‌ری و
رهوش هر وهک خوی و رژیمیش نه‌پرووخوا. دکتور
فهرهادی نه‌شته‌رگه‌ریش وهک چالاکیکی نیو چالاکانی
کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی مایه‌وه، تا ئه‌و به‌یانییه سارده‌ی
یه‌که‌مین مانگی سالی ۲۰۱۴، خه‌لکی منبج به‌ده‌نگی
بلندگوی سهر ئوتومبیلی مؤدیل تازه به‌خه‌به‌ر هاتن، که
به شه‌قامه‌کانی شاروچکه‌که‌دا ده‌سسووپرانه‌وه و
سروودی ده‌وله‌ته‌که‌مان سه‌رکوتوو و 'هه‌ژا هه‌ژا' و

سرودى ديكه‌ى به جوش و خروش، له بلنگويه‌كانه‌وه
ده‌بيسترا .

-داعش ده‌ستى به سهر منبجدا گرت.
ئه‌وه‌ه‌واله‌ توقينه‌ره له نيو خه‌لكى، ئه‌م زاره و زارى
ده‌كرد.

به‌ر له‌وه‌ش شاره‌كه زور به چـېرى به هاوه‌ن
بۆردوومان كرا، خه‌لكيكى زورى مه‌ده‌نى كوژران،
بريندارانيش گه‌ياندرانه نه‌خوشخانه‌ى شاره‌كه. شه‌وى
بۆردوومانه‌كه دكتور فه‌ره‌اد تا به‌يانى نه‌نووست، له
پسپۆرييه نه‌خوشخانه‌ى ئيبن سينا خه‌ريكى چاره‌سه‌ر
كردنى برينى مه‌ترسيدارى برينداران بوو، تا به‌يانى دا
و ده‌نگى سرود ئاسمانى شاره مه‌رگه‌سات ديه‌كه‌ى
ته‌نييه‌وه.

ته‌رمى كوژراوينكى زور له به‌رده‌م ده‌رگه‌ى
نه‌خوشخانه‌ى نيش‌تيمانيدا په‌رت و بلاو بوونه‌وه،
مولگه‌ى سوپاى ئازاد كه پاسه‌وانى شاره‌كه‌ى ده‌كرد،
به‌ره‌و گونده‌كان كشايه‌وه و دانيشتوانى شاره‌كه‌شى
له بن شمشيزى داعش جى هينشت.

ئه‌بوو له‌يلا زور جار داواى لى كرد منبج به‌ره‌و
توركيا جى به‌ئييت:

-دكتور تۇ دەبىنى ئىدى ولاتەكە بووۋتە چ چەمىك. تۇ
باشتر لە من رهوشى منبج دەزانى. تۇ پزىشكى و
مندالېشت ھەيە. برۇ بۇ توركىيا. داىكت و مندالەكانت بېە،
وھك ئەو خەلكە بۇى دەرېچە.

-نا مامە. من سويندم خواردووه ولاتى خۇم جى
ناھىلم. من لېرە دەمىنمەوہ و چارەسەرى برىنداران
دەكەم. ئەمە ئەركى سەرەكىى منە.

-رقە لەگەل قەدەردا مەكە، ئەوانە رەحم و بەزەبىيان
لە دلدا نىيە.

-مامە، من دەزانم ھەلسوگەوتيان لەگەل بکەم.
مەترسە، ئەوان پىويستيان بە منە نەك من پىويستيم
بەوان بىت.

ئەبوو لەيلا بە ھىچ شىوہيەك نەيتوانى كار لە
زاواكەى بکات. دكتور فەرھاد لە مانەوہى لە نىو
شاروچكەكەدا سوور بوو، تا لە تەك ئەوانەدا بىننيتەوہ
كە پىويستيان بە تيمارى ئەو دەبىت، وھك ئەو گوتى.

گەلىك لە چالاکانى پىشوو، بۇ پاراستنى سەر و مالى
خۇيان ناچار بوون مەرايى بۇ رىكخراوى داعش بکەن
و لەگەلدا ھەل بکەن، كە وھك پەتايەك لە سوورىاي دا.
دكتور فەرھاد يەككەك بوو لەوان. ترس و تۇقین گيانى

هه‌مووانی ته‌نیه‌وه. خه‌لكی له گۆره‌پاندا، له به‌رده‌می
جه‌ماوه‌ری خه‌لك، له به‌رده‌می منداڵ و می‌ردمنداڵ و
هی دیکه‌ش، سه‌ر به‌ردران و ملیان په‌ریندرا، له هه‌ر
شاریک که په‌تای سیا ره‌نگی لی دهدا، مه‌رگ ده‌بوو به
نانی روژانه‌ی خه‌لك. چه‌ند مانگیك به‌م جو‌ره تی‌په‌رین
تا له کو‌تایی مانگی حوزه‌یرانی ئه‌و سا‌له‌دا خه‌لافه‌ت
راگه‌یاندرا، خه‌لكیش ناچار بوون موبایه‌عه‌ی خه‌لیفه
بکه‌ن.

پزیشکی نه‌شته‌رگه‌ر دکتۆر فه‌ره‌اد که ئه‌ندامی
شه‌رعه‌ پزیشکی بوو، به‌لگه‌نامه‌ی مه‌رگی گه‌لیک که‌سی
که ملیان ده‌په‌ریندرا، واژۆ کرد بوو، ناچار بوو ده‌ست
دریژ بکات و موبایه‌عه‌ی ئه‌بوو سه‌لاحی مه‌ککی میری
داعش له منبج و نوینه‌ری خه‌لیفه‌ی له مووسل بکات، به
ده‌نگیکی ته‌ژی له ترسه‌وه‌ گوتی "موبایه‌عه‌م بۆ میری
موس‌لمانان خه‌لیفه‌ ش‌یخ عه‌بدوللا ئیبراهیم کۆری
عه‌وواد کۆری ئیبراهیمی قوره‌یشیی هاشمی حوسه‌ینی
را‌ده‌گه‌یه‌نم، ده‌لیم به‌ دل و به‌ گیان له خو‌شی و
ناخو‌شی و له ته‌نگانه‌ و ش‌ینه‌بی‌دا، موبایه‌عه‌م کردووی
و نابمه‌ رکابه‌ری خاوه‌ن فه‌رمان ته‌نیا مه‌گه‌ر کوفریکی

ناشکرا بیینم، که له لای خوداوهند به لگه م له باره یه وه
به دهسته وه بیت:

دهقی موبایه عه که به زمانی عه ره بی به م جو ره یه :
أعلن بیعتی لامیر المؤمنین الخلیفه الشیخ عبدالله
إبراهیم بن عواد بن إبراهیم القرشی الهاشمی الحسینی،
فأقول بایعتک علی السمع والکاعه فی المنشک والمکره
والعسر والیسر، وأن لا أنزع الأمر أهله إلا أن أری
کفرًا بواحًا عندی من الله فیہ برهان:

به م جو ره بوو به ره عیه یه کی ده وله تی ئیسلامی، له
سایه ی سیبهری به رده وامیدا متمانه ی به خو ی بوو، که
له دهر د و به لای ریکخراوه که رزگاری ده بیت، وه ک
نه شته رگه ریکیش له نه شته رگه ر نه خوشخانه ی ئیبن
سینا دریژه به کاری خو ی ده دات .

دوو مانگ دوا ی نه وه ی دکتور فه ره اد تاعه تی بو
داعش ده بری، واته له کو تایی مانگی تاب و ئیواره یه کی
فره گهر م، کو مه لیک چه کداری تفهنگ به ده ست، که
ته قین پشتینیان به ست بوو، خو یان به نه خوشخانه که دا
کرد.

-دکتور فه رموو.

-برایان بؤ کوی؟ من له کاتی کاردام.

-دواتر دهزانی.

-ده هیچ نه بی ریم پی بدن ئم نه خوشه ی بهر
دهستم ته او بکه م. دؤخه که ی په له یه و پیویستی به
نه شته رگه ریبه. برینداره که وا له ژووری نه شته رگه ریدا.

-دریژه ی مه ده ری. ئمیر داوات ده کات.

دلی چون کهرته شاخیک له بهرزیبه وه بهر بیته وه،
داچله کا. زانیی ئمه رفاندنه نه ک ئه وه ی ده سگیر
کردنیک ی ئاسایی بیت. وهیشوومه ی له چاوانی "برایان" دا
خوینده وه، که هاتن هر به جلی نه شته رگه ریبه وه
بردیان و له گه ل ئه واندا نه خوشخانه که ی جی هیشت.

کاتیک دوا که وت و بؤ مال نه گه رایه وه، ژنه که ی
ته له فؤنی بؤ کرد، ولامی نه دایه وه. دوا ی دوو کاژیر
دیسان ته له فؤنی بؤ کرده وه، هر ولامی نه دایه وه. دوا ی
سییه م ته له فؤن، پیاو یک به عه ره بیبه کی ستاندارد
(فه سیح) به رسقی دایه وه:

-دکتور له لای پیاوانی دهوله ته. لیکۆلینه وه ی له گه ل
ده که ین، پاشان پشت به خودا ده گه ریته وه ماله که ی
خوی.

یه کهم جار له ییلا پیسی وا بوو گویی له دهنگی کارمه ندیکی ئەمزی دهوله تی سەر به رژیم بوو. ناوی لیڤره و له ویی دهوله تی لی تیکه ل بوو. پاش ئەوهی موبایله کهی دهستی دانا، که میڤک بیری کرده وه، زانیی که ئەو خۆی و هاوسه ره کهی هاوولاتی دهوله تی ئیسلامین، ههروه ها له ره عیهی خه لیفهن، که بهر له چند روژیک به جبهی ره شه وه له مینبهری مزگه وتی نووری له مووسل، خه لافه تیکی به گویره ی په پره وی پیغه مبه ر راگه یاند. ئیدی له ییلا زانیی که ئەوهی ولامی دایه وه کارمه ندی موخابه رات نه بوو، به لکوو ئەندامیکی داعش بوو. نه یزانی چی بکات. ته له فۆنی بو برایه کی دکتۆر کرد و هه واله که ی پی راگه یاند، ئەویش دانیای کرده وه که دۆخه که مه ترسیدار نییه، به وهی دکتۆر هیچ تاوانیکی نه کردووه، پیاوینکی دینداریشه، پیشتریش که بریندارانی سوپای ئازادی تیمار و چاره سه ر کردووه، ئەوه ده چیته چیه وهی کاری خۆی وه ک پزیشکیکی نه شته رگه ر، ئەرکیه تی هه موو حاله تیکی که روو له نه خۆشخانه بکات، چاره سه ری بکات.

ئو شه وه له ییلا خه و نه چووه چاوی. هه ردوو کوره که ی، کامیران و ئالان هه ستیان کرد شتیک هه یه

دلّی داکیانى شديواندووه، بهلام گويدان پيى نهدا و دريژهيان به گالته و گهپى شهوانهى خويان دا. هرچى ميسوون بوو، ئهوه بهردهوام له باوكى دهپرسى كه ئاخو كهى ديتهوه. ئه و وا راهات بوو، هموو شهويك باوكى له نهخوشخانه ديتهوه، باوهشى پيدا دهكات و ماچى دهكات، تا ماويهكيش گهمى له گهل دهكات، چيروكيكى كورتيشى بو دهگيرپيتهوه، پاشان بو سه ر كارهكهى دهچيتهوه. ئيدى ئه و شهوه كه باوكى نهبينى، ئه و يش وهك دايكى نيگه ران بوو. رهمكى ميتييه له ناخى كهوته جمين، به رهو ئه و په نجه ريه دهچوو كه دهپروانييه شه قامه كه، جووته پيى ورديله ي هه لده برى، ئيه، بهلكوو پرشنگى باوكه ي پزيشكى له و شه قامه تاريكه دا ده بينى. بهم جو ره دم نادم به ره و په نجه ريه كه دهچوو، تا چهند خوله كيك قه دى هه لده برى، به جوش و نارپه حه تيه كى زوره وه بانگى ده كرد باوكه، باوكه، پاشان به دوولى و نيگه رانييه وه ده گه رايه وه، تا شه كات و ماندوو بوو، پاشان خه و بردييه وه. هه ردوو براكه شى كه له و گه وره تر بوون، ئه وانيش له پاش شه ر و چه قه يه كى زور نووستن، بهلام له يلا هر له نيو ده رى اى ترس و نيگه رانيى خويدا مايه وه، كهوته بير كردنه وه

له و چیرۆکانهی هاوسهری پزیشکی له بارهی کوشتن و له ناو بردنه وه بۆی گنرا بوونه وه، نه و کوشتن و بپه ی به دهستی داعش رووی دا و چالاکانی پیتشووی نه و بزووتنه وه نازادبخوازه ی گرتنه وه، که به هار و هاوینی سالی ۲۰۱۱ له شاردا دروست بوو.

زۆر نیگه ران بوو، به سهر دهسه لاتی خه ودا زال بوو، ئینه به لکوو هاوسه ره که ی بپته وه. شه و راکشا و دنیا کش و مات بوو. به بیان نزیک بووه وه و له یلا خه و نه چوه چاوانییه وه، چه ند ئایه تیکی قورئانی خویند تا ترس و نیگه رانیی خۆی بی بشکینی، ئیدی له وه و دوا خۆی دایه دهستی خه وه وه.

له یلا تا دوو رۆژ خۆی راگرت و به ددان به خۆدا گرتنه وه، چاوه پوانی که پانه وه ی میرده که ی بوو. له گه ل داهاتنی رۆژی سینیهم، له پپ ترسیکی توند دای گرت. گوئی له رووداوی کوشتن و بپه ی ترسناک بوو، که نه ندامانی هه سه به، واته پۆلیسی داعش له شه قام و زیندانه کانی منبجدا کردوویانه. گوئی له وهش بوو رۆژانه ته رمی خه لک ده دۆزیه ته وه که له و دهر و ده شته فپه ی دراوان، گویشی له ی بوو که خه لکانیک بزر

بوون و چ باس و خواسیکیان نه‌ما، جا شتیک له ترسیش گه‌وره‌تر خوئی به نیو دلیدا کرد.

له‌گه‌ل داهاتنی سینه‌مین شه‌وی داوی رفاندنی هاوسه‌ره‌که‌ی، نه‌یتوانی چاو له یه‌ک بنی. هر که ده‌یویست چاو له‌یه‌ک بنی، سه‌ری هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌هاته پیتش چاوی که له پتپلیکانتی مال‌وه به‌ر ده‌بیته‌وه تا ده‌گاته ده‌روازه‌ی نه‌خوش‌خانه‌که، که به‌ران‌به‌ر به یارگای تویی پییه.

وا هاته پیتش چاوی که سه‌ری می‌رده‌که‌ی له ده‌روازه‌ی نه‌خوش‌خانه‌که‌وه به‌ره‌و یارگاکه غل ده‌بیته‌وه، ده‌بیته‌ تویپک و ژماره‌یه‌کی زوری یاریزان به‌ر شه‌قی ده‌دن، یاریزانه‌کانیش ته‌نیا چاویان دیاره که وه‌ک ده‌مه‌ گرگانی بچووک گریان لی هله‌ده‌ستی. چهن‌دین وینه‌ی تۆقینه‌ر هاتنه به‌ر زه‌ینی. هر وینه‌یه‌ک له‌وه‌ی پیتش خوئی دژوارتر بوو، تا رۆژ بووه‌وه، جا جبه‌که‌ی له‌به‌ر کرد و داوی ئه‌وه‌ی من‌داله‌کانی له مال‌دا جی هینشت و پتی گوتن، ده‌رگا بۆ هیچ که‌س‌یک نه‌که‌نه‌وه، به‌ره‌و مالی خه‌زووری که‌وته ری، مال‌که‌ که‌وت بووه پشت مزگه‌وتی گه‌وره‌وه.

له گوره پانی شه هیدان که که وتووته ناوه راستی رینی
نیوان مالی خویان و مالی خه زووری، خه لکیکی زوری
بینی خپ بوونه ته وه و به بلندی دهنگی ته کبیره دیت.
دله کوته گرتی و خه ریک بوو ساتمه له دامه نی جبهه کی
بکات، نه گهر رانه وه ستایه و پرسدیاری، چ باسه ی، له
پیره ژنیک نه کردایه که له ویدا وه ستا بوو. پیره ژنه که
شاهیکی هه لکیشا و نه و پره که ی هه ولسی دا به کپی
قسان بکات و گوتی:

- برؤ کچه که م برؤ. برؤ به رینی خوتا و ته ماشای نه و
دیمه نه مه که.

- خیره، میمی چی رووی داوه؟

- پیاوینکیان سهر بریوه و له ناوه راستی گوره پانه که دا
هه لیان واسیون.

دلی له یلا راجله کی. هه ناسه یه کی وای هه لکیشا، وای
کرد هه ل پرینگیته وه، له ترسا بسمیلا و نه عوزو بیلا
کرد، پاشان له شوینه که دور که وته وه.

له یلا نه یزانی چون چونی گه یشته مالی خه زووری.
په نجه ی به زهنگی ماله وه نا، به لام چاوه پروانی
کردنه وه ی دهرگای نه کرد، به لکوو به دهست که وته
لیدانی دهرگاکه، تا له و دیوی دهرگاو گویی له پرته و

بـۆلەى خەسـووى بـوو، لەـيـلاش بە تـرس و
هەناسە بـرکـيـو ه ولامى داىهـو ه:

منم من، منم لە يلام.

خەسـو و دەرگای کردەو ه و خەريکى ریک خستنى
سەرپۆشەکەى سەرى بوو، لەيـلا خـوـى فـرـى داىه
باوہشى و دەستى بە گريان کرد.

پاش کاژيریک زەينەب هات، پاشان نيهاد براى دکتۆر
فەرهاد بۆ مالەو ه هات، بينى کە داىکى و براژنەکەى و
زەينەبى خۆشکى مات و خامۆش دانىشتوون. لەيـلا
داوى گريان و فيغانىکى زور، پاش ئەو هى خەسـووى و
دشەکەى دنيایان کردەو ه، کە فەرهادى مـىـردى
سەلامەتە، ئەو لە زیندانەو ه داوى هەندى کەل و پەل و
پۆشاکى کردو ه، هينور بوو ه و ه. نيهاد قسەکەى داىک و
خۆشکەکەى پشت راست کردەو ه، ئەو سەربراو هى کە
لە گۆرەپانى شەهيدان هەليان و اسى بوو داعشـيـکى
بيانى بوو، بە سيخوړى و لايەنگرى کافران تۆمەتبار
کرا بوو. بە براژنەکەشى گوت کە ئەميرى ديوانى
حەسبە، ئەبوو ئەنەسى توھامى پنى گوتو ه، دکتۆر
فەرهاد باشە و تەنيا هەندىک ليکۆلینەو هى پنيوستى

له‌گه‌لدا ده‌کریت، له‌چهند روژی داهاتووشدا نازاد ده‌کریت، نه‌گه‌ر بیتوو توومه‌تیکی مه‌ترسیداری له‌سه‌ر ساغ‌نه‌بیده‌وه، وه‌ک پشتیوانی کردن له‌سه‌حوه و لایه‌نگری دوژمنانی ده‌وله‌تی ئیسلامی نه‌بیت.

له‌یلا به‌په‌له‌گه‌رایه‌وه، گه‌ری هی‌وای گه‌رانه‌وه‌ی میزده‌کشی دلی داگرت.

ئه‌و گردبوونه‌وه‌یه‌ی ته‌ماشای له‌سیداره‌دانی شه‌روانه‌بیانییه‌که‌ی ده‌کرد له‌و گوره‌پانه‌نزیکه‌دا، په‌رت و بلاوه‌یان لی‌کرد و گوره‌پانه‌کش بی‌له‌هه‌ندی ئوتومبیل که‌سروودی جیهادیان ده‌گوته‌وه و دیواریان ده‌هینایه‌له‌رزه و گوینیان که‌ر ده‌کرد، هی‌چ که‌سی لی‌نه‌ما.

روژ و هه‌فته‌به‌سه‌ر چوون، له‌یلاش هه‌ر چاوه‌روانی نازاد کردنی میزده‌که‌ی بوو، خه‌ونی سه‌رده‌می قوتابیتی له‌کۆلیژی پزیشکی پدوه‌ده‌بینی، له‌کانتینی ناوه‌ندی زانکۆدا یه‌کیان ده‌بینی، تا ده‌روازه‌ی کۆلیژی ئه‌ده‌بیات له‌گه‌لیدا ده‌رویشت، به‌ده‌ستیکی له‌رزوک و خه‌نده‌یه‌کی شه‌رمناوه‌وه، خوا حافیزی لی‌ده‌کرد. گه‌لی خیدی تو‌قینه‌ر ده‌هاتنه‌پیش چاوی، سه‌ری به‌راو و جه‌سته‌ی په‌رش و بلاو له‌گوره‌پانه‌کان و فیچقه‌ی

خوین به سەر قادرمهی ماله‌وه، که خانمه کریکاری پاکساز به‌رده‌وام رای ده‌مالی و که‌چی ته‌وژمی به‌تینی خوین وه‌ستانی نه‌بوو. نیوه شه‌وان به‌خه‌بر ده‌هات و ده‌له‌رزی و هاواری ده‌کرد، مه‌یسوونی بچک‌وله‌ی تۆقیوی به‌باوه‌شه‌وه ده‌گرت و پینکه‌وه ده‌گریان، تا ئه‌و کاته‌ی شه‌پۆلی وه‌نه‌وزی خه‌و به‌ره‌و که‌ناری قوولایی خۆی ده‌بردنه‌وه.

پروپاگه‌نده‌یه‌کی زور له‌و کاته‌دا بلاو بووه‌وه، ده‌گوترا داعش هه‌ندیک له‌ زیندانیانی به‌ره‌و دیرحافر و باب گواستووته‌وه. پروپاگه‌نده‌ی دیکه‌ش هه‌بوو، که چه‌کدارانی داعش خه‌لکیکی زور له‌ چۆله‌وانیدا ده‌گوژن و له‌ نزیک گوندی قه‌بر ئیمو له‌ روژه‌ه‌لاتی منبج له‌ که‌ناری فرات ده‌یاننیزن. نیگه‌رانی دلی که‌س و کاری زیندانی و شوینبزرانی داگرت. داعش ریی نه‌ده‌دا که‌س و کار سه‌ردانی دکتور فه‌ره‌اد و هیچ به‌ندکراویکی دیکه بکه‌ن. خه‌لکی له‌ باره‌ی ئاهه‌نگه‌کانی ئه‌شکه‌نجه‌دانیک که به‌خه‌یالی که‌سدا نایه‌ت، چیرۆکی زور دژواریان ده‌گیرایه‌وه، که زیندانی و به‌ندکراوان له‌ سه‌ر ده‌ستی ئه‌ندامانی بیانیی ریکخراوه‌که ده‌پچیژن، ئه‌وانه به‌ دروشمی پشتیوانی کردن له‌ موسلمانان له‌ ولاتی شام

و شه‌ری دژ به نه‌سیری، به گویره‌ی ئەده‌بیاتی خۆیان، هات بوون. پاشان پروپاگه‌نده‌یه‌کی دی له منبج بلاو بووه‌وه، که پزیشکانی پسیپۆر نه‌خۆشخانه‌ی ئی‌بن سیناش باسیان ده‌کرد، گوایه‌ داعش پزیشکی نه‌شته‌رگه‌ر دکتۆر فه‌ره‌ادی بۆ ره‌ققه‌ گواستوووه‌ته‌وه، بۆ ئەوه‌ی سه‌ره‌پرشتیی چاره‌سه‌ر کردنی چه‌کدارانی بریندار بکات، که له شه‌ری کۆبانی بریندار ده‌بوون، ئەو شه‌ره‌ له زستانی ئەو ساڵه‌دا گه‌رم بوو.

دوای تێپه‌ر بوونی چه‌ند مانگی‌ک به سه‌ر رفاندنی دکتۆر فه‌ره‌اد، چه‌کدارانی داعش هاتن و به توندی له ده‌رگایان دا. له‌یلا بی هیوا بووبوو له‌وه‌ی به‌م نزیکانه میزده‌که‌ی بێته‌وه. ده‌رگاکی بۆ نه‌کردنه‌وه. ئاماژه‌ی بۆ منداڵه‌کان کرد که قسه‌ نه‌که‌ن، قامکی شاده‌یسه‌ر به‌ره‌و هه‌وراز خسته سه‌ر زاری وشک هه‌لاتووی. گوینی له ده‌نگی گه‌ر بوو له ده‌ره‌وه ده‌یگوت:

—ئهم خانووه مولکی ده‌وله‌تی ئیسلامیه، ده‌بی یه‌کسه‌ر چۆلی بکه‌ن. ئەگه‌ر هاتینه‌وه و بینیمان ئێوه هینشتا له ژووره‌وه‌ن، ئەوا ده‌رگاکه ده‌شکینین.

کاره‌که چه‌ند باره بووه‌وه، چه‌کدارانی داعش له روژیکدا چه‌ند جارێک ده‌هاتن، هه‌ره‌شه‌ی له بیخه‌وه

دهرهیتانی ده‌رگاکه و هاتنه نیدو شوقه‌که و به زور
 ده‌رکردنی ئەوانه‌یان ده‌کرد، که له نیویدان. له‌یلا به
 جاری تۆقی بوو. زاتی نه‌کرد ته‌نانه‌ت ته‌له‌فۆن بۆ
 باوکی بکات که له‌هه‌له‌بدا نیشته‌جینه، بۆ ئەوه‌ی بی‌ت
 رزگاری بکات. له‌نیو ترس و تۆقینیکا بوو، که بی‌نه‌ری
 فیلمی ترسناک له‌و جۆره‌ ترس و تۆقینه‌دا نابیت، ئیدی
 ده‌رگاکه‌ی له‌سه‌ر خۆی کلۆم دا، ریی به‌هاتن و
 سه‌ردانی هیچ که‌س نه‌ده‌دا، بی له‌خانمی خزمه‌تکار که
 خۆراک و خواردنه‌وه‌ی بۆ ده‌هیتان.

نازلی و عه‌بیوود ئەبوو له‌یلا، له‌خه‌سووه‌که‌یه‌وه
 گوئیان له‌بارودۆخی له‌یلا‌ی کچه‌تاقانه‌یان بوو، که
 خه‌میکی زۆریان بۆ خوارد. هیچ کام له‌کۆره‌کانیان له
 لا نه‌بوو، بۆ ئەوه‌ی بتوانن کاره‌ساتی خوشکه‌که‌یان بۆ
 بگێرنه‌وه و داواشی لی بکه‌ن هه‌ر شتیکی بتوانی بۆ
 رزگار کردنی بی‌کات. نازلی پیناگریی له‌مێرده‌که‌ی کرد
 که بۆ خۆی بچیت بیهینن. نازلی بۆ خۆی نه‌خۆش بوو،
 به‌هۆی ئازاری ئەژنۆوه، نیمچه له‌جووله‌که‌وت بوو.
 هه‌موو سه‌ره سه‌عاتیک داوای لی ده‌کرد ب‌روات و
 کچه‌که‌ی بهینن و له‌داوی ره‌ش تاعوون رزگاری بکات.

ئەبوو لەيلا كە لە خەسەووی لەيلاوہ گویی لە بارودۆخی مەترسیداری دەروونی كچەكەى بوو، كە ئیدی توند و تیزییەكی تا رادەى بەرگە نەگرتن، دای گرتووہ، ناچار ئیوارەییەك ئەوہى بە سەر كچەكەیدا ہاتووہ، بە خوشكەكانی راگەیاندا.

-من بۆ منبج دەچم.

ئوم محەمەد (دایكى محەمەد)ى خوشكى، ئەمەى گوت و بە متمانەوہ سنگى خۆى كوتا.

ئەبوو لەيلا تەماشایەكى ئوم ئەنەسى خوشكیشى كرد، كە خەرىكى چینی چاكەتیک بوو بۆ كچەزاكەى و وا خۆى پیشان دا كە گویی لە هیچ شتىك نەبووہ، لەگەڵ ئەوہشدا كاتیک براكەى بە ناو بانگی كرد، وازى لە چینی هینا:

-ئوم ئەنەس بۆچوونت چییە، تۆش لەگەلمان دیتت؟
ئوم ئەنەس دوودل بوو، بەر لەوہى لە شەرمى روو داہمینی ئەو ئەركە قورسە قبوول بكات: روشتن بۆ خەلافەتى ترسناكى خوین.

-ناچارم، منیش لەگەلتان دیم، بەلام چۆن؟

به‌شی چواره‌م

ئه‌مبولانس‌ئیکى بچووک ئالای سوور خاچى به
سه‌روهه بوو، به تهنیشت ئه‌و که‌سکه پاسه‌وه وه‌ستا که
ئه‌بوو له‌یلا و کۆمه‌لیک شه‌روان و خه‌لکى سه‌ئیل له‌ ژن
و پیاو و مندالی هه‌لگرت بوو.

ديسان هالای هه‌ناسه‌ی ئه‌بوو له‌یلا ته‌مى به‌ سه‌ر
شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه دروست کرد و به‌ر چاوی
گرت. ئه‌م جاره‌یان ته‌مه‌که‌ی نه‌سه‌رییه‌وه له‌ دانیشتنی
سه‌ر کورس‌ییه‌که وه‌رست بوو، هه‌ستایه سه‌ر پى و
په‌نجه‌ره لاکیشه‌ییه‌که‌ی لای سه‌روهه‌ی به‌ لای راستدا
کرده‌وه، که‌میک سه‌ری ده‌ره‌ینا و له‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه
سه‌رگه‌ردانه‌ی روانی و گوئی له‌ ژاوه‌ژاویان بوو، که
بى له‌ جانتا و چه‌ند کیسه‌یه‌ک به‌و لاره، که ناشزانن
چیان تی ناخنیون، هه‌چی دیکه‌یان له‌ ماله‌کانی خویان

له گهل خو نه هیناوه. دوو فریاگوزار برینداریکیان هینایه خواری که له سهر بریندار به ریکی ساده راکشا بوو، به به تانییه کپیچرا بووه وه، ئه ویان گه یانده نیدو یه کی له پاسه نزیکه کان، ئنجا دووباره سواری ئوتومبیله که ی خو یان بوونه وه.

ئه بوو له یلا، له گهل ئه وه ی له دیمه نه که ی به رده می خو ی دهر وانی، پر به سییه کانیشی هه وای ساردی دهر وه ی هه لمژی و ههستی به بووژانه وه یه کی زور کرد. ئه و دلته نگیه ی یه ک کاژیر له مه و به ری نه ما، نیمچه بزه یه کیش لیوانی گرت وه، له و کاته ی ته ماشای مندالانی بچو وکی ده کرد، ده ستیان له نیو به رکیاندا بوو، به بی دهنگی ته ماشای ئه و ئه مبولانسه بچو وکه یان ده کرد، که ریی خو ی دهر ی و ده چو وه پال ئه مبولانسه کانی هاوشیوه ی خو یه وه.

-حاجی تو خوا ئه و په نجه ره یه دابخه، سه رما کوشتمانی.

دهنگیکی گر له پشته وه ی پاسه که وه هات. ئه بوو له یلا به بی ئه وه ی ولام بداته وه، شووشه ی په نجه ره که ی به ره و لای چه پ راکیشایه وه، دووباره له شوینی خو ی دانیشه وه، هه وای دواین کاژیری له

هه له ب مانه وهی، یادگه ی تیک شکاوی ئهوی
بووژانده وه، ئهوی گه رانده وه بۆ گه شتیکی مه ترسیدار
بۆ رزگار کردنی له یلای کچی له دوزهخی منبج له
کوژایی سالی ۲۰۱۵ دا.

ئه رکه که هه رگیز ئاسان نه بوو. ئه ندامانی تیمی
رزگاری، وه ک ئه نه س ئاموزاکه ی له یلا به ده م
پیکه نینه وه ناوی نان، له به رده م زه حمه تیه کدا بوون که
ده بوو ده یان بازگه بپرن، بازگه ی گرووپه یلی پیک
ناکوکه که له شه ری به کدیدان، ئنجا دوا ی ئه وه موو
ده رده سه ریبه بگه نه منبج، هه ندی له وه گرووپانه باج و
سه رانه له ریباران ده ستین، ته نانه ت له بازگه ی
شاراوه شدا لاوان ده رفینن، له نێو خاکیندا که په شیوی
دای گرتووه و مه رگی هه رزان و خۆپایی تیندا
بالاده سه ته، ئیدی ئه وه خا که بووه ته بیابانیکی پر له
گردی لمین و ناگیرسینه وه، ئه وه گردانه ی گرووپه یلی
چه کدار به گویره ی مه یلی خویان نه خشه پێژیان ده که ن.
ئه بوو له یلا سوور بوو که خۆی له نیو تیمه که دا بیت،
که له هه ردوو خوشکه که ی پیک هات بوو، ئه نه سی
کهنجی دوور خسته وه، نه بادا تووشی رفاندن بیت یان

بهره و ناوجه‌رگه‌ی شهر بییچنه‌وه، پاشان هر بۆ خۆی پلانی چوونه منجی دانا، له‌وه‌دا پشتی به شماره‌زایی پیشووی خۆی له بواری قاچاخچیتی و هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ل بازگه‌کان و به‌رتیل دان بۆ رای‌ی کردنی کاره‌کان، به‌ست.

هر سیک، ئه‌بوو له‌یلا و هه‌ردوو خوشکه‌که‌ی، پاش ئه‌وه‌ی تاکسیه‌کی گواسته‌وه‌ی گشتیان به کری گرت، که شوفیری به ناوبانگی، ئه‌بوو سه‌سه‌ن مشال ده‌یگوت، هه‌موو ئه‌وانه ده‌ناسیت که له بازگه‌کاندا، هر له سه‌ربازانی رژیم و سه‌ربازانی سوپای ئازاده‌وه بیگره، تا ده‌گاته نوسره و داعش و کورد و گرووپی دیکه‌ی جوداجودا.

- ۱۵۰ دۆلار، که‌متر له‌وه ئه‌بوو له‌یلا بۆ من ده‌ست نادات. ئه‌وه‌ش له‌به‌ر خاتری تو، ئه‌گه‌ر به‌کیکی دیکه بیت، که‌متر له ۲۰۰ دۆلار ناچم.

- به‌لام ۱۵۰ دۆلار زۆره، به پاره‌ی سووریا چه‌ند ده‌کات؟

- ده‌وری په‌نجا هه‌زار لی‌ره ده‌کات.

- ئاخ‌ر ئه‌مه‌ که‌ی خودا قبوولی ده‌کات. به په‌نجا هه‌زار لی‌ره کۆنه ئوتومبیلیک ده‌کرم.

-ئەبوو لەيلا تۆ باسى سەردەمى سەفەر بەلک دەكەي،
ئىمە لە ئىستا لە شەرداين.

-نەفرت لەو شەرە و ساتەوختى ھەلگىرسانى. ئىدى
دەبىئى كۆتايى نەيەت؟ كەسى تىدا نافەوتىت ھى وەك
منى كۆستكەوتە نەبىت. براكەم بە راستى مال وىران
بووين. ئىمە مالمانويزان بوو، جىھانىش ئىمەي لە بىر
كردوو. ئاخىر چىم ماوہ شەر لىمى نەبرد بىت، بى لەم
رۆحەم ئاخىر چىم ماوہ؟ بە خودا ئەگەر مووشەكىكم بە
سەردا بکەويت و خودا ئەمانەتەكەي خوى بىاتەوہ، زۆر
باشترە. خودا وەكىل، كەس ئىسراحتى نەكرد ئەوانە
نەبىن كە رۆيشتن.

-ئەبوو لەيلا ئەوہش لە بىر مەكە ئىمە بە ناوچەي
ژىر دەستى داعشدا تىزپەر دەبىن، خەلكىكى زۆر لەويدا
فەوتان، بە ھەمان شىوہ بە گەلىك بازگەدا تىزپەر دەبىن
و دەبىن پارە بدەين. پاشان ئىوہ سى كەسن، واتە بۆ
ھەر كەسىكتان تەنبا پەنجا دۆلارە، لە گەرانەوہشدا
چوارەم و مندالىشتان لەگەلدا دەبىت.

-چارم ناچارە، پشت و پەنا ھەر خودايە.

ئەبوو لەيلا بە دەستىكى لەرزۆكەوہ برە پارەيەكى
زۆرى بە شوڤىرەكە دەدا، پاش ئەوہى شوڤىرە بە

لیکدانه وهیه کی ساده بږی سهد و په نجا دۆلاره که ی
 کرده پاره ی سووریا، که سالانی قورسی شه ږ شکوی
 هاریوه و کردوویه تی به خؤل و خاشاک.
 نه بوو له یلا نه یوانی ته نانه ت یه ک دۆلار کرئیه که به
 نه بوو حه سن مشالهی شوفیر که م بکاته وه. شوفیره که
 پیاویکی مه علان بوو، قاچاخچیتی به مرؤف و کالاه
 ده کرد، سه رکیش بوو خوی له مرگ و مه ترسی ده دا
 تا ناوبانگیکی زوری له مه ساکن هه نانؤدا په یدا کرد. له
 پای نه وهی قاچاخچی جلی ژیره وهی ئافره تانی بوو،
 نازناوی مشالهیان پدوه نا، خه لکی حه له ب به جلی
 ژیره وهی ئافره تان ده لین مشالچ و شه لحات، پاش
 نه وهی بازاری به ناوبانگی زه هراوی و نه وهی پی
 ده گوترا بازاری ژنان، که به ده م مزگه وتی گوره ی
 کونه شاری حه له به وهیه، خاپوور کران، که له ویدا ژنانی
 حه له ب و شارؤچکه کانی نزیکسی جل و به رگی
 که مه ندکیش و جلی بووک و ته نکه جلی ژیره وه یان
 ده کری. شوینه وار بازاره کانی کونه شاری حه له بیش له
 بۆردوومان و دژه بۆردوومان و بؤمبیرژ کردن و
 ته قاندنه وه و مووشه ک بارانی له ئاسمانه وه بی به ش
 نه بوون، تا راده ی به شیک له قه لا به ناوبانگه

میژووییه که شسی، که هیمای شاری حهله به، زیانی بهر کهوت. سه رباری نهو زیانهی بهر بازاره کانی گرنک و پر له جم و جوولهی حهله ب کهوت و به شتیکی زوریشیان لی خاپوور بوو، کارگه کانیش به تایبه تی کارگه کانی چدین له کار وهستان، که به ره می خویان بو گه لی له ولاتانی جیهان هه نارده ده کرد.

پاش نهوهی له کوتایی سالی ۲۰۱۱ دا ئاگر له گوره ترین کارگهی حهله ب بهر بوو، ئیدی نه فرته پیشه سازی چینی گرته وه، هه نیک کارگه تالان کران، هیلی به ره می هه ندی کارگه ش له پاش هه لوه شاننده وهی ئامیره کان، بو تورکیا گواسترانه وه، گه لیک کارگهی ناوچه کانی بن ده سه لاتی بری له گرووپه کانی سوپای ئازادیش دزران، خاوه ن کارگه کانیش نهو گرووپانه یان تومه تبار کرد، به وه یله بهر یه کیان هه لوه شانده وه ته وه و دزیویانن و به بازارگاکانی تورکیان فروشووتن.

نه گه ر کارگه کان وه ک خویان بمبانه یه و خاپوور نه کرابان یان نه دزرابان، نهوا مایه پوچ ده بوون یان له کار ده کهوتن، له لایه که وه به هوی کوچ کردنی دهستی کار له پای شه ره وه، له لایه کی دیکه وه به هوی نه وهی

ناوچه‌کانی به ناوبانگ به چاندنی په‌موو له ره‌ققه و
دیره‌زور و گونده‌واری روزه‌لانی حله‌ب تا ده‌گاته
باشووری حه‌سه‌که، که‌وتنه ده‌ستی داعشه‌وه.

حکومه‌تیش که داوای له خاوه‌ن کارگه‌کان کرد
کارگه‌کانیان بۆ شوینانی ئارامتر بگوازنه‌وه، ئه‌وان
گوینان پتی نه‌دا، به‌لکوو پینان وا بوو ئه‌مه‌فند و
فیلیکه ئامانج ئه‌وه‌یه ئه‌و سامان و داراییه‌ی که ماویانه،
له ریی گواستنه‌وه‌ی بۆ ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لانی رژیم
ده‌ستیان به سه‌ردا بگیری‌ت. هه‌ندیک له خاوه‌ن
کارگه‌کانیش دووپاتیان کرده‌وه که بریار یان
ئۆفه‌ره‌که‌ی که رژیم خستییه روو، ته‌نیا فیلیکه ئامانج
به تالان بردنی سامانی تایه‌فه‌یه‌ک له لایه‌ن تایه‌فه‌یه‌کی
دیکه‌ی دیاری کراوه‌وه، ئه‌ویش به سایه‌ی بریاره‌کانی
حکومه‌ت و له بن په‌رده‌ی یارمه‌تیدانی سه‌رمایه‌ی
نیشتمانی بۆ پاراستنی پیشه‌سازی چنن.

ئه‌بوو حه‌سه‌ن سوودی زۆری له و‌قه‌یرانه سه‌خته
بینی که به هۆی شه‌ره‌وه دروست بوو، داراییه‌کی
زۆری له ریی بازرگانی کردن به مه‌شالیح (جلی
ژیره‌وه‌ی ئافره‌تان) به‌وه کۆ کرده‌وه، که له تورکیاوه
ده‌ی هینا و دووکانیکی بچووکی له نیو ماله‌که‌ی خۆیدا

بۆ كردهوه، پېرى كرد له هه مه جوړ ستیان و ده پېښى
ئافره تان و جلى شه وانته يان، كه دواى ئه وهى رېبوارانى
له ده روزهى (بابل سه لام) سه وه به ره و شارى كېلس
ده بر د، له گه ل گه رانه وهى له بهرى تور كيا وه، ئه و جل و
به رگه ي ژيره وهى ئافره تانى بۆ فروشتن ده هينا.

يهك مليون جهنگ رى له، له بهر كردنى مه صالح و

جلى ژيره وه ناگرىت، براله خه لك ده يه وئ چيژ بېينى.

ئهبوو سه سه ن روژى له روژان ئه و سه سه يه ي بۆ
شوفيرانى هاوه لى كرد، پاشان تري قايه وه و شتى
ده گمهن و دانسقه ي ئه م جوړه بازرگانى به سه يره ي بۆ
گنرانه وه.

ئوتومبيله كه له گه ره كى مه ساكن هه نانو له
روژه لاتى هه له به وه ده رچوو، كه ئهبوو له يلا له گه ل
هاوسه ره نه خو شه كه ي نيشته جى ئه و گه ره كه ن،
ئوتومبيله كه كه وته ته ي كردنى شه قامى تاريك و
نووته ك، كه به هه ردوو ديوي دا ته لارى شرپ و ماندووى
ده ستى شه ر هه بوون، له شه كه تيا ئيدى تواناى
وه ستان يان نه ما بوو له پاش چه ند خوله كيك ئوتومبيله
رهنگ زه رده كه ي كرئى گه يشته گه ره كى جه به ل بدرؤ،

که ئه‌ویش وهک گه‌ره‌که‌کانی دیکه‌ی هه‌ژارنشین که له دهستی رژیم ده‌رچوون و نه‌فره‌تی چهک دای گرتن، ئیدی هه‌ر ته‌نیا دار و په‌ردووی به‌ پێ‌وه ماوه. له‌وینشه‌وه ئوتومیله‌که درێژه‌ی به‌ رویشتی دا و به‌ شه‌قامه‌کانی گه‌ره‌کی (ته‌ریقل باب) ی خاپوور و کاولدا گوزه‌ری کرد، ئنجا به‌ره‌و منبج رینی گرته‌ به‌ر. نینگه‌رانی به‌ سیمای هه‌مووانه‌وه دیار بوو. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئوتومیله‌که چه‌ند کیلومه‌تریک رینی ب‌ری، ته‌نانه‌ت شو‌فیری تاکسیه‌که‌ش که وا خوی پیشان ده‌دا ئازا و به‌ جه‌رگه و چه‌کدارانی بازگه‌کانیش ده‌ناسیت، زۆربلیه‌که‌ی له‌ کزیی دا، تا به‌ جاری قه‌ه‌پی لی کرد، ئیدی تۆز و گه‌ردی نینگه‌رانی نیشته‌ سه‌ر سیمای و رووی ئه‌ویش.

ئه‌وان له‌و گه‌شته‌یاندا تووشی گه‌لیک بازگه و ئالا و به‌یداخی هه‌مه‌چه‌شن هاتن، ئه‌بوو چه‌سه‌ن پاره‌ی به‌ چه‌کدارانی بازگه‌کان ده‌دا و به‌ پیکه‌نینه‌وه پینی ده‌گوتن: ئیوه سه‌دتان ده‌وی یان ئازادی؟ ئه‌مه‌ رسته‌یه‌کی باو بوو، ریبواران له‌ هه‌ندیک بازگه‌دا ده‌یانگوته‌وه، مه‌به‌ستیشیان ئه‌وه بوو که ئیوه شو‌رش‌گیز و

نازاديوخوزن، به سهلامه‌تی تینه‌پین یان سه‌د لیره باجی
تینه‌ر بوون بده‌ین؟

ئه‌بوو چه‌سه‌ن به سه‌رنشینه‌کانییه‌وه به رینی نادیار و
به نیو گوندی پهرت و بلاوی دووره ده‌سته‌دا رویش‌ت،
به ته‌سکه ریسی خوّل و قوراوی و پر له هه‌وراز و
نش‌یودا چوون. پتر له جار‌یک تایه‌کان له قوردا
ده‌چه‌قین، ئه‌بوو له یلا و هه‌ردوو خه‌شکه‌که‌ی داده‌به‌زین
و به‌ره‌و پینشه‌وه پالیان به ئوتومبیله‌که‌وه ده‌نا. ئوم
ئه‌نه‌س و ئوم محمه‌د ئیدی به برا پیره‌که‌یان
پیده‌که‌نین، هه‌نسکه هه‌نسک به هه‌رچی تینی که تیندا ما
بوو، پالی به ئوتومبیله‌ی له قور چه‌قیدوا ده‌نا، ئه‌و تین
و تاقه‌ته‌ی پینج سالی شه‌ر برد بووی، پتر بوو له
سه‌راپای ئه‌و تین و تاقه‌ته‌ی تیکرای ژیانی پینشووی،
برد بووی. پینلاوی هه‌مووان نقومی نیو قور و لیته بوو،
ناچار به‌رگه‌ی تاوی باران و ته‌ر بوون و گه‌زی
سه‌رماشیان گرت تا ئه‌وه‌ی له پاش پینج کاژیر له
شاری منبج نزیک بوونه‌وه، له گه‌شتیکدا که له باری
ئاساییدا ته‌نیا یه‌ک کاژیر ده‌خایه‌نیت.

کاتیک ئوتومبيله که گه‌یشته نزیك منبج، ئه‌بوو له‌یلا و هه‌ردوو خوشکه‌ نیکه‌رانه‌که‌ی، بازگه‌یه‌کی گه‌وره‌یان به‌دی کرد که ئالایه‌کی ره‌شی له‌ سه‌ر ده‌شه‌کیته‌وه، به‌ ره‌نگی سپی و زمانی عه‌ره‌بیش له‌ سه‌ری نووسراوه. ئه‌وه ئالای داعش بوو. ئالای لا ئیلا هه‌ ئیلا له‌ ئیلا: ئه‌و ته‌پکه و داوه‌ی هه‌زاران سه‌رگه‌رمی بو خاکی مه‌حشه‌ر و مه‌نشهر (ژیان و قیامه‌ت) په‌لکیش کرد، ئه‌و ناوه‌ی ئه‌ده‌بیاتی موجه‌یدان له‌ ولاتی سووریان نا، ئه‌و ولاته‌ی خوینی ره‌له‌کانی به‌ ده‌ست ره‌له‌کانی ره‌ژاوه.

ئوتومبيله که له‌گه‌ل گه‌یشتنی به‌ بازگه‌که وه‌ستا، پیاوانیکی پر ریش پینشوازیان کرد، پیاوانیکی پرچ تیک چ‌رژاوه، کراسی تا ئه‌ژنۆ و ده‌رپینی تا گوزینگیان له‌به‌ردایه، له‌گه‌ل پالتوی به‌له‌ک و به‌ عه‌ره‌بییه‌کی ستاندارد، واته‌ فه‌سیح قسان ده‌که‌ن، دورست وه‌ک ئه‌و فیلمانه‌ی وینای موجه‌یدانیا ده‌کرد و ئه‌وانی کرد بووه‌ بابه‌تیک بو گالته‌جاری.

سه‌لامو عه‌له‌یکوم وه‌ ره‌حمه‌توللا.

وه‌ عه‌له‌یکومه‌ سه‌لام، بو کوی ئیشه‌للا؟

ئیشه‌للا هوو ته‌عالا بو شار و بو سه‌ردانی خزمان.

براکم ئه‌مه‌ش ناسنامه‌کانمان.

ئەبوو حەسەن شالە دەنگى (خالىد غامدى) قورئانخوئىنى لە رىكوردەرى ئوتومبىلەكە بەرز كردهو، ئىنجا ناسنامەى خوئى و ھى ھەر سى سەرنشەينەكەش، كە بەر لە چەند خولەكىك كۆى كرد بوونەو، رادەستى چەكدارەكەى داعشى كردن.

تەماشە كردنى ناسنامەكان ھىندەى نەبرد، چونكە گەنج لە نىو سەرنشەينانى تاكسىيەكەدا نەبوو، بەلكوو دوو ژنى رەش جبە پۆشى تىدا بوون، لەگەل پىاوئىكى بە تەمەن و شوڤىترىك كە پىشتەر دەيانناسى. لە پاش كورته ورد بوونەو و پرسىنىك، چەكدارەكەى داعش رىى دان بچنە نىو منبج، گرنگترىن شارەكانى خەلافەتى خوئىن لە باكورى سوورىادا.

بەر لەوھى ئەبوو لەيلا و ھەردوو خوشكەكەى بچنە مالى لەيلا كە لە خوارەوھى نەخوشخانەكە بوو، چوونە مالى خەسووھەكەى، داىكى ڤەرھاد و ئەوئىش بە خەمبارى و چاوى پر لە فرمىسكەوھ پىشوازىي كردن. بەسەرھاتەكەى لەيلاى لە نووكەوھ بۆ گىرپانەوھ. بۆى گىرپانەوھ كە چۆن لە كاتىكدا وىستووئەتى قەناعەت بە

له یلا بینې ماله که چی بهیلیت و بیدته لای دابنیشی،
که چی له یلا لینی داوه:

-به خودا، به خودا زور خراپ لینی دام. من نازانم نهو
هموو تین و تاقه تهی له کوئی بوو؟ سویند به سه ری
فه رهاد، له وه زیاترم پین نه گوت که کچه که م مندا له کانت
بینه و وره له مالی ئیمه بمیننه وه. ناخر گونا هه تو ته نیا
بال بمینیتته وه.

-لا حه وه له وه لا قووه ته ئیلا بیلا ه. ئیننا لیللاه و ئیننا
ئیله یی راجیعوون.

به م جوره نه بوو له یلا به رسقی دایه وه، هاوکات
هه ردوو خوشکه که ی به کری نه سرینیان ده باراند.

له پاش نان خواردن و پشوویه کی کورت، هه مووان
روویان له مالی له یلا کرد، له ده رگا که یان دا، دایکی
فه رهاد دوو پاتی کرده وه که له یلا ده رگا ناکاته وه، نهو
له و روزهی میرده که ی گیراوه ئیدی له مالدا گوشه گیر
بووه، زور دپیش بووه به راده یه ک ژنانی داعش که
دینه سه ری بو ئه وه ی به فه رمانی نه میری داعش له
ماله که ده ری بکن، بی ئومید ده که پدینه وه. بوشی
گیرانه وه که روژیکیان سوور بوو له سه ر نه وه ی
بیبینی، ئیدی له به رده می شوقه که دا نه بزوا، به نه رمی

و لاواندنه و هوه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد، تا ئه و کاته‌ی دیتی له پر ده‌رگا کرایه‌وه و له‌یلا ده‌رچوو، پ‌ری به پرچیدا کرد و به لیدان به‌ر بووه ده‌موچاوی تا به خوینی هینا. -به‌خودا شیت بووه. سویند به‌خودا جنوکه چووه‌ته له‌ش‌ییه‌وه. له‌یلا ئه و کچه ئاقل و خوینده‌وار و ماموستای قوتابخانه‌یه وا ده‌کات؟ لیم ده‌دات و سووکایه‌تیم پی ده‌کات؟

له‌یلا ده‌رگای ماله‌وه‌ی له‌سه‌ر خۆی کلۆم دا و کردییه سه‌نگه‌ری خۆی، سویندیشی خوارد که لیتی ده‌رناچیت تا ئه و کاته‌ی می‌رده‌ی پزیشکی بو خۆی دیته‌وه و داوای لی ده‌کات ده‌رگا که بکاته‌وه یان ئه‌وه‌تا له‌نیو ماله‌که‌یدا مه‌رگ ده‌بیاته‌وه. ریی له‌منداله‌کانیش گرت بچنه‌جاده و گه‌مه‌بکه‌ن. به‌وه ترساندنی که درنده‌مرؤف هه‌یه که که‌له‌به و چرنوو‌قیان هه‌یه و که‌ولی ئاگرینیان پۆشیوه، جه‌رگ و هه‌ناوی مندال ده‌خۆن. پیتی گوتن جنوکه دابه‌زیوه‌ته گۆره‌پانه‌کانی منبج و درنجیش به‌نیو شه‌قامه‌کاندا ده‌سوورینه‌وه و ئه‌هریمه‌نانی ره‌شپۆش په‌لاماری مالان ده‌دن و مندال ده‌رفینن بو ئه‌وه‌ی قه‌ترانی ره‌شیان پی بده‌ن. منداله‌کانی، به‌تایبه‌تی کامیران و ئالان، له‌ترسا به

جاری ته تره‌شيان چوو بوو. له ترسی نه‌وانه‌ی دایکیان
بوی گیزانه‌وه، مالیان چی نه‌ده‌هیشته، به‌ونده به‌سیان
لی ده‌کرد، که نه‌و ژنه‌ی له سهرده‌می باوکی پزیشکیان
له سهر کار بوو خزمه‌تی له‌یلای ده‌کرد، بوی ده‌هیتان.
باوکی پاش نه‌وه‌ی گوی‌ی له‌م قسانه‌ بوو، به
خه‌مباریه‌وه گوتی:

—من له ده‌رگاکه ده‌دم و قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کم. من
ده‌زانم چه‌ندی خو‌ش ده‌ویم. ئی‌وه هیچ قسه‌ مه‌که‌ن.
مه‌هیلن بزانی ئی‌وه‌ش لی‌ره‌ن.

نه‌بوو له‌یلا به‌ چنگی له‌رزوکه‌وه له‌ دره‌گای دا،
پاشان گوی‌ی به‌ ده‌رگاکه‌وه نا، زور به‌ وردی گوی‌ی
راگرت. نه‌ ده‌نگ هه‌بوو نه‌ چرکه. دیسان له‌ دره‌گای
دایه‌وه، نه‌م جاره‌شيان له‌ ژووره‌وه را‌ته‌نانه‌ت گوی‌ی له
سووکه‌ ئه‌ریه‌کیش نه‌بوو. پاشان په‌نجه‌ی خسته‌ سهر
دوگمه‌ی زه‌نگه‌که و بانگی کرد له‌یلا، که‌که‌م ده‌رگا
بکه‌ره‌وه، من باوکت‌م، ده‌ی که‌که‌م خودا ده‌ست به
بالت‌وه بگری بیکه‌ره‌وه. من و میمکه‌کانت بۆ سهر‌دانیت
هاتوین. له‌یلا ئیمه‌ میوانین، ده‌مه‌وی مه‌یسوون ببینم.
له‌وه‌دا بوو جاریکی دی له‌ ده‌رگا بداته‌وه، له
ژووره‌وه خشپه‌یه‌ک هات و ده‌نگی فیغان و رو‌پوی

کچه‌که‌ی به دوا‌دا هات. له‌یلا که گوئی له دهنگی باوکی بوو، دهستی به گریان کرد، پاشان دهرگای کرده‌وه و خوی هاویشته باوه‌شی باوکییه‌وه و له هارژنی گریان و فیغانی دا. مه‌یسوون کراسه‌که‌ی دایکی گرت و ئه‌ویش دهستی به گریان کرد، کامیران و ئالانیش به سه‌رسورمانی تیکه‌ل به ترسه‌وه، له داپیریان و هه‌ردوو میمکی دایکیان روانی، که به خه‌مناکییه‌وه له به‌رده‌م دهرگاکه‌دا وه‌ستان، وه‌ک ئه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ری گه‌ردوونیک‌ی دی بن.

ئه‌مه‌ ته‌نیا دیمه‌نیک‌ی هه‌رده‌م دووباره‌ بووی دیمه‌نه‌کانی ئه‌و شه‌ره‌ دژوار و شیتانه‌یه‌ی سووریا بوو، دیمه‌نیک بوو نه کامیرا وینه‌ی گرتووه و نه مانگی ده‌سکریش که په‌ی به هه‌لسان و دانیشتنی میرووله له نیو شاره‌که‌یدا ده‌بات، وینه‌ی گرتووه. دیمه‌نیکه‌ ته‌نیا کاری له دلی ئه‌وانه کرد که ئاماده‌ی بوون و تیی‌دا ژیان، که باوکیک و جووته خوشکه‌که‌ی بوون، ئنجا هه‌ر سئ نه‌وه‌که‌ی و کچه‌که‌ی و خه‌سووی ئه‌ویش، خوداوه‌ندیش نژیه‌می هه‌مووانه.

کاتیک گریان و فیغان که‌میک هیور بووه‌وه، باوکی به نه‌رمییه‌وه دواندی:

-کچه کهم، ئیمه هاتوون له گهل خۆماندا بتههین بۆ
هه له ب. دایکت نه خۆشه و هه ز دهکات بتههینی. تو خودا
له گه لماندا وه ره.

-نه خیر، ئه گه ر دنیا کویر بیده وه من له ماله کهم
ده رناچم. ماله کهم بۆ جنۆکه جی بهیلم؟

-جنۆکه ی چی کچه کهم؟ خوا بتههیلی جنۆکه ی چی؟
-باوکه جنۆکه، ئه و جنۆکه نه ی شه قام و
گۆره پانه کانیا ن پر کردووه. ئه و جنۆکه نه ی ره ش پۆشن
و ئاگر له چاویان ده باری، که ده شپۆن خوین له بهر
په یان ده رده ت. من به و چاوانه م که کرم ده یانخوا،
ئه وانم بینه وه. باوه گیان من بینه ومن، به چاوانی خۆم
بینه ومن.

دوو باره دهستی به گریان کرده وه.

ئوم محهمه د میمکی گه وه ی باوه شی پیدای کرد. دلی
دایه وه و به دهنگیکی پر له سۆز پی گوت، چاکتر وایه
له دهست جنۆکه هه ل بیت و بروهاته هه له ب. پيشی گوت
مانه وه ی له نێو چوار دیواری ماله وه له مه ترسی
جنۆکه ی ناپارێزیت، که منبج و ده وره بهری ئه ویشه ی
کوئترۆل کردووه. که چی ئه و هه ر رازی نه بوو. رازی

نه بوو له گه لیان بړوات، بهم زووانه هاتنه وهی میزده که ی کرده به هانه ی نه هاتنه که ی:

-چاوه پروانی فهرهاد ده که م. زوری پین ناچیت. ناکری بو مال بیته وه و منیش نه بینئ.

-کچه که م ده له گه لمان وهره. هر که دکتور نازاد کرا، به لاین بیت ده که ریننه وه.

-باشه ده کری تو خوټ و ئه م مندالانه هر به بند بکه یت؟ روچه که ی میمکی خوټی ده کری تو بهم حاله وه بمینیته وه؟

-منداله کان له گه ل خوټان ببه ن. ئه وان ببه ن و سه لام له دایکیشم بکه ن. من نایه م، نایه م نایه هه هه هه م.

ئهمه ی به تووره بییه وه گوت و سه رپوشه که ی ده که ند و زور به توندی پرچی پین شه ته ک دا، تا ئه وه ی میمکی نه به نیشته له وه زیاتر توندی بکات.

مه یسوون خوټی له پشت قه نه فه که شارده وه و ته نیا جووته چاوی توقیوی به دهره وه بوون که ده یانزروانییه دایکی. هرچی کامیران و ئالان بوون، ئه وا روویان له ناشخانه که کرد، که وتنه خواردنی هر شتیکی که له سه لاجه که دا بوو، ئیدی هر له وه تای دایکیان تووشی ئه و باره ناهه مواره ی دهره ون بووه له پاش رفاندنی

باوکیان له نه خوشخانه که، نه مانه نه وه پیشه یانه.
منداله کان له نیو ژیانیکی پر له توقینی بی وینه دا بوون،
باوه رپان به قسه کانی دایکیان کرد که جنوکه شه قام و
گوره پانه کانی منجیان پر کردوه، جا ده ستیان به
رفاندنی مندالان کردوه بو نه وهی ئیسک و
پرووسکیان بخون. دایکی پنی گوتن که کپ و بی دهنگ
بن و له ناو ماله که دا نه سوورینه وه، نه بادا جنوکه ناگای
له ژاوه ژاوی نه وان بیت و شوینه که یان پی بزاندت و
بیانرفینیت، چونکه که ولیان ده کن و گوشتیان پیوه
ناهیئن و ئیسکی ناسکیان به ددان ده کروژن.

-ئیسکی ناسکی مندال خوراکی جنوکه یه.

له یلا هه موو شه ویک نه و قسه یه ی به گویی
منداله کانداه دا.

-نه دی نه گهر جنوکه مندالیان ده ست نه که وت، ئاخو
چی ده خون؟

ئالان به رده وام نه و پرسیاره ی له دایکی ده کرد، برا
که وره که شی به متمانوه ولامی ده دایه وه:

-پاشه پروی ئاژه لا ده خون.

-نا، نابی قسه ی وا بکه ییت.

له یلا به رسفی ده دایه وه، ئنجا ده یگوت:

-گۆپری مندالانی مردوو ههل ددهنهوه، که له نیو
گۆردا گۆشتیان تواوتهوه، ئەوانیش ئیسکی رووتیان
دهخۆن.

-باشه بۆچی وهک ئیمه نان ناخۆن؟ باشتر نییه؟
-خودا بهم جۆره دروستی کردوون، جنۆکه جیهانیکی
دیکهیه.

مهیسوون لهو شتانه حالی نهدهبوو، ئەو زارویهک
بوو ههزی به گهه و ستران و سهما و به ئازادی
سوورانهوه بوو به نیو مالهکهدا یان چوونه کۆلان یان
به لای کهمهوه چوونه بانیزههی مالهکه به تهماشا
کردنی جوولههی دهرهوه ههر له هاتن و چوونی
ئوتومبیل و ههرا و زهنای میوانانی نهخوشخانه و
ژاوهژاوی ریبواران و قاژ و قیژی مندالان. ئەو لهوه
حالی نهدهبوو که بۆچی دایکی خۆی و ههردوو
براکهشی سهرکوت و قیرهپر کردوو. ههموو شهویک
داوای باوکی دهکرد، دایکی بهلینی پی دها که هاکا له
دهرگا بدات، بهلام بهر لهوه دهپی ئەو چاوی بنووقینی
و بخهوی .

ئهو سهی منداله روژانیکیان بهسهه برد که گهوره
بهرگهی نهدهگرتن. دایکی له نیو مالهکهدا بهندی کردن،

ترسی دهره وهی نایه دلایانه وه، تا وای لی هات بوون به
خدیوی قسه نه کهر ته نیا به چرپه نه بیت، له م روزانه ی
دوایش ئیدی به زمانی ئماژه قسه یان له گه ل به کدا
ده کرد، تا باپیریان هات و خویان هاویشته باوه شییه وه،
وهک شتیکی پیروز به دهوری ئه ودا ده سوورانه وه.

باوکه له نیوان سه رسه ختی و خه مباری کچه که ی و
په روشی و سه رگرمی نه وه کانی بو ئازادی، دوش
داما. هیچ ئه گریکی له به رده مدا نه ما بی له وه ی ئه گه ر
به زوریش بیت، ئه وان له و خیوه توقینه ره رزگار بکات.
چاوی له دوو خوشکه که ی هه لته کاند و قسه ی له گه ل
کچه که لله ره قه که ی کرد:

-ئیمه ده روین، واته ده روین. ئه وه به که یفی تو نییه.
خو تو خوشت پیویستت به وچانیکی دهروونی هه یه.
هه ر ته نیا دکتور فه رهاد به خیر و سه لامه ت، به سایه ی
روحمی خودا بیته وه، له منه وه به لین بیت بو روژی
دوایی تو لیره له منیج ده بیت.

له یلا لاملی نواند. رازی نه بوو مال به جی به یلیت و
بروات که به دلنیا ییه وه داعش دهستی به سه ردا
ده گریت. باوکیشی هه ر ده بوو له گه ل خو ی بیبات
ته نانه ت ئه گه ر به زوریش بیت، هه له بت پاش ئه وه ی

پیره‌میزده سه‌ری خۆی هه‌لگرت و ملی رینی گرتە بەر
و بۆ خاکی خه‌لافه‌تی خوین هات.

باوکه ده‌سته‌کانی گرت، پاش ئه‌وه‌ی میمکی به زۆر
جبه‌ی له‌به‌ر کرد. ویستی له چنگی قایمی باوکی
هه‌لبێت. باوکی زله‌یه‌کی پێدا کیشا و دلێشی بۆ
کچه‌که‌ی هه‌نج هه‌نج ده‌بوو. ئوم محهمه‌دی میمکی
ده‌ستی به گریان کرد، داوای له براکه‌ی کرد له‌گه‌ل
کچه‌که‌یدا میهره‌بان بیت.

-خوشکه‌که‌م، کاره‌که به‌م جۆره مه‌یسه‌ر نابیت،
ئه‌گه‌ر به‌م جۆره بین له‌گه‌لی، ئه‌وه یه‌ک سالی ده‌وی تا
له‌گه‌لمان دیت.

باوکه به‌م جۆره ولامی دایه‌وه، هاوکات ده‌ستی
کچه‌ی گرتوو و به‌ره‌و ده‌ره‌وه رای ده‌کیشیت، له‌ویش
تاکیسی له چاوه‌روانیدایه.

دوو فرمیسکی گه‌وره که له چاوانی ئه‌بوو له‌یلا هاتنه
خواری، رییان پێ نه‌دا ئیدی ئاگای له رووداوی
ده‌ره‌وه‌ی پاسه‌که بیت. ئه‌و دوو فرمیسکه ئیدی ریی
ئه‌وه‌ش‌یان لێ گرت درێژه به‌ قوڵی یادگه‌ی
کوسته‌که‌شی بدات. دیمه‌نه‌که‌ی به‌ر چاوی لێل بوو.

جووټه فرمیسکه که ی به پشتی که له په نجه کانی
سرپنه وه، ئیدی له به رده می پاسه که دا پیره ژنیکه بینی
جبهه کی ره شی پو ش یوه و به گوچان ده پوات،
مندالیکه به دواو هیه که کیسینکی گه وره ی خستو وه ته
سه ر سه ری، به دوا ی هه ردو و کیشیان وه کچوله یه کی
رهنگ هه لیزرکاوی ترساو لوزه که لوزه که ده پوات. پاش
که میک هه ر سیکیان له پشت که له کی دار و په ردو و بزر
بوون، کری و هه ش دهستی پی کرد، ئه مه ش وای له
شوفیره ی روو گرژ کرد، جووټه ئاوسری جامی
رووکاری زه به لاهی پینشه وه ی ئو تومبیله که وه گه ر
بخات، که ورده نمه ئاوی کری و هه ی قه د جامه که یان
سرپییه وه، دروست به هه مان شی و هه ی جووټه که له
په نجه ی ئه بوو له یلا که پینشتر کردیان.

ئه بوو له یلا جارینکی دی به لای راستدا ئاوری دایه وه،
ئیدی روومه تی که ریشینکی پری سپی دای پو شی بوو،
به جامی په نجه ره سارده که وه نووسا، ئه مه ش سه ر
له نوی پاشماو هه ی یادگه ی زیندوو کرده وه.

به شی پینجه م

به دریژی ری گه رانه وه له منبجه وه به ره و حه له ب،
ئاوسرانی پیشه وهی تاکسییه که نه وه ستان. به ریتمیکی
مات به رده وام، ئه و ئاوه دهسته سرانه ی دهرییه وه، که
پهنجه ی باران به ته شی شووشه ی پیشه وه ی
تاکسییه که ده یچی، ئه مه ش هینده ی دی دیمه نه که ی
خاموشر ده کرد .

له یلا زور گریا، له باوکی پارایه وه به ره و منبج
بیگیریته وه، به لام باوکه ئاماده نه بوو گوئی له
پارانه وه که ی بگریت. هه رچی منداله کان بوون، ئه وا به
رزگار بوونیان له و به ندیخانه یه ی ئه و تیی په ستا بوون،
زور دلشاد بوون، جا به دریژی ریگاکه که ده ستیان بو
هه موو شتیک دریژ ده کرد، هاواریان ده کرد، وه ک
ئه وه ی بو یه که مین جار بیته له ژیاناندا ئه و شتانه
ده دوزنه وه.

دوای تیدپەر بوون له بازگهی سه‌ره‌کی، مه‌یسوون
نووست.

نووست وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی قه‌ره‌بووی خه‌وی هه‌زار
و یه‌ک شه‌و بکاته‌وه، که چیرۆکی تۆقینه‌ری خه‌وزریندی
تیندا ده‌بیستن. هینده قوول نووست وه‌ک ئه‌وه‌ی
ته‌رمینک بیت. دایکی گویی پی نه‌دا، به‌لکوو هه‌ر تکای له
باوکی ده‌کرد که به‌ره‌و منبجی بگێریته‌وه، تا ئه‌ویش
هینور بووه‌وه و ئنجا خۆی به‌ ده‌ستی خه‌وه‌وه دا.

کاژیرانی قورسی گه‌شته‌که، خه‌مناکانه و زور سست
گوزه‌ریان کرد، دروست وه‌ک ئه‌و کاژیرانه‌ی مرۆف له
پرسه‌دا به‌ سه‌ریان ده‌بات. ئه‌بوو له‌یلا ماوه ناماوه
ئاوپی به‌ لای کوشنی دواوه‌ی تاکسییه‌که ده‌دایه‌وه، پۆ
ئه‌وه‌ی به‌ خه‌مباریه‌وه له روخساری کچه‌که‌ی
بروانیت، که باری شه‌له‌ژاوی ده‌روون و روژانی
ئابلووکه که بو خۆی به‌ سه‌ر خۆیدا سه‌پاند بووی، به
جاری رهنگ زه‌رد و لێو به‌باریان کرد بوو. له‌ سیمای
ئه‌و ده‌موچاوه بچووکه‌دا لیشاوی تۆقینی چهند مانگی
رابردووی به‌دی ده‌کرد. مندالی ئه‌وی وه‌بیر هاته‌وه که
پرچیکی زور جوانی هه‌بوو، به‌ زاق و زریقیش ماله‌که‌ی
پەر له‌ شادی ده‌کرد، گه‌رم و گورپیه‌کی دیکه‌ی پی

دەبەخشی. چاوی له نیوان ئەو و مەیسوونی نەوێهکە،
ئەم سەر و ئەو سەری دەکرد. مەیسوون زۆر بە دایکی
دەچوو. بە بێگەردییەکی وەک دایکی وا بوو، بە
ماندوویی و خەمی نەخشاری سەر هەردوو
-روخساریش، هەر چون یەک بوون.
-خوداوەند.

ئەبوو لەیلا هەناسەییەکی هەلکیشا و ئاوری لای
پێشەوێ دایەو، تەماشای هەردوو ئاوسەرەکی کرد
کە سەرگەرمی دەرکردنی دڵۆپە بارانی رووکاری
پێشەوێ تاکسییەکی بوون.

-ئەبوو لەیلا پشووت درێژ بێت. خودا وەکیل هەر
یەک لە ئێمە زۆر چیرۆکی سەختتر لە چیرۆکی
کچەکە تمان هەیە، خودامان هەیە خودا.
-وێلا راستە.

ئەبوو لەیلا بەرسفی شوفیرەکی دایەو، پاشان کپ
و بێدەنگ گویی بۆ یادگە و سیرە سیری ئاوسەرەکان
راگرت.

یادگەیی ئەبوو لەیلا شەپۆلی دا، بە سەر شەپۆلی هاژ
و هووژی کەسکە پاسدا زال بوو، هاوکات شوفیرەیی

روو گرژ دابه‌زی جگه‌ره‌یه‌ک پی بکات، تا به دهم
کرپوه‌وه بیکیښی.

پاش ئه‌وه‌ی خه‌لکه‌که له هه‌واله‌کانی میدیاوه بیستیان
که قافله‌ی پاسه‌کان دویښی ته‌قه‌یه‌کی زوری لی کراوه،
به هوی ئه‌وه‌شه‌وه بریندار و کوژراو هه‌ن، ئیدی
سه‌رنشینانی که‌سکه پاس شه‌که‌ت و بیده‌نگ بوون،
سامی گه‌شته‌که دای گرتن. له و چرکه‌ساته‌دا ئه‌وان
گویدیان به هیچ شتیک نه‌ده‌دا، بی له‌وه‌ی به سه‌لامه‌تی
له‌و دۆزه‌خه‌ ده‌رچن، که به دریزایی چند مانگیکی
سامناک داخ کرده‌ی ناگره‌که‌ی بوون. تیکرای مندا‌له‌کان
نووستن، که‌چی سه‌ر و سیمای مات و خاموشی
پیاوه‌کان نقومی نیو شانیان بوو، به هه‌مان شیوه‌ی
ئه‌بوو له‌یلا له شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشای
بارانه‌که‌یان ده‌کرد، که ئیدی به گورتر دای کرد.

میلی یادگه‌ی ئه‌بوو له‌یلا به‌ره‌و دوا گه‌رایه‌وه، تاکوو
دیسان له ئاست رووداوه‌کانی ئه‌و رۆژه‌دا وه‌ستا که
تیندا که‌که‌ی له منبج هینایه‌وه. هاته‌وه بیری که ئه‌وان
پاش ئه‌وه‌ی له شاری باب تیزه‌په‌رین و له حه‌له‌ب نزیک
که‌وته‌وه، له نزیک بازگه‌یه‌کی سوپای ئازاد ویستیان
کورته پشوویه‌ک بده‌ن. مندا‌له‌کان به نووستویی له نیو

ئوتومبيله كه دا مانه وه، له و كاتهى كه مه كينه كهى له هار و هوور نه كهوت، ئه بوو له يلا و كچه كهى و ههردوو خوشه كه كهى و شوفيره كهش، كه پيشنيارى كرد پشوويهك بو جگه ره كيشان بدهن، هه موو هاتنه خواري. باران وهستا بوو، خوڤيش شه رمنانه له نيوان هه وري هه لاتووى بهردهم باى شه مال دهركهوت، به لام به تيشك و پرشنگيكي روون.

له پر له يلا به لاي روژه هه لاتدا ئاوڤى دايه وه، ئنجا به هه موو تيني راي كرد. باوكى و ههردوو ميمكى كهوتنه دواى. به ره و لاي منبج راي ده كرد و ئاوڤى لاي دواوهى نه ده دايه وه. ئوم محهمه د كهوته نيو قور و ليته وه، ئوم ئه نه سيش بو هاريكاري كردنى وهستا. چهند خوله كينك پاشتر له يلاش كهوت، باوكى گه يشته سه رى و به توندى ده ستي گرت و زلله يه كى پيدا كيشا، جا به ئاراسته ي ئوتومبيله كه به ناو قور و قوراودا، راي ده كيشا. شوفيره كه و چه كدارانى بازگه كهش له ئاست ئه و ديمه نه سه يره، سام بردنويه وه. چه كداريكي بازگه كه پرسياى له باره ي بابه ته كه وه كرد، شوفيره كه به په نجه ي شاده ئاماژه ي بو گه لله ي سه رى خوڤى كرد و گوته:

-شیتته، خوا هاوکاری خوی و کهس و کاره‌که‌ی بیت.
 -ئاخر تو تیم بگه‌یه‌نه، کامیان شیتته‌که‌یه؟
 شوفیره‌که پیکه‌نینه‌که‌ی شارده‌وه، پاشان به زمانیک
 قسه‌ی کرد مه‌به‌ستی بوو خه‌مبارانه بیت:
 -براکه‌م، ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار رای کورد. ئه‌و
 به‌سته‌زمانه‌ی باوکی که‌وته شوینی و چه‌پوکینکی پيدا
 کیشا. سه‌برده‌یه‌کی تالی هه‌یه.
 چه‌کداری بازگه‌که سه‌ری با دا، پاشان به ده‌وری
 خویدا سوورا وه‌ک ئه‌وه‌ی به دوا‌ی شتیکدا بگه‌ریت،
 هینده‌ی نه‌برد روه‌ی له براده‌رینکی کرد که له نزیکیه‌وه
 وه‌ستا بوو. ئه‌بوو سه‌سه‌ن مشالغ که‌وته دوا‌یان،
 پا‌که‌تی جگه‌ره‌که‌ی بو راداشتن و به پیکه‌نینه‌وه گوتی:
 -ده‌ی گه‌نجه‌کان، جگه‌ره‌یه‌ک بکیشن. خودا وه‌کیل له
 ترسی داعش له شوینینکی وای ئوتومبیله‌که‌دا شاردا
 بوومه‌وه، که به خه‌یالی خاوه‌ن کارگه‌که‌شیدا نایه‌ت
 کوینه. بیست گلۆز جگه‌ره‌ی بیانیم به قاچاخ په‌رانده‌وه،
 ته‌نانه‌ت سه‌رنشینانی که له‌گه‌لم بوون پیمان نه‌زانی.
 پاشان هینده‌ی بو‌ی کرا له چه‌کداره‌که نزیک
 که‌وته‌وه، ده‌می برده بن گوینی و گوتی:

-بیست جلی شهوانه شم له گهل خومدا به قاچاخ
په پړانده وه. گوتیان داعش ئه و شتانه ی قه دهغه کردووه
چونکه حه رامن. به شه ره فم له داعش پیستر نییه، له
هه مووان شه هوه تبارترن و خویان کردووه ته فریشته.

شوفیره که دووه مین سیغاره جگه ره ی فری دا، که ئه و
به یانیه کینشا، پاشان سه رکه و ته وه سه ر کوشنه که ی،
هاو ده م له پاشه وه ی پاسه که ده نگیکی توورپه بلند بوو،
گوتی:

-باشه هه ر ده بی چاوه پوانی فه رمان بین؟ ئی خو
براکه م ئه گه ر هه ر ناته وی بپوی، ده گورانییه کمان بو
بخه ره سه ر، بیزار بووین.

ده نگیک به سه رزه نشت و حه یاوه ولامی دایه وه:

-که ی کاتی ئه وه یه؟ له م روژهدا نه بیت، گورانییت وه
بیردا نه هاته وه؟

-براکه م چیی تیدایه؟ به قور و قوراودا چووه.. ده با
هه ندیک پشوو بده ین. به ئاشکرا مه رگمان دیت. ئی ده با
به س بیت، که می خوشی ببینین.

شوفیره که دهستی بو ریکورده ره که برد، په نجه ی
خسته سه ر دوگمه یه ک، ئیدی مووزیک له چریکه ی دا:

-یا بچیە شەفا تارى، ئەف شەف بمىنە ل ھىرە
رىكا دويىرە دى كىفە چى، ئەف شەف بمىنە ل ھىرە

گۆرانىي فەيروز لە چرىكەي دا، بەردەوام بوو تا
گەيشتە سترانى "عەل رۆزەنە"، سەرنش-پىنان ھەموو
گوپيان رادىرا، تەناتە شوفىرەي روو گرژ و مۆنىش،
زور بە كەي و بايەخىكى زۆرەوہ گوپيان لە گۆرانىيەك
گرت، كە دەيان جار گوپيان لى بووہ و چىرۆكەكەشيان
بيستوہ:

بۆ رۆزەنە بۆ رۆزەنە، ھەموو خۆشبيەك لەويە
شيت و شەيداي كردىن خودا پاداشتى رۆزەنە بداتەوہ
يان بۆ ھەلب دەرون و خۆشەويستم لەگەلتان
دەروات

يان بارتان تريبە و لە بن تريتس سيوہ
ھەر كەس خۆشەويستى لەگەلدایە و ھى چووہ
خودا شنە بايەك كە شوخى لەگەلدا بيت

ئەبوو ھەسەن مشالھ، شوفىرى تاكسيەكە سىدييەكى
خستە گەر، بۆ شكاندنى ئەو بىدەنگىيەي بەر لە چوونە

نیو حەلب بە لای (باب) هوه، هه مووانی گرتەوه، ئیدی
دەنگ و چریکەى سەباح فەخرى زرينگایه وه:

ئەى شوخەكە ئارامى دلەكەم

بە ئاگرى دوورى داخت كردووم

ساقىی چۆخ و شەنگ بۆم پر كە پيالە

چاوه كەم

لەبەر گرى سۆزت نىيە خەوم

ئوم محەمەد سەرنجى دا فرمىسكى روون بە چاوانى
لەيلا دەهاتنە خواری، كە بە سەرسامىيەكى زۆرەوه لەو
خاپوورىيەى دەروانى. گەردنى لەيلاى بە لای راستدا
سووراند، ئنجا سەرى خستە نىو كۆشى خۆيەوه،
ئەوجا لەيلا ئارامى گرت و بە كپى هەنكسى دەدا.
منداڵەكان لە جامى پەنجەرەكەوه بە هەردوو لای ئەو
رێيەى ئوتومبیلەكە پێیدا دەپزىشت، تەماشایكە لەكى دار
و پەردوویان دەکرد، كاميران بە بىگەردىيەوه پرسى:

-باپیره، لێرەدا چى رووى داوه؟

-باپیره گيان بوومه لەرزە، بوومه لەرزە.

ئەبوو لەيلا بە خەمبارىيەوه بەرسقى داىهوه. بەر
لەوهى ولامەكەى تەواو بكات، لە نزیكەوه دەنگسى
تەقینەوهى بۆمبىك هات:

-میمی، نهوه چی بوو؟

نالان به ترسهوه پرسیی؟

دلۆپی باران لهو په نجه ریهی نه بوو له یلا لینیوه
دهروانییه دهرهوه، به هیواش دههاتنه خواری. نهو ئاو
هیلانه سیمای ولاتیکی نه تک کراویان کیشا، که
زیناکارانیه هموو کونجیکی نه م دنیایه به نوره هاتنه
گژی. خه لکی گردهوه بووی دهرهوهی پاسه که بی سیمای،
خه مبار، لیدو به بار دهرکه وتن، سه رگهردانی رهنک و
رووی گۆپوون، ترش و تالی دهموچاوی له بنه پرتدا
رهشی نهوانی، سهخت و سهختتر کردوه.

باران دار و پهردووی شووشتهوه، یادگاریش
خه یالی سه رنشینانی پاسه که ی شووشتهوه. نه بوو له یلا
دهستی چه پی خسته سه ر هه زیه ی و جاریکی دی
لیموی یادگی گوشییوه.

له یلا و سهی منداله که ی له گه ل دایک و باوکی له
ماله که دا ژیانیان به سه ر ده برد. باری دهروونی تا
دههات خراپتر ده بوو. ئیدی روون بووه وه و له
نیشانه کانی لینی به دی ده کران، نهو تووشی قهیرانیکی
قوول بووه. له مال دهرده چوو بو لای دراوسیکان، له

دەرگای ددان، قاوه‌ی ده‌خوارده‌وه، له پاشماوه‌ی ناو
 فنجانه‌که‌ی دهروانی و ده‌یخوینده‌وه، پاشان بانگی
 ژنانی ماله‌که‌ی ده‌کرد و ده‌گوت به ئیزنی خودا چاکتان
 ده‌که‌مه‌وه. هه‌ندی ئایه‌تی قورئانی به بلمه‌ بلم
 ده‌گوته‌وه، پاشان به‌و که‌سه‌ی ده‌گوت که پینی وا بوو
 نه‌خۆشه "ته‌واوی ئازیزه‌که‌م، به ئیزنی خودا چاک
 ده‌بیته‌وه." پزیشکی دهروون له‌و نزیکانه‌ نه‌بوو. دوا‌ی
 بۆردوومان کردنی نه‌خۆشخانه‌کان، زۆربه‌ی پزیشکان
 له رۆژه‌لاتی هه‌لب هه‌لاتن. کاتیک ئه‌بوو له‌یلا
 ئیواره‌یه‌ک پینشیاری کرد که به نه‌خۆشخانه‌ی ئیبن
 خه‌لدوون بۆ نه‌خۆشی عه‌قلی بسپێرن، نازلی شیت و
 هار بوو، به ده‌نگیک که له فیزاچه‌وه نزیک بوو، گوتی:

-کچه تاقانه‌که‌م بخه‌مه شیتخانه‌وه؟ چ قه‌وماوه تو
 دلت نییه؟ ئا به‌م شیوه‌یه کچه‌که‌ت خۆش ده‌ویت؟ ئاخ‌ر
 عه‌ببوود که‌س هه‌یه جهرگی خۆی بخاته نیو ئاوره‌وه؟
 -ئهدی باشه چار چییه؟ واز له کچه‌که به‌ئین به‌م

شیوه و له به‌ر ده‌ستمان بفه‌وتی؟

-با له ماله‌وه له لای خۆمان بیت، باشتره.

دوا جار پزیشکی گشتییان دۆزیه‌وه که له خۆ
 ئاماده‌کردن بوو بۆ کوچ، هه‌ندی دهرمانی به‌هیزی

هیور کردنه وه و حه بی دژه نه خوشیی عه قلیی بو
 نووسی. دواى چهند روژنیک نه بوو له یلا زه حمه تیى
 چون بو روژاواى حه له بی گرتنه بهر، به دهر وازهى
 مهرگ له (بستائل قه سسر) دا تیه په پرى، که به هزاران
 کهس له چاوه پروانیدان، دهر وون و دینه وه، دهرمانى نیو
 راپخته کهى کرى و به هه مان نهو سوور بوونهى که
 چوو، که راشه وه. دواى چهند مانگیک له خواردنى
 دهرمان، له یلا باشتر بوو، ئیدی بایه خى به منداله کان
 ددا، چیشتى بو لى دهنان و جل و بهرگى ده شووشتن
 و گهمه له گهل مه یسوون ده کرد و سوعبه تیشى
 له گهل دایکى ده کرد. ماوه ناماوهش له دشه کهى،
 هاوړیى روژانى زانکوى، زهینه ب که دواتر له گهل
 میزده کهى و کوږه تاقانه کهى به رهو عه نتاب هه لاتن،
 دهى بیست که دکتور سه لامه ته.

-نهو باش بیته، نه میس باش ده بیته.

سووریایى بو روون کردنه وهى رهوشى که سیکى بی
 سه روشوین، یان رفیندراو یان شوینیزریک، نه م
 رسته یه یان زور به کار ده هینا. نهو هه واله که م و
 کورتانهى له باره یانه وه ده گیشته، ناروون و پچر پچر
 و هاوژ بوون، به لام هر فه راموشییه ک بوو بو کهس

و کاریان که له چاوه‌پوانیی گه‌پانه‌وهی کوپ و
کچانیاندا بوون. ژمارهی کوژراو، گیراو و رفیندراو له
کن هه‌موو لایه‌نه‌کان زور بوو، تا وای لی هات سووکه
هه‌والیک له بارهی به‌رده‌وام بوونی ژیاانی بزران،
سه‌نگی هه‌رقه‌یه‌ک زییری هه‌بوو. دایکان باوه‌پریان
نه‌ده‌کرد رۆله‌کانیان که له زیندانان، له ئاکامی
ئه‌شکه‌نجه گیانیان سپاردوو. پینان وا بوو ئه‌وان
هیشتا زیندوون و روژیک له روژان هه‌ر ده‌گه‌پینه‌وه:

-ئه‌مرۆ خه‌ونم پێوه بینی.

-منیش.

-ده‌گه‌پینه‌وه، دلم وام بێ ده‌لی.

-خودا هه‌موویان ئازاد بکات.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ توونیلی درییی می‌ه‌ننه‌ت و
چاوه‌پوانیی تفت و تالادا ده‌رباز ده‌بوون، ئه‌مه‌ قسه‌ی
دایکان بوو بۆ دایکان.

که‌س و کار پاره‌ی زوریان به‌ ئه‌فسه‌ر و که‌سانی
ده‌ست رویشتوو دا، هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی گوینان له‌ هه‌والیک
بیت که‌ بلی 'کوهره‌که‌تان له‌ فلانه‌ زیندانه'، یان ته‌نانه‌ت
'کوهره‌که‌تان له‌ فلانه‌ شاروچکه‌دا کوژرا'.

ئەو زىندانىانەى ئازاد كرا بوون، بووبوونە ئەستىرەى شەوچەرە و ديوەخانان لە ھەموو شوپىنىكى سوورىادا. 'ھەر دەبى ھەوالىكىان لە بارەى فلان يان فيسكەى گىراوھە لە لا ھەبىت.' خەلك لەو كاتەى بۆ پىرۆزبايى و گوئى گرتن لە ھەوالىك كە زۆر بە تاسووقەيەوھ بوون، بەرەو لای ئەوان دەچوون و ئەم قسانەيان لە نىوانى خوياندا دەكرد. ھىچ ئازارىك ناگاتە ئازارى چاوھروان كوردنى كەسانى شوپىنبزرى چارەنووس ناديار. لەو شەپەى بەرۆكى ولاتى گرت، ژمارەى بزر و رفىندراو ھىندە زىادى كرد، بە شىوھەك مېژووى دوور و درىژى لە ساپەى دىكتاتورىتەدا نەى دى بوو، ئەو دىكتاتورىتەى پتر لە پەنجا سالى پتر لە نەھاتى خاياند، ھەر لەو كاتەوھ كە بەعسى شوپرشىيان دەرھەق بە جوداخوازان بەرپا كرد، كە دژ بە يەكىتیبەكەى جەمال عەبدولناسر راپەرىن، ئەو يەكىتیبەى تەنبا سى سالى نەھات بەردەوام بوو.

رىكخراوىكى كورد بە درىژايى سالانىك كور و كچانى ھەرزەكارى لە قوتابخانە و لە شەقام و لە بەردەمى مالەكانياندا دەرڤاند، بۆ ئەوھى بيانخاتە نىو ئاگرى شەپى فرە بەرە و فرە مەيلى خۆيەوھ. خەلكى لە داخا

توانه وه، به بی ئه وهی ولامیکی دل فینکه ره وه بیان له و دهسه لاته دهست بکه ویت، که رژیم بۆ پاراستنی باکووری خۆی له و ئاگره ی له درعاوه گری سه ند، رای سپارد بوو. داعش له بازگه کانی له دهروازه ی هه ر شارۆچکه یه ک له و شارۆچکانه ی داگیرى کردن، به هه زاران لاوی رفاند، ئنجا رفاندن و دهسگیر کردنی هه زاران خۆپیشانده ر له سه ره تای داگیرسانی گری ئاگره که له درعا، له و بازگانه ی که بریتی بوون له ته له بۆ راو کردنی چالاکان و هاوولاتیانی دیکه، ژن و پیاو و منداڵ، چون یه ک رفیندران. گرووپه یلی ئۆپوزسیونی ئیسلامی چالاکانی نیز و میی رفاند، ئه وانه ی چاودیزی پینشیلکارییه کانی ده رهه ق به خه لکی سه فیلیان ده کرد. ئیدی هاوولاتیان بوون به نیچیری ئاسان که گرووپی راوکه ران هه ولسی قووتدانیان ده دان، ئه و گرووپانه ی وه ک کوارگ له خاکی سووریا ته شنه بیان کرد، خوینیش ئه و خاکه ی شه یدار کرد که هه مه جهۆر که متیاری راده کیشاو بۆ گه شه کردنی که پروو گونجاو بوو.

له یلا ددانی به خۆیدا گرت و روژانی ده ژمارد، ئه و روژانه ی قورس و زۆر هینواش ده رویشتن، چاوه پوانی

گه‌رانه‌وه‌ی میزده‌ی پزیشکی بوو یان ئه‌وه‌ی گویی له
 هه‌والیک بیدت له باره‌یه‌وه، له نیدو چرکه‌ساته‌کانی
 تۆقینه‌ری بۆردووماندا ده‌ژیا، لای وا بوو به هه‌مان
 شیوه‌ی ئه‌و چرکه‌ساتانه بوو که له سایه‌ی خه‌لافه‌تی
 خوین له منبج تیناندا ده‌ژیا. نان و ئاوی ترسی له‌گه‌ل
 رۆله‌کانی و باوک و دایکی و خه‌لکی ئابلووقه دراوی
 ئه‌و گه‌ره‌که‌دا به‌ش ده‌کرد. رۆژانی چون یه‌ک
 تیده‌په‌رین: بۆردوومان، ویرانی، دارمانی ته‌لاره‌کان و
 ده‌ره‌ینانی تهرمی ژیر دار و په‌ردوو، ته‌قه‌کردن و
 چیرۆکی تۆقینه‌ری قوربانانی نیشان شکین، تا به‌یانی
 ئه‌و رۆژه سامناکه‌ی مه‌یسوونی کچۆله‌ی تیدا دیت، که
 به‌ر له ماوه‌یه‌کی که‌م ئاهه‌نگی پینجه‌مین ساله‌ی له‌دایک
 بوونی گیرا، وه‌ک پارچه‌ په‌نیریک که چه‌قویه‌کی تیژی
 به‌ سه‌ردا تیه‌ر ده‌بیت، بوو به دوو له‌ت.

دوای ئه‌وه هیچ شتیکی نه‌دیت.

کاتیک به هۆش خۆی هاته‌وه، ویستی بانگی کچه‌که‌ی
 بکات و به هه‌رچی تینی که له گه‌روویدایه، هاوار و
 بانگ بکات: مه‌یسوووون، که‌چی هه‌ستی کرد ناتوانی
 به زاری گۆ بکات. گه‌رووی ئیفلج بووبوو، ئیدی به
 جووته چاوی خه‌مباری، به فرمیسکی گه‌رم و شوور

هاته ئاخافتن. به چاوانی له مهیسوون گهرا، هیدمه که هینده گوره و دژوار بوو، بۆ دهربرینی پیویستی به وشه نه بوو. ئازاریک له ههر قسه یه ک گوره تر بوو، که له یلا له گه ل چاو کردنه وهی دیتی و وای لئ کرد بکه وینته نیو چالی بیده نگییه وه.

له یلا لال بووه.

ههولی دایک و باوکی و ههردوو میمه که ی بۆ به قسه هینانه وهی، شکستی هینا. ههردوو کوره که شی که کوژرانی خوشکه که یان زور کاری لئ کردن، ههولیان دا دایکیان به قسه بهینن، به لام شکستیان هینا. به ئه نقه ست بینعارییان ده کرد، زمانیان دهر ده هینا، جوولهی سهیر و سه مه ره یان ده کرد، لاسایی دهنگی ئاژه لانیان ده کرده وه، کامیران هه موو روژیک کومه لیک نوکته ی ده گێراییه وه، ئیده به لکوو دایکی له گێژه نی بیدهنگی دهر بهینیت، بی سوود بوو. ئالان له براهی زیاتر له دۆخی لال بوونی دایکی نارحه ت بوو، ئه و راهات بوو هه موو شه ویک بهر له خه وتن به زمانی ئاژه لان گویی له چیرۆکیکی ئه و بیت، ئیدی دایکه ئه و توانایه ی نه ما، نهنگی ئه و ئه رکه ی گرته ئه ستو، جا که وته گێرانه وهی گه لیک چیرۆک و حه کایه ت بۆ خوی

و کامیرانی برای، ئەو چیرۆکانەى خەيالى پاراو و
يادگەى چەماوەى ئەو رييان پى دەدان و هەميشە
کۆتاييه کهيان به خوشى و شادى بوون .

ئەو چيرۆكى له بارهى ديو و درنج و جنۆكه و
ئەهريمەن و پياو خراپانى بۆ دەگىترانهوه، که به سايه
تواناي له راده به دەرى پالەوانانى جوامير و جوانمەرد،
ديو و درنج و ئەهريمەن دەبهزين و تىک دەشکان،
که چى بۆمبهکان هەموو شهويک چيرۆكى واقيعيان بۆ
گەرەکهکانى رۆژههلاتى هەلب دەگىترايهوه، که تياندا
خراپەکاران نەدەشکان.

به دريژايى چەندىن مانگى دوور و دريژ بەر له هاتنى
لهيلا له منبجەوه، رهوشه که نهگۆرا بوو. ئەبوو لهيلا و
نازلىي هاوژينى، خەميان له سەر خەم دەخوارد.
کۆرەکانيان له پاش شۆرش پەرت و بلاو بوونەوه.
عومەر له بههاری ۲۰۱۲دا له سوپای عەرەبى سووريا
جيا بووهوه و چوو پال سوپای نازادهوه، ئیدی هيچ
کەس چ هەوالىکى له بارهوه نەدەزانى. قسه و قسه لۆكى
زۆر و فرە هەوالى دژ به يەکيش له بارهيهوه باس
دەکرا.

هه‌واییک ده‌یگوت چووته پال به‌ره‌ی نوسره له ره‌ققه
 به‌ر له‌وه‌ی له ئاداری ۲۰۱۳دا هیژشی بکریتته سه‌ر،
 هه‌شبوو ده‌یگوت له شه‌رێکدا له عزاز له لایهن هیژی
 رژێمه‌وه ده‌سگیر کراوه، هه‌شبوو ده‌یگوت له کاتی
 شه‌ره‌که‌ی ئیدلب کوژراوه. هه‌رچی عاسمی کورپه‌تی،
 ئەوا ژن و هه‌ر سێ کچه‌که‌ی له ئەنتاکیه جێ هینشت و
 وه‌ک هه‌زاران سووریایی دیکه هه‌یپه‌ی لێ کرد،
 ئەوروپا خۆت بگره‌ وا هاتم، که به‌ به‌له‌می پلاستیک
 خۆیان ده‌دایه‌ دم ده‌ریای ئیجه و هی دیکه‌ش، ئەو
 په‌له‌مانه‌ش به‌ گه‌لێک سه‌رنشینه‌وه وه‌رگه‌ران، جا
 شه‌پۆل قووتی دان، هاوکات که‌سانیکێ زۆریش توانییان
 مه‌رگه‌ساتی ده‌ریا ببه‌رن و به‌ سه‌لامه‌تی گه‌یشته
 که‌ناری دو‌رگه‌کانی یۆنان، بۆ ئەوه‌ی دواتر هه‌لومه‌رجی
 دیکه‌ی ئۆدیسیانه ببه‌رن. دوایین ته‌له‌فۆن که له عاسمی
 کورپه‌یه‌وه بۆی کرا، ته‌نیا کورته رسته‌یه‌ک بوو.

- سوپاس بۆ خودا باوه گیان، من گه‌یشتمه یۆنان.

ئهبوو له‌یلا سه‌باره‌ت به‌و نیعه‌مه‌ته سوپاسی خودای
 کرد، نیعه‌تی ئەوه‌ی کورپه‌که‌ی به‌رزه‌خی مه‌رگ ببه‌ریت
 به‌ره‌و که‌ناراوای ژبانی گریک. له‌ روژانسی دوا‌ی
 ده‌رچوونی عاسم له‌ حه‌له‌ب به‌ نیه‌تی ئەوه‌ی له‌ ریی

تورکیاوه بؤ ئه وروپا بچیت، ئه بوو له یلا زور نیگه ران
 بوو. ئه و تالای مه رگی کوشتنی کوپی نؤبه ره ی،
 عه بدولناسری چه شت بوو، کاتیک له شه ری که مه په کاند
 له به یرووت به دهستی نیشان شکینیکی فه له سستینی
 کوژرا، له و کاته ی هیزی بزووتنه وه ی ئه مه ل هیرشی
 کرده سه ر هه ردوو که مپی سه برا و شاتیللا. هه ر بویه
 زوو ژنی بؤ عاسم هینا. عاسم هینستا سه رباز بوو له
 سوپای سووریا و ته مه نی بیست سال بوو که ژنی هینا
 و سئ کچیشی بوو. له سیه مین سالی شه په که دا به
 خوی ژن و منداله کانی په نای برده بهر تورکیا، به دوی
 کار و ئارامیدا ده گه را. هه رچی عه لیبی کوپی بوو، که
 عومه ری برای، ئه ویش رووی له ژن هینان نه بوو،
 چوو له لای خالوانی له عه فرین بؤ ئه وه ی ئاره زووی
 دلگیری خوی پیاده بکات، که بزق ژه دین بوو. سه ره تا
 سه رگه رمی شوړش بوو، به لام پشتی تی کرد، پاش
 ئه وه ی تفه نگه کان ریشی چر و پریان بهر دایه وه،
 دنیاش پر بوو له دروشم، نمونه ی سه رخستنی ئابین
 و ده سه لات بؤ شه رع ی خوداوه ند تا به دروشمی دیکه
 ده گات، که هیه کامیانی به دل نه بوو، ئیدی به ره و
 حه له ب هه لات، پاش ئه وه ی به باوکی گوت:

ئەگەر پىتان خوشە لە ھەلب بىمىنەو، ئەوا
بىمىنەو. من دەپۆم. بزق بە لای منەو ھەزار
ئۆپوزسيون و ھەزار رژيم دىنى.

بى لە ئەبوو لەيلا و ژنەى نەخۆشى، نازلى كەسى
دى لە مالەكەدا نەمايەو، بە دەم دەنگى تەقىنەو
خەويان لى دەكەوت و ھەر بە دەم دەنگى ئەويشەو بە
خەبەر دەھاتن.

باران لە دەرەو توند دای کرد، چۆراوگەى بچووکی
باران باریک باریک بە تەختایى لووسى شووشەى ئەو
پەنجەرەى دەھاتە خواری، كە ئەبوو لەيلا لەويشەو
دەپروانىيە دەرەو. ھەشاماتی خەلك لە پشت
دەزوولەى ئاو كە ھەر رستنى، بزر بوون و ھەك
خىوى نىو خەونىكى قورس دەجوولانەو. سەرنشدينانى
بىزار لىي بىدەنگ بوون، تىكرا ھەك ئەبوو لەيلا كەوتنە
تەماشى كردنى دەرەو، لە دەزوولەى باریكى باران
دەسپیان دروست دەکرد و زامى قولى رۇحى خويان
پى تىمار دەکرد.

يادگارى ھوروزمى ھىنا. بارانىش بە دابارىنى
نەپساوھى و دندووکی خوش ئاوازی دەنگەكانى بە

سەر په‌نجه‌ره‌كانه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ژهى مه‌رزىب و ده‌نگى ب‌لقه‌ ئاو، كه گۆلاو و چال و چۆى پ‌ر ئاويان ده‌پ‌ازانده‌وه، هه‌موو ئه‌مانه به‌هره‌ى رامان ده‌بووژىڤنه‌وه و ئاگر له هه‌يلانه‌ى يادگه به‌ر ده‌ده‌ن، جا زه‌رده‌واله‌ى يادگه هار ده‌ب‌يت. له كاتى باران باريندا مرۆف ك‌ر و ك‌پ ده‌ب‌يت، بۆ ئه‌وه‌ى گوئى له ليزمه‌ى ناخى زۆرب‌لىئى بگري‌ت، خه‌مبارانه‌ش گوئى له يادگارى پيشين و ده‌نگدانه‌وه‌ى رۆژانى به‌سه‌رچوو بگري‌ت، كه په‌نجه‌ره‌ى خه‌يال ده‌ده‌نه به‌ر دندووك.

ئو رۆژه‌ش رۆژىكى باراناويى كۆتايى نيسانى ۲۰۱۶ بوو، له‌يلا و هه‌ر سى رۆله‌كه‌ى ميوانى ئوم محه‌مه‌دى ميمكيان بسوون له‌گه‌ره‌كى خه‌يدهرى به‌ته‌نيسه‌ت گه‌ره‌كى مه‌ساكن هه‌نانۆ. ئه‌بوو له‌يلا له‌خه‌وتى به‌يانى و به‌ر له‌نازلىي هه‌وسه‌رى، به‌ده‌م گه‌رمه‌ى گه‌واله هه‌وريزكه‌وه به‌خه‌به‌ر هات، پيئى وايه بۆردوومانىكى چ‌ره بۆ سه‌ر گه‌ره‌كى مه‌ساكن هه‌نانۆ، كه ئه‌و به‌و ده‌نگه تۆقينه‌رانه راهات بوو. به‌ده‌نگىكى نيمچه بلند كه‌وته پ‌رته و بۆله تا ژنه‌كه‌شى ب‌تدار كرده‌وه:

-باشه ئاگر به سته که کوانی؟ ئه دی قهول نه بوو که له
نیوانی رژیم و ئوپوزسیۆن ئاگر به ست ههیه؟ ئاخیر ئه مه
چ حالیکه خودایه؟

ژنه ی نه خووش به دهم بسمیلا بسمیلاوه ههستا، به
ترسیکی زۆره وه له میزده ی توورده ی روانی، پاشان به
هیتاشی له پینخه فه که ی جودا بووه وه و چوو ئه و پرده
تاریکه ی سه ر ئه و په نجه ره یه ی لا دا، که ده روانی ته
شه قامه که.

ئه بوو له یلا به خووشه ویستییه وه لینی روانی. کراسینکی
ئاسمان رهنگی له به ردا بوو، که نه خشه ی جهسته ی
پیری به جوانییه کی زۆره وه ده کیشا. گه لێ ههستی به
جۆش هوروژمیان بو هینا. روژانی رابردووی ئه وی
وه بیر هاته وه، سه رنجی دایه هه ر دوو سمتی شوپه وه
بووی، که وه ک دوو هه نجیری وشک کراوه ی زه به لاح
وا بوون، خه یال بریدییه وه، که به ر له چه ندین سال
پاشووی ژنه که ی چۆن بوو: خه ر و نه رم و نیان و
لووس هه ر وه ک په یکه ری مه رمه ر.

جووته سمته که ئه ویان که مه ندکیش کرد. یادی ئه و
جووته سمته به ر له وه ی شل و شوپه بن، ئه ویان
که مه ندکیش کرد. به جۆشیکه ی زۆر گه رم و گوپه وه که

خۆی پنی سیر بوو، له پینخهفهکهی راست بووهوه، به
وزهیهکی مهزنهوه ههستا که سالانیکه ئه و تین و
تاقهتهی له خۆیدا بهدی نهکردوو، بهره و نازلی چوو
که له لای پهنجهرهکه وهستا بوو، له بارانهکهی
دهروانی که به مههکهبی روونی خۆی دیره ئاوی له
سهه پهنجهرهی خانووهره رۆژه لاتیهه که دهکیشا.

دهستیکی له کهمهری پینچا، به دوو چاوی نووقاوهوه
گهردنی پر لۆچی بۆن کرد، پاشان سههری خۆی برده
نزیک سههر ئه و تا مووی سپی تیکه له به پرچی سپی
بوو، به بی ئهوهی یهک وشهش بلن، ئهویش وهک ئه و
له شیعری ئاوی دهروانی که سهمای ههرین دهیچری .
تهنیا ئاسمان نهبوو که شیعری تهپری خۆی به گوینی
ئاسویدا دها، به لکوو مههگیش ئاوازی باوی خۆی به
گوینی گهههکه لینه و ماوه کانی ههلهبدا دهژنی. گرمهی
ههر و لرمه تۆپ و گیزهی گولله تیکه له به یهک
دهبوون.

-دهی ئاخۆ بۆ کویمان دهبات؟

لهوهدا بوو ئهبوو لهیلا هاواریک به رووی ئاسمانی
ههریندا بکات، بهلام ههستی به سهۆزی گرمی
دهستیکی لهرزوک کرد، که هاته سههر ئه و دهستهی که

له سهر سکی ژنه که ی گیرساووته وه. نه وه دهستی نازلی بوو. دهسته که به هیواشی به ره و ژوور هه لکشا تا له گه ل دهستی عه بیوود عوجه یلی میردی به کیان گرت. ههستی به نه لقه ی زیرینی هاوسه رایه تییان کرد، که دهیان ساله په نجه ی میرده که ی جی نه هیشتووه. روزانی خوازبینی و گواستنه وه ی له سه رده میکی به سه رچوودای هاته وه یاد. گوله کتوبله ی جوان له دلی پشکو تن، چاوی خوی نووقاند خوی رادهستی سرپیه کی به تام کرد، که هه رده م به ره مه کی میتیانه و شه هوه تی پیروزی خوی، تا قبی کردووه ته وه.

نه و په نجانه ی سالانیان به کالی و کولای تا قی کردوونه ته وه، تیک ئالان. نه و په نجانه ی پاش نه وه ی چاوگه کانی گنجیتی و بارانه که ی وهستا، وهک چؤل و رووته نیان لی هاتووه. نه و په نجانه ی هیچ شوینیکی جهسته ی هاوژینه که ی نه هیشتووه که به سه ری نه کاته وه، گازی لی داوه، تا قی کردووه ته وه، دهستی پندا هیناوه، په ی به بهرز و نزمیه که ی بردووه. به خیرای ی نازلی په رده که ی وهک خوی دادایه وه، خیراییه ک که نه بوو له یلا لئی حالی ده بیت، نازلی به جووته چاوی نیگای خسته سهر چاوانی میرده که ی، نه و چاوانه ی که

شەھوھەتی کتوڤر بىرقەدارتەرى كىردن. ھەردووكىيان بە دەم كەشىكەوھە كە دەيان جار كىردوويانە، لە پەنجەرەكە دوور كەوتنەوھە. وازيان لە باران ھىنا بۆ ئەوھى ھىدى ھىدى خەمبارانە دىندووك بە شووشەى رووندا بكىشىت، وازيان لە توپخانە ھىنا تا لە دەرەوھە بلوورنىت، كە نەفرەت لە گەل يەكدا ئالوگۆر دەكەن و تۆوى مەرگ لە كووچە و گەرەكەكاندا دەنىژن، ئەو كووچە و گەرەكانەى تىر و تەژى بوون لە كاولى و خاپوورى، بەرەو ئەو سىسەمە چوون كە ھىشتا ھەر گەرم بوو.

-نازى.

-عەببۇدى.

ھەردووكىيان بە چىرپە و نازىكى زۆرەوھە، نازناوى يەكدييان بە گوڤى يەكدا دا. ئەمەش سەرەتاي دەست پى كىردنى جەنگى ئەفەين بوو لە سەر سىسەمەكە، كە ماوھى چەندىن مانگە شەرى توند و تىژى نەبىنەوھە، تەنيا ھەندىك پىكدادان نەبىت، كە بە خۆ بەدەستەوھە دانى لايەكىيان و ملكەچ كىردنى بۆ رىككەوتن لە بارەى ئاگرەستىكى ماوھە كراوھە، كوتايديان دەھات. ھەر لە گەل ئەوھى شەپ كەشى كوشندەى رۆژانەى خۆى لە

حەلەب دەست پىي كىرد، ئىدى خۆشەويستى و
 سرووتەكانى لە لاي ئەو جووتە هاوسەرە بىز بوون.
 گەردەلوولى ئەفەين دامركاىەو، بەلام شەپ
 دانەمركاىەو، بەلكوو لە جاران دژوارتر بوو.
 شەپ خۆشەويستى كەول كىرد و ئىسكەكەشى فەپى
 داىە گۆشەى هەموو كووچە و كۆلانكەو.
 ئاگرى شەپ هەموو گەپەكىكى گرتەو، جا بەر لە
 هەر شتەك خۆشەويستى سووتا و دلان بوون بە
 خەلووز، بەلام نازلى و مێردەكەى ئەو بەيانىيە سوور و
 مكوپ بوون، كە دەپى گەپىكى نوپى ئەفەين دەست پى
 بكەنەو، كە گپ و كاپەى چەندىن مانگ بوو دامركا
 بوووەو.

عەببوود دەستى بۆ گەردنى نازلى برد، پاشان بەرەو
 سنگى شۆپى كىردەو تا گەيشتە جووتە مەمكى شۆپ و
 خاوەو بووى، چەشنى دوو چىرا لە كۆشكىكى چۆل و
 هۆدا. كەلە پەنجەى زبىرى بە سەر كۆلمەكانىدا هینا،
 توند مەمكى راستى گرت پاشان بەرەو مەمكى گەرمى
 چەپى چوو، هەستى بە ترپەى خىراى دلى كىرد.
 هەردووكيان بە يەك رىتم هەناسەيان دەدا. نازلىش
 دەستى بۆ دامەنى دىزداشەى مێردەكەى برد و

هه‌لیب‌پ‌ری، جا په‌نج‌ه‌ی له‌زۆکی هیدی هیدی به‌جووته
لاقی له‌ر و لاوازیدا هینا، پاشان بو‌رانه‌کانی تا‌گه‌یشته
ب‌النده‌ی نووستووی نیو‌لانه‌که‌ی.
هه‌ناسه‌یان تاوی سه‌ند.

ب‌النده‌که‌ راپه‌ری، هه‌ردوو کۆلمه‌که‌ش گرژ بوون.
عه‌ببوود له‌ خواره‌وه‌ کراسی ژنه‌که‌ی هه‌لب‌پ‌ری،
جه‌سته‌ی هه‌ردوو پیره‌که‌ پیکه‌وه‌ نووسان و تۆله‌یان له
شه‌ر کرده‌وه، که‌ وا دیار بوو پیر نه‌ده‌بوو.
تۆپخانه‌ له‌ ده‌روه‌ له‌ گرمه‌ی ناسازی نه‌که‌وت،
به‌ده‌ه‌شتی کوشندانه‌ی خۆی به‌ ریتمیکی توندتر
له‌وه‌ی به‌یانیی زوو، چراند، هاوکات باران له‌ لی‌زمه
که‌وت و باش دیره‌گی خیه‌وته‌ی هه‌وری هه‌لب‌پ‌ری، بو
ئه‌وه‌ی پرشنگی گه‌شی خۆر ده‌ربکه‌وێت و به‌ گالته‌ و
جه‌فه‌نگی زه‌ردی، له‌ به‌شه‌ری له‌گه‌ل یه‌کدا به‌شه‌ر
هاتوو، بروانیت.

شه‌ری کتوپ‌پ‌ری شه‌هوت به‌ سه‌رکه‌وتنی هه‌ردوو
جه‌سته‌ی پیر کۆتایی هات. ژن و پیاوه‌ پاش ته‌واو
بوونی ژوانی ئه‌فین، له‌ سه‌ر سیسه‌مه‌که‌ راکشان،
هه‌ردووکیان به‌ بیده‌نگی له‌ میچی خامۆشی ژووره‌که‌

رامان، که چلچراپه کی جوانی پښوه شوږ بوو بووه وه،
چراکانی به دهگمن نه بن رووناکي به خوځانه وه نابین،
هموو کاته که ی دیکه یان به کپ و تاریکی به سه هر
ده بن.

به دريژایي ټه و روژه نازلی خولق و خووی ساز
بوو. به دم گنه گنی گوتنه وه ی هندیگ ټاوازی کوڼه وه
نانی به یانی و ټیواره، تیشیت و فراځینی ټاماده کرد. وا
ده جوولایه وه وهک ټه وه ی گنج بوو بیته وه. چی دی
کویی به بوردوومان نه ده دا که سفره ی کوشنده ی له
هموو کووچه و گه ره کیکی حه له بدا راخست: به رمیل،
هاوه ن، تفهنگ، دوشکه، راجیمه و گه لی جوړه چه کی
دی.

کاتیک خوږ ټاوا بوو، نازلی ناله نالی بوو به ده ست
ژانه زگیکی تونده وه. به میرده که ی گوت سه رم
ده سووړی و ناتوانم به رگه ی ټازاره که بگرم. عه بیوود
پیکه نی. به گالته شه وه پیی گوت:

-به س پیم مه لی دوو گیانم. وا ده چم به له یلا ده لیم بو
ټه وه ی بیت پیرو زباییت لی بکات.

-ئىستا كاتى گالتهى تو نىيه. هر هيچ شتيك به له يلا
مهلى. ئو گىرۆدهى دەدرى خۆيه تى. بمبه بۆ دكتور،
چى دى بهرگه ناگرم.

ئەبوو لە يلا لە قسەكانى را هەستى كرد بە راستىه تى.
بە زوويى لە شوققه كه دەرچوو، لە دەرگای ماله
دراوسىيه كى دا كه ئوتومبىلىكى سوزوو كى بچوو كى
بۆ گواستنه وهى سه وزه هه بوو. دراوسىيه كه له
يارمه تيدانى سى و دووى نه كرد. ئەبوو لە يلا سه ركه وت
و له تەنیشتى شوفیره كه دانیشت، پاشان نازلى
سه ركه وت و له تەنیشست مێرده كه يه وه دانیشت، بۆ
ئەوهى ئوتومبيله كه به ره و نه خوشخانهى قودس له
نزيك مزگه وتى ئەمهوى بکه ویتە رى، ئەو مزگه وتەى
خەلكى حەلب و خەلكى گونده كان پنى دەلین مزگه وتى
حەزره تى زه كه ریا. نه خوشخانه كه پر بوو له بريندارانى
مه دهنى، له ژن و مندال و هەندىك بريندارى گرووپه يلى
چه كداريش. تيمى نه خوشخانه كه وهك پوروهى هەنگ
چالاک بوو، هيچ كات له جووله نه ده كه وت. تەنيا
پزىشكى مندالان كه له ناوچه كه دا مابوو وه، محەمەد
وه سيم مه عاز بوو كه به دكتور مه عاز ناسرا بوو، به
كهواى پاك و كه سكى، به ريشه ريدكه كهى و رووى

خۆشبییهوه، له نیو ئه و پووره ههنگه دا له هه مووان چالاکتر دیار بوو، له م منداڵی برینداره وه دهچووه سه ر ئه وی دیکه، دلنه وایسی که س و کاری بریندارانی ده دایه وه، گه مه ی له گه ل منداڵه کان ده کـرد و به روویانه وه پیده که نی، هینده ی له توانایدا بووایه، له ئەشک و زهحمه تی ئه وانی که م ده کرده وه، نوکته و قسه ی خۆشیشی ده کردن، که که شیکی گه شیبینانه ی له نیو میوانانی نه خۆشخانه دروست ده کرد.

پزیشکی هه ناو به لایه وه زهحمه ت نه بوو په ی به نازاره که ی نازلی بیات:

-ریخۆله کویره یه. بۆ نه شته رگه ری.

هه ر ده بوو ریخۆله کویره ی هه و کردوو ده ر بکریت. ئنجا له به ر ره وشى مه ترسیداری ئاسایش و نه بوونی قه ره ویله ی پنیوست، ده بوو روژیک نه ک زیاتر له نه خۆشخانه دا بمینیته وه.

-حاجی تو بـرۆره وه. سه به ی ئیواره ئیشه للا دیی ژنه که ت ده به یته وه. چاره سه ر کردنی ریخۆله کویره نه شته رگه ربیه کی بچووکه.

ریـم، په رستاری خاوه ن دوو چاوی گه وره و هه نگوینی و که مینک قه له و، ئه مه ی به ئه بوو له یلا گوت.

-توانم له گه ليدا بمينمه وه؟
ئەبوو له یلا به دهنگیکى ئاشکرای تکاوه ئەو
پرسیاره ی لى کرد.

-جه نابتان به رهوشى سهختى ئاسایشى شار ئاشنان
و جیش بۆ مانه وه ی یاوهر نییه. چاکتر وایه حاجی
بچیته وه مالى و به یانى بینته وه.

عه ببوود خودا حافیزیی له ژنه که ی کرد. له سیمایدا
شتیکی نادیارى به دی کرد و لىی حالى نه بوو. بۆ
دلدا نه وه پىی گوت:

-سبه ی به یانى له لات دهیم. ده ی گوی مه دی.

-ئاگاداری له یلا و منداله کانی به.

نازلی ئەم رسته یه ی به زمانیکی تیکه ل له سۆز و بی
هیوایی گوت.

ریم، خانمه پهرستاری حه له بی بزهی هاتی، به
سۆزه وه دهستی وشک و رهقی نازلیی گوشى،
ته ماشای ئەبوو له یلاشى کرد و به متمانه یه کی
ته واوه وه گوتی:

-ده ی حاجی، وهک که پیم گوتی. چاره سه ر کردنی
ریخۆله کویره به نه شته رگه ربیه کی سووک و ئاسان

دهكړیت، سبهی ئیشه لالا دیت و خالوژن له گهل خوت
دهبه یته وه و پټکه وه دهچنه وه مالی. خه م مه خو.

کاترمیر هوتی ئیوارهی پیشان دها. بونی کلور و
پاکژکه ر له قاوشه کانه وه بلاو بووه وه، دهنگی ناله ی
برینداران و نهخوش و قاو و قیزی میوان و خه وتوی
نهخوشخانه و یاوه رانیدان و جرت و فرتی په رستار و
پزیشکان، که لیره وه بو ئه وی به هله داوان له
جووله دان، گریانی مندال و هاواری هه ندیک له ژنان که
داوا له په رستاران ده که ن کیسی ئاوه خوراکی
نهخوشه کانیا ن بگوړن، ژاوه ژاویکی زوری نا بووه وه.

ئه بوو له یلا ئه و هه موو ژاوه ژاوه ی جی هیتشت و
گوینی له گرم و هورپی توپخانه بوو، که تیکه ل به
ژاوه ژاوی یادگی ئه و بوو، یادگیه ک که بونی پاکژکه ر
که شانیدییه وه. ئیدی گوینی بو ژاوه ژاوی یادگی گرت که
ته ژبیه له دیمه نی په کجار سه خت.

بیری له هه موو ئه و شتانه کرده وه که به سه ر خوی
و خیزانه که ی و حه له بدا هات. هیچ راقه یه کی بو هه موو
ئه و شتانه ده ست نه که وت. ئایا سزای خوداوه نده؟ ئایا
نه فره تیبیه که و له ولاتی داوه؟ ئاخو ئه و دیوزمانه چون
به خه بر هاتن تا ئه و شارانه یه ک به دوا ی یه کدا

خاپوور بڪهن، دانيشتووانيان ئاواره بڪهن و گياني
 خه لڪي بيتاوان به مهرگ بگه يهنن، به بي ئه وهى
 جياوازيهڪ له نيوان چهڪداريكي شه پوان و
 مهدهنيهكي كه كهوتووه ته داوى ئه گهري ئهسته مه وه،
 بڪهن؟ ئه وهوله تانه چييان له ولاتي ئيمه دهوي، له بهر
 چيش ناتوانن ئه وه رووباري خوينه رابگرن؟ باشه چون
 دهكري جيهان به بيدهنگيه وه، خو رهنگه به خوشيه وه
 يان به لاي كه مه وه به بيتاكيهكي كوشنده وه، ته ماشاي
 ئاههنگه كاني مهرگ بكات، كه روژانه روو له هه لكشانن؟
 ده يان هه زار كوژراو و به مليون هه لاتووي دهستي
 ئاگري شه ر و ژماره يهكي بي شوماري بزر و گيراو و
 كه م ئه ندام. ئه وه مه مووه بهس نيهه؟

بيري كرده وه چون خيزانه كه ي له بهريهك هه لوه شا،
 كوره كاني په راگه نده و په رته وازه بوون. كچه
 تاقانه كه شى وانه بيژى زمانى عه ره بي، له يالا له منجه وه
 بو حه له ب، پاش ئه وه ي داعش مي رده ي پزيشكي
 نه شته رگهري رفاند، ئه و يش تووشى نه خوشيه يهكي
 ئاوه ز بوو.

-به مليونان وهك منن.

له گهل نه وهى سوارى ئوتومبيلينكى كرى بوو به ره و
مال، نه مهى له بهر خوځيه وه گوت.

به‌شی شه‌شه‌م

شوفیری رووگرژ بزوینه‌ری پاسه‌که‌ی کوژانده‌وه،
ئیدی ئه‌و له‌رینه‌وه یه‌ک ریتیمییه‌ی وزه‌یه‌کی شاراوه‌ی
به‌یادگی ئه‌بوو له‌یلا و سه‌رنشینانی دیکه‌ی ده‌دا،
نما. بارانیش وه‌ستا و ئاسمان وه‌نه‌وزی دا و له‌خه‌وه
کوته‌کی هه‌ور وه‌ئاگا هات، خۆر به‌بریقداری ده‌رکه‌وت
و وه‌ک سینه‌ری خامۆش، وینه‌ی دار و په‌ردووی کینشا.
په‌نجه‌ی ژهنینی باران به‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌کانی که‌سکه
پاسه‌وه‌ هیزوری کرده‌وه، به‌م جوړه‌ ئه‌و سه‌رنشینانه‌ی
وا شاره‌که‌یان جی ده‌هیلن ده‌توانن روونتر شاره‌که
ببینن .

ئه‌بوو له‌یلا ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌ی کرد، یه‌ک پارچه‌ دار
و په‌ردووی که‌لاوه‌ی تازه به‌باران شو‌راوه،
چه‌کداریکی بینی تفه‌نگیکی به‌شانه‌وه‌یه له‌گه‌ل ژنیکدا

که سه‌رپوښيکي رهش و بالاپوښيکي رهنګ مه‌يله و
 شيني له‌به‌ردا، نه‌وان روويان له که‌لاوه و پشتيان له
 جيهان بو. گه‌نجه‌ي چه‌کدار به سپرايه‌کي روڼ رهنګي
 رهش شتيکي نووسي، هر زوو پيته‌کانی سه‌ره‌تای
 ده‌رکه‌وتن. ئيدي هر چه‌ندی گه‌نجه‌ي چه‌کدار و کچه‌که
 به‌ره‌و لای چه‌پ ده‌چوون، پيته‌کانی دی دهر ده‌که‌وتن:
 ده. ده‌گ. ده‌گه. ده‌گه‌ر. ده‌گه‌ري. ده‌گه‌ريڼه. ده‌گه‌ريڼه-
 ده‌گه‌ريڼه. ده‌گه‌ريڼه‌و. ده‌گه‌ريڼه‌وه. کچه‌که قوتووی
 سپرايه‌کي له هاوړپيه‌کي وهرگرت و ده‌سته‌واژه‌ي
 'ته‌ي دل‌ي دايه پال په‌يفي' ده‌گه‌ريڼه‌وه، به شه‌رميکي
 زوره‌وه له و سترانه‌ي هردهم عاشقان له ده‌رکه‌وتنی
 تاريخستاندا ده‌يانگوته‌وه .

'ده‌گه‌ريڼه‌وه ته‌ي دل'. 'ته‌ي دل ده‌گه‌ريڼه‌وه'.

نه‌و نووسينه پر له هيوايه له ناوه‌پاستی دار و
 په‌ردووی شه‌قاميکي گه‌ره‌کي سوککهری به روونی
 ده‌رکه‌وت، پاشان شه‌روانی گه‌نجی خاوه‌ن ته‌نکه ريش،
 به‌رواری ده‌رچوونی خووی و هاوړپيه‌کي و سه‌دانی
 وه‌ک خووی له حه‌لب، نووسي:

۲۰۱۶/۱۲/۱۵

هەردووکیان لە دیوارەکه دوور کەوتنەو. گەنجەیی
شەروان سێلڤییەکی بۆ خۆی و ھاوڕێیەکی لە گەل ئەو
دەستەواژەیدا گەرت کە بەر لە چەند چەرکە یەک
نووسی، پاشان بەرەو یەکیک لە پاسەکان چوون.
ئەیی دل، باشە بۆ کۆی بگەڕێنەو؟ جا ئەگەر
بگەڕێنەو، ھەوا بخۆین.

ئەبوو لە یلای ئەمەیلە دلی خۆیدا گوت و لیوانەکانی
خۆیان بە دەستی بزەییەکی شەھیدەو دا.
رۆژھەلاتی ھەلب لە پاش چەندین مانگی دوور و
دریژ لە ئابلووقە و چەند مانگیک لە بۆردوومانی
بەردەوام، بوو بە ناوچەیک کە بۆ ژیان و نیشتەجی
بوون دەستی نەدەدا. ھەموو پێداویستیکی ژیان تییدا
نەما، بوو بە نیمچە کاوڵگەیک کە خێوی تییدا دەژیا.
قوتابخانە و نەخۆشخانە و تەلارەکان رووخان. گەلیک
خانوو تەختی زەوی کران، زۆر کەسێش لە بن دار و
پەردووودا مردن. ھەلب بوومەلەرزە و ھەژان لیتی دا،
ئەم دەستەواژەیی لە کتییی "سەرھتا و کوتای" ئیدین
ئەسیری جزیریدا لە بارەیی کارەساتی ھەلب لە سایەیی
مەغولدا ھاتوو، کە ھەلب وەک کەریکی گەری لێ
ھات، ئەمەش لە دۆخی ھەلب لە مانگەکانی

بۆردوومانی سامناکدا دوور نەبوو، بەلکوو حەلەب لە
 سایەى ئەو شەهەرە کوێز و بۆردوومانە دژوارەدا، کە
 ئامانجەکانى لە یەکدى جیا نەدەکردەو، بوو بە تەرمى
 سوارچاکىک کە برىن برىستى لى بریووە و کەس نییە بە
 هانایەوێت و لە مەیدانى شەهەرەکەى هەلگریتەو، جا
 لە پاش ئەوێت برىن خوێنى لە جەستە و خوێنبەرانی
 برى، ئەویش مەرگ بریدیەو. هەموو هاواری
 لیتقەوماوان: "خەلکینە، جیهان لە کوین؟" بە فیرۆ چوو،
 بە بى ئەوێت رۆح وەبەر ئەو گەرەکە خاپوور کراوانەى
 حەلەبدا بێتەو. بەلکوو ئەو گیانانەى لە کووچە و
 گەرەکەکاندا ددانیان بە خوێاندا گرت، ئەوانیش
 دەرچوون بۆ ئەوێت پرسەى رۆژەلاتى شارەکە لە
 بەر گوێ و چاوى هەموو جیهان رابگەیه ندریت.

نازلى مرد.

بەلى، بەم سادەییە.

وێک هەر ژنیکی کە لە شەردا دەمریت، ئەویش مرد.

کاتیک ئەبوو لە یلا بۆ وەرگرتنەوێت تەرمەکە چوو،

پەرستارەکە پى گوت:

-کاره‌با برآ، ناچار بووین له‌به‌ر رووناکیی موبایل
نه‌شته‌رگه‌ریبه‌که‌مان کرد. ته‌نانه‌ت موبایله‌کانیشمان به
داخوه کوژانه‌وه و پیوستیان به شه‌حن بوو. به‌ر
له‌وهی بچینه‌ت ژووری نه‌شته‌رگه‌ریبه‌وه من له‌گه‌لی
بووم، سه‌لاواتی له پیغه‌مبه‌ر دا و گوتی "وا هه‌ست
ده‌که‌م بۆ گه‌شتیکی دوور ده‌پۆم و ناگه‌پیمه‌وه. ئه‌گه‌ر
خودا دووباره‌ ته‌مه‌نی بۆم نووسی بیته‌وه، له‌حه‌لب
ده‌ر ده‌چم و ده‌پۆمه‌ شارۆچکه‌که‌م، شه‌پان. کاتی‌ک
بۆردوومان ده‌ستی پێ کرد، من له ژیرزه‌مینه‌که‌دا بووم
خه‌ریکی تیمار کردنی کوپیکی بریندار بووم که له
قاوه‌خانه‌ی (شه‌ععار) هوه‌ هینا بوویان. بۆردوومانه‌که
سامناک بوو. دروست وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ فیلمدا روو
ده‌دات. بۆچی فیلم؟ دروست وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو چرکه
و هه‌موو رۆژیک له‌ سووریدا روو ده‌دات. هه‌ستمان
کرد ئیدی ته‌واو قیامه‌ت رابوو، دنیا کوتایی هات. ئاگر
و دووکه‌ل و ده‌نگی ته‌قینه‌وه ته‌واوی نه‌خۆشخانه‌که‌ی
هه‌ژاند. نه‌خۆش و برینداران که‌وتنه‌ هاوار و فیزاح و
داوای به‌ هاناوه‌ چوونیان ده‌کرد: فریامان که‌ون،
فریامان که‌ون. ئه‌م وشه‌یه‌مان له‌ هه‌موو شوینیک به‌ر
گویی ده‌که‌وت، به‌لام ده‌بوو کئی فریای کئی بکه‌ویدت؟

کاتیډک پزیشکه کان به بۆردوومان مردن، ئه گەر په رستاره کان له بن کهرته سه بی چیمه نتۆدا نیدژران، ئیدی ده بی کئ به فریای کڙوه بچیت؟ دکتۆر مه عاز کوژرا، پارچه پارچه بوو، هر پارچه یه کی که وته شوینیکه وه. دواى نیو کاژیر به قادرمه دا سه رکه وتین، دیتمان نه خوشخانه که هه مووی خاپوور بووه، یه ک پاچه خوینه، تهرم له هه موو شوینیک که وتوو. من پیم وایه خالۆژن هه سستی به ه یچ نه کرد. بهر له وهی نه شته رگه ریه که بکن، بۆردوومانیان ده ست پئ کرد.

ئه بوو له یلا پتویستی به راقه ی زیاتر نه بوو.

ژنه که ی مرد و تهرمه که شى وه رگرته وه. هیشتا هر کراسه جه ره سه رهنگ ئاسمانیه که ی له بهردا بوو، که به یانیی به و کراسه وه، بهر له وهی بۆ نه خوشخانه ی بگوازیته وه، له گه لی جووت بوو. په له خوینی گه وره ی مه ییدو وینه ی گولی سووری به سه ر کراسه شه هیده رهنگ ئاسمانیه که وه کیشا بوو. نازلی هیشتا جلی نه شته رگه ریی نه پۆشى بوو، کاتیډک بۆردوومان په لاماری شه وى خه مناکى حه له بی دا و هیشووی رۆحه کانی چنییه وه. زۆر جاریش پزیشک نه شته رگه ریی بچووکیان له نه خوشخانه ی مه یدانیدا

دهکرد، به بی ئه وهی جلی نه شته رگه ری به نه خووش
بپوشن، که هه میشه دهست نه ده که وت.

نازلی بهر له وهی نه شته رگه ری ریخۆله کویره که ی
ته واو بیت، کوژرا. ئه و مرد و ریخۆله کویره هه و
کرد و وه که شی له گه ل خویدا برد.

دوای کوژرانی دایکی، رهوشی له یلا خراپتر بوو.
دۆخی دهروونی سهر دای دهگرت، و پینه ی دهکرد و
له قسه نه ده که وت، به بی ئه وهی په یوه ندییه ک له نیوانی
رسته سهر و پچر پچره کانیدا هه بیت.

له یلا به ته واوی شیت بووه.

ئوم محهمه دی میمکی به رسقی دایه وه، به م جو ره ش
پیشنیاری بۆ عه ببوودی برای کرد:

- رات چیه ببه ی نه لای خالوانی له شارۆچکه که دا،
به لکوو هه ندیک با شتر بیت و خووی له بیر بکات. ناخر
گونا هه وا خه ریکه که که له دهستان دهچیت.

ئه بوو له یلا پیشنیاری ئوم محهمه دی خوشکی به دل
نه بوو.

- چاره نووسمان هه له به، من جیی ناهیلیم. با
هه موومان لیره بمرین و له خاکه که یدا بنیژرین.

-به لام براكه م...

-بهس و مهسى پى ناوى. نهگر لهيلا بپروات، نهوا به
تهنيا دهمينمهوه و شيت دهم. هر يهك له ئيوه به ژيان
و مال و مندالى خوتانهوه سهرقالن، با نهو له لاي من
بميينتهوه، ئيه بهلكوو خودا دهروويهك بكاتهوه.

-نهگر دهرووى بكردايهتهوه، نهوه زور دهميك بوو
دهرووى دهكردهوه. سالانكه ئيمه هر بهو حالهوهين.
نه چارهسههر هيه و نه تهرهماش. راستت دهوى
پيوسته ههمومان دهرچين.

-بو كوئ دهرچين؟ بو زهغتهرى يان بو عرسال؟ بو
كهمهكانى عهنتاب و مهرهش و هى ديكه، يان برؤين له
نيو دهر يادا مهرگ بمانباتهوه؟ بو هر كوئ بچين
مهرگ و زيللهت و خمه. ليرهدا بمرين باشتره. هيچ
نهبى بسته عهرديك هيه تييدا بنيزرين.

نهبوو لهيلا به پيشنيارى خوشكهكهى رازى نهبوو.
لهيلا ويراى شديتى و ورينه كردنى، له مالهكهى باوكى
له ههناو له حهلهبدا مايهوه، نانى روظانهى ترس و
بوردوومان و ويرانى و گرانيى لهگهل باوكى و خهلكى
گهپهكهكهدا، بهش دهكرد، تا نهو كاتهى ساچمهيهكى
كويز مهيسوونى پيكا، ئيدى لهيلا كه له ورينه

نه ده کهوت، به جارئ لال بوو. نهوکات باوکی پئی وا
 بوو ده بی ریی پی بدات بچیده لای خالوانی له
 شاروچکه ی شه ران له عفرین، به لکوو هیچ نه بی
 وچانیک بدات و نازاری له دهست دانه کانی سووک بیت.
 نه بوو له ییلاش له حله ب ته نیا بال وهک پیره داری
 سهر گردیکی وشک و برینگ مایه وه. داریک هموو لوق
 و چله کانی، ههروه ها خشپه ی گه لا و هیلان هی بالنده شی
 له دهست داوه، که خوشییان پی ده به خشی، ته نانه ت
 سدیهر و شنهی شه مالیشی نه ما، شنهی که به نیدو
 گه لای زوری نه ودا به خوشییه وه گوزهری ده کرد. نه و
 مالهی چی دی نازلیی هاوژینی بوله بولی تیدا ناکات،
 له و تاریک داهات. کپی و بیده نگیی سامناکی ماله که، بی
 له دهنگی شه ر و پیکدادان، بوردوومانی به رمیله
 بارووت و گیزه گیزی گولله و دهنگی ته قینه وه، واق و
 ویقی نه و نه مبولانسانه ی ماون و هاواری فریاکاران، که
 تهرم و خه لکی زیندووی بن دار و پهردوو دهرده کهن،
 هیچ شتیکی دیکه نه ی ده شکاند. هه مووان، برا و
 خوشک و روله کانی کوچیان کرد، نه و هر مکور بوو
 که له ماله که ی خویدا بمریت. هه ندی جار له خودا

دەپارايەو، كە بۆمبىك بەر مالەكەى بکەویدت و دار و
پەردوو بېشاریتەو.

-باشترین شتى ئەم شەپە ئەو، هەر يەكەمان لە
مالەكەى خۆیدا دەنیزریت.

ئەم قسەيەى بەيانىيەكى باراناوى بە يەكئى لە
دراوسىيەكانى گوت. دراوسىيەكە ئاماژەى بۆ شوینی
كەوتنەو، بۆمبىك كرد و بەرسقى دایەو:

-ولاتەكە هەمووى بوو بە گۆرستان. گوى بگرە
گوى. ئەو مووشەكى گراە.

-گراە بىت يان مراد، گرنگ ئەو، زۆرتىن خەلك
بكوژیت و مالەكانىان خاپوور بكات. خودا وەكىل
برادەرنامان شىت بوون. براكەم چى دى ئەمە نە
شۆرشە و نە شەپە دژ بە تىرۆر. ئەمە شىتيە، ئەم
هەموو وىرانىيە ماقوولە؟ ماقوول چىيە؟ ئەم
دەولەتانەش لەبەر چى ئاوىك بە و ئاگرەدا ناكەن؟ كاكە
ئەو، تا لەبەر چاوىان دەسووتىن و دەبرژىن. باشە
بۆنى گوشتى برژاو و سووتاومان ناكەن؟

-ئەبوو لەيلا ئىستا تۆ واز لە دەولەتان بىنە.. بروانە
گرووپەكانى خۇمان چىيان بە ئىمە و بە يەكتر كرد.
هەر گرووپە دەولەتيكە بۆ خوى.

تا درهنگانی شه و نه دهچووه وه ماله که ی. ماله که تهنیا
 بوو به لانه یهک تیندا دهخوت، رۆژی دریز و به شیک
 له شهوی دریزیشی وهک گورگینکی تهنیا له نیو کووچه
 و کۆلانی خاپووردا به سهر دهبرد. دهستهکانی دهخسته
 پشتییه وه و تهماشای په نجره و دار و پهردوی
 شوقه گه لی خاپوور و چۆلی ده کرد. تووشی هه ندیک
 له وانه ده بوو که له دۆزهخی بۆردومان هه لات بوون،
 ئیدی به بی دهنگی سهری خۆی ده له قاند، چاوی سهر
 و ژور به ئاسمانیک که مه رگی لی ده باری و زه و بییهک
 که ویرانه ی لی ده روا، ده گتیا. دهسته واژهکانی به رگری
 و خۆراگریشی ده خوینده وه که شه روانان له قه
 دیواردا نووسی بوویان، تووشی پشیلای له ر و لاواز
 ده بوو، که به دوا ی هه ر شتینکا ده گه ران بۆ ئه وه ی
 بیخۆن، سه گی به ره لالا که له نیو دار و پهردوودا به
 دوا ی تهرمدا ده گه ران بۆ ئه وه ی تیی روو بن، قه له
 رهش ده یان قیراند و له سهر که لاره ده نیشته وه، بره
 کوتریک که زرمه ی بۆمب و ته قینه وه شیتی کردوون،
 ئیدی به ئاسماندا سه رگه ردان ده سووپینه، به بی
 ئه وه ی به سهر هیچ سه ربانیکه وه بنیشنه وه.

-مانای چیه که تو دست له گه ره که که ت هه لئاگریت؟
 ئاخو ئه و کله ره قیه ت مانای چیه، ئه دی ده ته وی
 لیره بنیژریت مانای چیه؟ بچیت هه شوینیک، خو
 جیه که هیه تیدا بنیژریت. ولاته که مان هه ره مووی
 بوو ته گورستان. مردوو، مردوو ده نیژیت. کوژراو
 شینی کوژراو ده کات. کئ هیه فاتحایه کت بو بخوینی؟
 باشه کئ هیه هه بنیژریت؟ رهنگه به ره له وهی که سیک
 خوبه خسانه بیت بتنیژیت، ئه و سه که برسبیانه بین و
 بهر بینه گوشتی جه سته ت. رهنگه بشیبه خوراکی ئه و
 قه لانهی ئاسمانی ولاتیان ته نیوه ته وه. کاتیک قه ره ش
 چاوانت ده کولن، دیمه نت زور بیزه وه ره ده بیت. له م
 ولاته دا مه رگی شکومه ندانه نه ماوه. کوره خو هیچ
 شتیک به ناوی ولاته وه نه ماوه. چاکتر وایه پنی بلین
 چه م و بیشه ی درندان. ته نانه ت مردنیش بوو ته
 خه ونیک. ژیانیک لیوانلیو له خه فه ت و ریسوایی و
 مه رگ، هه ره چنده ئه مانه زوریشن، هاوکات هه رزان و
 مایه ی سه ره شوړین. بوچی که من ئه و خه لکانه ی
 کوژران و بو چه ندین روژ ته ره مه کانیا ن له کولان و
 شه قامدا که وتن، هیچ که سیکیش زاتی نه ده کرد له
 ترسینیشان شکین بچیت هه لیا ن بگریته وه؟ ته نانه ت

تەرم ھەبوون لەبەر تیشکی خۆر شى بوونەو ھە و
كەسەش نەیتوانى بزانی ھى كىنیه؟ كورە خو سەگى
بەرەللاش ئىدى دەمیان ژەنییه تەرمى خەلكەو ھە. كى
باوەر دەكات بەم حالە گەشتین، وامان لى ھات و بەم
دەردە چووین؟ ئاااااى دنای پووچ، ئەى پووچى كچى
ھەزار و یەك ھیچ و پووچ.

رۆژ دواى رۆژ گوزەرانى عەببوودى عوجەیلی،
ئەبوو لەیلا خراپتر دەبوو. گەلیك شتى لە بىر چوو ھو ھە.
چى دى ترسى لە بۆردوومان و گوللەى نیشان شكىن
نەما. زۆر جار بازگەى گرووپەیلی چەكدارى نىو
گەرەكەكانى رۆژھەلاتى ھەلەب رایان دەگرت.
چەكدارەكان داواى ناسنامەیان لى دەکرد، كاتىك خۆى
پى دەناساندن و ئەوانیش دەیانناسى، وازیان لى دەھینا،
ھەلبەت پاش ئەو ھى رینماییان دەکرد كە شەوان لە مال
دەرنەچىت و كە پىكدادان دەبىت بە كووچە و كۆلاندا
نەگەرىت.

خانوو ھەكەى كە بە یەك ملیون لىرە، ئەو كاتەى لىرە
لىرە بوو، كرى بوو، تالان كرا. دز خزیان بە شوقەكەى
ئەو لە تەلارە نیمچە رووخواو ھەكەدا كرد، كە دانىشتوانى

چۆليان كرد و دزىش ئاشتەبايان لە پاش خۆيان لە مالهەدا جى نەهيشت. ئەو پارەيەى لە نىدو سندوقىكى بچووكى قوفل دراوى دانا بوو، ئەو بەتانيانەى نازلى بەر لە شەهەر لە توركييا كرى بوونى و هيشتا لە نىدو جانتاي نايلىنى خۆياندا بوون، تەلەفزيۇنەكە، سەلاجەكە، كاترمىرى قەد ديوارەكە، كەرەستەى ئاشخانە و ھەموو ئامىرەكانى كارەبا، تەنانەت ئەو جووتە پىلاوھى كە ئەو رۆژەى نازلىى بۆ نەخۇشخانەكە برد تا لە بن دار و پەردودا بمرىت، لە پىى بوو، ئەويشيان پىنچا بووھو.

-دەستيان بە مالهەكە، ھەر ھەموويدا ھىتاوھ.ماليان ئاوا بىت كە سىسەمەكەيان بۆم جى ھىشتووھ تا لە سەرى بخەوم. دزن بەلام حەلال زادە.

ئەمەى بە كەسىكى ھاوشىوھى خۆى سەرگەردان كە دراوسىى خۆيان بوو لە كووچە كاويل بووھەدا گوت، ئەو رستە گالتهجارەى خۆى بەدەم خەندەيەكى چون چەقووھ گوت.

لە ھاويندا بۆردوومان زۆر چر بووھو، لە پايىزىشدا گەلىك سەختتر بوو، تا واى لى ھات حەلەب بوو بە يەكەمىن ھەوالى ئازانسەكانى جىھانىى دەنگ و باس. جىھان بە كپىيەوھ چاودىرىى كاويل بوونى شارەكەى

کرد. قاو و قیژی چالاکان و هاواری فریاگوزاران و
پزیشکان له ریسی که ناله کانی تهله فزیۆنه وه، هیچ
سوودینکی نه بوو. هاواری زامبهخش بوون له نیدو
شیوی که پ و کاسدا، که ته نانهت شیوه که ئاماده ی
دهنگدانه وه شی نه بوو. جا روون بووه وه که هه مووان
دهستیان له حهلب کیشاوه ته وه، ئه ویش له لیواری
رووخاندایه.

-فرۆشتیان..

ئه مه قسه ی سه ر زاری خه لک بوو.

کی به کینی فرۆشت؟ ئایا به دهر له فرۆشتن حهلب
خۆی پی راده گیرا؟ ئایا ئه و گرووپه لاواز و پیک
ناکوکانه توانای به رپه رچ دانه وه ی ئه و نه فره ته یان
هه بوو که له ئاسمانینکی به ربه لاله داده باری؟ ئه م
پرسیاران ه کهس له کهسی نه کردن. له شه ردا لیویدک
نییه توانا یان زاتی پرسیار کردنی هه بیژت، نه گویش
هه یه ئاماده ی گوی لی گرتنی بیژت.

-حله ب گیرا.

ئو شه پروان و خه لکه ی له گه ره که کانی دیکه دا ما
بوونه وه، هیچ رینه کی دیکه یان له به رده مدا نه بوو بی له

چوونه نډو کهسکه پاسه کانه وه، که بوون به هینمای
سه رکه وتنی هیزه کانی حکومت .

له و روژه ی زستاندا، له ناوه پراستی مانگی کانوونی
یه که می سالی ۲۰۱۶ دا، هندی گنجی سهر به سوپای
سازاد، نه بوو له یلیان دیت وا له به ردهم دهرگای
تولاریکدا وه ستاوه، دهروانیته ناسمان و چاو به دوی
گریمانه فرۆکه یه کدا گر دوات، که ده یه ویت شالو بباته
سهر گهره که که. یه کیک له گه نجه کان پنی گوت:

-حاجی برۆ، خه لکی هه موو وا دهرۆن، ده مانه وی
گهره که که چۆل بکه ن.

-چۆلی ده که ن؟ بوچی هینچنان تیدا هینشت تا چۆلی
بکه ن؟

-مام حاجی من به راسته، ئیمه ده مانه وی برۆین.
-دهرۆن؟ خیره، بو کوئی؟ دهی ئیمه خوشحالین
کورپه که م، بو نایه ن پیداله چایه کم له گه ل بخۆنه وه؟
بوچی نایه ن سلوو له و کاو لگه یه بکه ن؟

ئو گه نجه به په نجه ی شاده ی دهستی بو که لله ی
سه ری برد و چاوی له هاوه لانی قووچاند و به چرپه وه
گوتی:

-حاجی له دهستی داوه.

له دهستی داوه یان نا، هر دهبی بیبهین. بهم دۆخه
ناتهواوه و به تهنیا له گهړه که که دا بمینیتته وه.

به م جوړه یه کیک له هاوه لانی به رسقی دایه وه، پاشان
به ئه بوو له یلای گوت:

-حاجی کهس نه له م گهړه که و نه له گهړه که کانی دی
نه ماوه. ته واو، خودا وای بۆ نووسیوین، به لام به ئیزنی
خودا ده که ږینه وه.

ئه بوو له یلا به قسه ی گه نجه کان هاته رایئ، به لام بهر
له وهی ده که لیان بکه ویت، گوتی:

-به لی به خوا رۆ له کانم، به لام ئه گه ریدم بدنه
جانتایه کی چکولانه و هه ندیک که ل و په لم هه ن، ده چمه
سه ری ده یان هینم و دیمه وه.

-دهی مامه حاجی دهی، که مئ په له بکه، ئیمه
چاوه روانتین.

بهر له وهی ده خوله ک تیږه ږ بیت، ئه بوو له یلا به
جانتایه کی بچو کی ره شه وه هاته وه، که زور توند به
سنگیه وه گرت بوو، وهک ئه وهی گه نجینه یه کی له ئامیز
گرت بیت. کپ و بی دهنگ سواری پشته وهی پیکابه
سپییه که بوو، که ئه و و چه کدارانی گه نجی به ره و

گه ره کی سوککهری رفاند، که کومه لیک پاسی که سک وا
له چاوه روانیدان بو ئه وهی دواتر به پینی ریککه وتندی
واژو کراو، سه رنشینانیا به ره و دهروازهی راموسه
بیات .

له پشته وهی ئوتومبیله که دا، که قوری رهنگ خاکی له
بن تایه کانیه وه ده ده پهری، پیره ژنیک کی تیدا بوو
جبهه کی ره شی پوشی بوو، ته نیا دهموچاوی دیار بوو،
ئه ویش وهک که رته شاخی رهق و تهق وا بوو،
سیمایه کی زبری ده نواند و توند دهستی به کیسیکه وه
شه تهک دا بوو، کیسه که له سه ری نووسرا بوو:
رووسیا له گه لتانه. ئه بوو له یلا دهسته واژه ه کی
خوینده وه و خه ریک بوو له تریقه ی پیکه نین بدات، له و
کاته ی چاوی به نیدو دار و په ردووی گه ره کدا گر ده دا،
که ئوتومبیله که ی ده پیری و ئه و دهسته واژه ه ی بیندی
که له سه ر کیسه کومه که که ی رووسیا نووسرا بوو، چ
قسه یه کی نه کرد، ته نانه ت سلایو له و پیره ژنه ش نه کرد،
که ئه ویش له و کاته دا وهک ئه م سه ره قالی خه م و
خولیاکانی خوی. بزه یه کی تالیان ئالوگور کرد، وهک
ئه وهی ریککه وتنیک ی پیش وه خته ی نیدوان هه ردوویان
بیات، بینان باش بوو هیچ کامیان ئه وی دیکه یان

نه دوینیت. وهک نه وهی بزائن له چرکه ساتی کوشندهی
وهک نه وهی نه مان، وشه چ سوودیکی نییه، بیده نگیش
له هر قسه و گوفتاریکی دی ره وانتره.

نه بوو له ییلا له و ته لاره نیوه خاپوور کراوهی روانی
که ئوتومبیله که لینی دوور که و ته وه. چاوانی ته ر بوون.
پیستی دهموچاوی گرژ بوو، له و کاتهی چاوه کانی ویک
دهنا و له هه ولی نه وه دا بوو له ئاست نه و دیمه نهی له
به ر چاوی ون ده بیت، قه پاتیان بکات: نه و شه قامه
خاموشه ی که ماله تالان کراوه که ی نه و له نیو
ته لاریکیدایه، ته لاره که ش نیوه ی لای سه ره وهی خاپوور
کراوه.

له و چرکه ساتانه دا ههستی کرد چند دهستیکی زبر و
خه ریکه دلی به دله کوتی که و تووی داده مالن. له لای
چه پی سنگی ههستی به ئازاریکی سهخت کرد. به
ههردوو مه چه کی به هه رچی تینی که هه ی بوو باوهشی
به جانتاکه دا کرد و به سنگیه وه گوشیی، وهک نه وهی
نه و ئازاره کتوپره به جانتاکه چاره سه ر بکات. هه ولی
دا چاوه کانی کراوه بن و له کووچه که برونن، که له
ئان و ساتی نه وه دا بوون بیسه شتیک له رابردوو.
شنه یه کی سارد هه لی کرد، ناچاری کرد چاوانی لیک

بنیت، ئیدی جووته فرمیسکیگی گهرم دابهزین و به
سهر گونای ساردی شوږ بوونهوه. جووته فرمیسک به
سهقه می کانوون سارد بوونهوه و ههستی به چه زیان
کرد. لئی گه ږان شوږ بینهوه به بی ئه وهی بیانسرپتهوه.
نه یو یست جانتا گه نجینه که چی بهیلیدت، تا دوا جار
گه یشته ئه و شه قامه ی که پاسه کان وهک باریکه رینه کی
سه وزه لانی گڙ و گیا، ریچکه زیان به ست بوو، دږی به
شه قامیگی گه ږه کی سوککه ری له شاری هله ب دا بوو،
که به نیو که لاوه ی وا پی ده چوو بی کوتادا، راکشا
بیت.

به‌شی‌هه‌وته‌م

ئه‌بوو له‌یلا سووکه‌ته‌ماشایه‌کی‌جانتایه‌که‌ی‌کرد‌که
له‌ته‌نیشتی‌خوی‌دانا‌و‌ده‌ستی‌پیدا‌هیتا،‌وه‌ک‌ئه‌وه‌ی
بیه‌وی‌دلنیا‌بیت‌که‌ها‌له‌گه‌لی،‌پاشان‌سه‌ری‌هه‌ل‌بری
بو‌ئه‌وه‌ی‌له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه‌بر‌وانیته‌ده‌ره‌وه،‌دیتی
دیشان‌هه‌لم‌دای‌گرتوو،‌به‌قۆلی‌پالتۆکه‌ی‌سهرییه‌وه،
به‌وردی‌سه‌رنجی‌دا،‌که‌به‌ر‌له‌که‌میک‌جم‌و
جووله‌یه‌کی‌زۆری‌خه‌لکی‌ئاواره‌و‌شه‌روان‌به‌دی
ده‌کرا.

بی‌له‌بیده‌نگی‌و‌دار‌و‌په‌ردوو،‌هیچ‌شتیک‌له‌و
گوزه‌رده‌دا‌نه‌ما.‌ناوچه‌که‌وه‌ک‌گۆرستانیکی‌جیماو
ده‌هاته‌پیش‌چاو.‌هه‌مووان‌چوونه‌نیو‌ئه‌و‌که‌سه‌که
پاسانه‌ی‌چاوه‌روانیان‌بوون.‌له‌پر‌بزوینه‌ری‌پاسه‌که

سەر له‌نوی که‌وته‌وه م‌رهم‌ر و به د‌وای پاسه‌کانی پیش
خ‌وی که‌وته جو‌وله. ش‌وفیره‌که هر بید‌هنگ و م‌ر و
م‌وچ مایه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ستی ب‌و سیدییه‌ک برد و
خ‌ستییه س‌هر ریک‌ۆرده‌ری ئ‌وتومبیله‌که، ب‌و ئه‌وه‌ی
س‌تران‌بیزیک‌ی به ناوب‌انگی س‌ووریا ده‌ست به
گ‌ۆران‌بیه‌که‌ی ب‌کات:

ش‌کۆت ئه‌ی قه‌لای حه‌له‌ب له س‌هر ته‌ویلی خ‌ۆردا

ن‌وسرا

بورجان‌ت ئاشقی شه‌مالن و خا‌که‌که‌ت به خودا زی‌ه
ئ‌ه‌بوو له‌یلا س‌ه‌ری له‌قاند و به ب‌ی ئه‌وه‌ی که‌س
ب‌ییستی گ‌وتی:

بورجان‌ت که‌وته‌ه‌رد و خا‌که‌که‌ت خ‌وینه حه‌له‌ب
له به‌ری لای چه‌پی سنگ‌ی ه‌ستی به ئازاریکی
سه‌خت کرد که پیش‌تر نه‌ی دی بو.

کاتی‌ک که‌سکه پاس ه‌ندی‌ک دو‌ور که‌وته‌وه و ئه‌و
شه‌قامه‌ش له چا‌و ون بو، که له به‌یان‌بیه‌وه قافله‌ی
که‌سکه پاسان ریزی تیدا به‌ست بو، ئه‌بوو له‌یلا ب‌ی
ئاگا له س‌هرنش‌ینانی دی و خه‌مه‌کان‌یان، ده‌ستی ب‌و
یه‌کی له گیرفانه‌کانی پ‌التویه‌که‌ی برد و ک‌ۆمه‌له
وینه‌یه‌کی ده‌رکرد و که‌وته ته‌ماش‌ا کرد‌نیان. ویستی به

گهش و برشیدی رابردوو به رهنگاری دژواریسی ئیستا
 ببیتته وه، مه بهستی بوو خه می چرکه ساتی هه نووکه به
 شادیی رۆژانی بهرئ قه ره بوو بکاته وه، هه ل بهت چی
 دیکه ی له بهرده مدا نه بوو بی له وه ی له ریی ئه و
 گرتانه ی که موبایل و کامیرای یه کسه ر و شتی دی
 گرت بوونیان، گه شتی به ره و رۆژانی به سه رچوو بکات.
 بهر له هه مووان وینه کانی عه بدولناسری کوپی
 ده رکه وتن، که له شه پی که مه کان له به یرووت کوژرا.
 به له ک به دله یه کی له بهر بوو، به دله ی هیزی تایبه تی
 سووریا، بی ریه یه کی سوور رهنگی له سه ردایه که به
 لای راستدا لاری کوردو وه ته وه، له پینشه وه شـی
 هه لۆیه کی گه وره ی زی پین ده بریقیتته وه. عه بدولناسر به
 شـیوه یه کی شکۆمه ندانه ی لایه ق به گه نجیک که له
 به رای ته مه نیدایه، راوه ستا بوو، وه ک نه ریتی گه نجانی
 ئه و سه رده مه ش، هه ردوو دهستی له که له کانی گیر کرد
 بوون.

هیدمه یه کی ئازار به خش بوو، کاتیک هه والی شه هید
 بوونی کوپه که ی له به رده ا پی گه شت. به م جۆره
 هه والی کوپه که یان بو گواسته وه که له به ره ی شه ردا
 نه کوژرا بوو، به لکوو به شـداریی له هیز شه که ی

بزووتنه‌وهی ته‌مه‌ل کرد بو سهر بورجی به‌راجنه، که
سه‌ره‌نجام گولله‌ی نیشان شکینتیکی فه‌له‌ستینی به‌ر
سنگی که‌وت و له مه‌یدانی شه‌ره‌که‌دا گیانی سپارد.

دایکی بو ماوه‌ی دوو سال جلی ماته‌می دانه‌که‌زد، له
ماوه‌ی هه‌وت سه‌د روژ خه‌می به‌رده‌وام، ریتی به
میزده‌که‌ی نه‌دا لئی نزیک بیته‌وه.

ئه‌بوو له‌یلا هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا، پاشان وینه‌که‌ی له
سه‌ر کورسه‌ییه‌ به‌تاله‌که‌ی ته‌نیشتی خۆی دانا و
وینه‌که‌ی دوا‌ی ئه‌وی ده‌ره‌ینتا.

وینه‌ی عومه‌ر ده‌رکه‌وت، لێ‌و به‌ خه‌نده و کراسینکی
سپیی له‌به‌ردایه که تا نیوه‌ی دوگمه‌کانی کراونه‌ته‌وه،
ته‌نکه ریشیک و پرچینکی نیمچه دریزیش ده‌موچاوی
باریکیان داپوشیوه. عومه‌ر له‌و وینه‌یه‌دا له به‌رده‌م
ده‌روازه‌ی قه‌لای هه‌له‌ب وه‌ستاوه، به‌ ته‌نیشتییه‌وه،
وه‌ک پی ده‌چی، که‌شتیاری بیانی وه‌ستاون و به‌ ده‌م
کامیراوه پنده‌که‌نن. وا به‌ خه‌یالی ئه‌بوو له‌یلادا هات، که
وینه‌که وه‌رگیرئ و ته‌ماشای پشتی بکات. رسته‌یه‌ک به
ده‌ستی عومه‌ر نووسرا بوو، وینه‌که‌ی رازاند بووه‌وه.
ئه‌بوو له‌یلا پشتی وینه‌که‌ی هه‌ندی له‌ دووری چاوی
راگرت، ئه‌وجا چون چرپه‌ که‌وته خویندنه‌وه‌ی

"بیرهوه‌ری چه قۆیه، رهنکه هه‌ندیک جار خۆمانی پێ بکوژین." دیسان ئه‌بوو له‌یلا وینه‌که‌ی هه‌لگه‌راندوه، که‌وته‌وه ته‌ماشاکردنی روخساری لێو به‌خنده‌ی کورپه‌که‌ی.

عومه‌ر خویندکاری کۆلیژی ئه‌دهبیات بوو، زمانی فه‌ره‌نسی ده‌خویند و شه‌یدای راو کردنی گه‌شتیارانی فه‌ره‌نسی بوو، خۆبه‌خشانه‌ ئاماده‌ بوو بۆیان بیه‌ته‌ رابه‌ر گه‌شتیار بۆ ئه‌وه‌ی زمانه‌ فه‌ره‌نسییه‌که‌ی به‌هیز بکات. ئه‌وانی ده‌برده‌ هه‌له‌بی دێرین و هه‌وت ده‌روازه‌که‌ی و قه‌لا و بازاره‌کانی نزیکه‌ی ئه‌وی و خانه‌کان، تا له‌ بابه‌تی گه‌شتیاریدا بوو به‌ مامۆستا و زمانه‌ فه‌ره‌نسییه‌که‌شی زۆر باش بوو. چه‌ند کۆتریک له‌ لای سه‌ره‌وه‌ی وینه‌که‌ ده‌رکه‌وتوون، به‌ کۆمه‌ل به‌ سه‌ر مزگه‌وتی کلتاویه‌ له‌ باکووری رۆژه‌لاتی قه‌لاکه‌دا ده‌سوورینه‌وه. وا دیاره‌ کۆتره‌کان زۆر ئارام و به‌ بی ئه‌وه‌ی ترسه‌ی هه‌یج شتیکیان هه‌یه‌ت، به‌ ئاسماندا ده‌سوورینه‌وه، به‌ پینچه‌وانه‌ی ئه‌و کۆترانه‌ی ئه‌بوو له‌یلا له‌م رۆژانه‌ی دوایی ده‌یبینین، که‌ هه‌ر یه‌که‌یان له‌ ترسه‌ی ده‌نگی ته‌قینه‌وه، به‌ لایه‌کدا ده‌فریت.

وینه‌ک‌هی هه‌لدایه ته‌نیشتی خۆی، که بهر له ماوه‌یه‌کی
 که‌م وینه‌ی کۆری گه‌وره‌ی، عه‌بدولناسر له‌نگه‌ری گرت
 و وینه‌ی سه‌یه‌می راکیشا: وینه‌ی عاسمه که چاکه‌تی
 ره‌نگی پرته‌قالیی فریاگوزاری له‌به‌ره، پاش ئه‌وه‌ی
 گه‌یشته‌خاکی یۆنان. وێرای ئه‌و شه‌که‌تییه‌ی به‌ سه‌یمای
 روخساییه‌وه دیار بوو، عاسم زۆر دلشاد ده‌هاته‌ پێش
 چاو. هه‌ردوو ده‌ستی به‌ هه‌یمای سه‌هرکه‌وتن به‌رز
 کردووه‌ته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی تازه له شه‌هر ده‌رچوو بی‌ت.
 له پشته‌ی ئه‌ویشه‌وه به‌له‌میکی پلاستیک دیاره، شه‌پۆلی
 ده‌ریا هه‌لبه‌ز و دابه‌زی پێ ده‌کات، هه‌روه‌ها کۆمه‌لیک
 چاکه‌تی فریاگوزاریش دیارن، که خاوه‌نه‌کانیان دایان
 که‌ندوون و توورپیان هه‌لدانته‌ سه‌ر لمی که‌نار، به
 دوا‌ی ئه‌وه‌شه‌وه ده‌ریایه‌کی بێ کۆتای شین ره‌نگه.
 ئه‌بوو له‌یلا ئاهینکی وه‌به‌ردا هاته‌وه. هه‌ستی کرد ئه‌وه
 گه‌یشتووه‌ته‌ ئه‌وروپا، له‌ گه‌رمه و کینشه‌ی ولاته‌که‌ی که
 شه‌هر هاریویه‌تی، رزگاری بووه. وینه‌ی ئه‌و کۆره‌شی
 که ژینی سه‌هرکینشی ده‌ژهنی، له ته‌نیشتی خۆی دانا،
 پاشان ته‌ماشای وینه‌ی دواتری کرد: وینه‌ی عه‌لییه و
 وا بزق ده‌ژهنی.

له وهدا بووو ئه‌بوو له‌یلا گویی له ژهنینی کورپه‌که‌ی
بیت. له‌وه‌دا بوو ئه‌و مه‌قامه‌ش بناسی که ئه‌و ده‌یژهند.
به‌ئێ، عه‌لی شه‌یدای ژهنینی ئاوازه‌کانی فه‌یروژ بوو، به
تایبه‌تی گۆرانیی "ئه‌ئین له‌ دوورپایانی شیودا بۆمانی
هه‌لکرد".

-ئه‌للا، ئه‌للا، ئه‌للا.. ژهنینت چه‌نده‌ خو‌شه‌ عه‌لی.

ئه‌بوو له‌یلا ئه‌مه‌ی له‌ دلی خو‌یدا گوت و وینه‌که‌شی
له‌ ته‌نیشتی خو‌ی دانا، پاشان له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ ته‌ماشای
لینشای که‌لاوه‌ی دار و په‌ردووی کرد، که‌که‌سکه‌ پاس
به‌ سه‌رنشینانییه‌وه‌ به‌ نینویدا تێپه‌ر ده‌بیت، ئه‌وانیش
بیده‌نگیی قووتی داون و بونه‌ته‌ مرؤف که‌لاوه‌.

سام گرتی کاتیک دیتی تاریکی وا گه‌ره‌که‌ کاول
کراوه‌کانی ته‌نیوه‌ته‌وه‌ که‌ پاسه‌که‌ گوزه‌ریان پیندا
ده‌کات. کات پینش نیوه‌پۆیه، ئه‌دی ئه‌م تاریکیه‌ چیه‌؟
ئه‌بوو له‌یلا ئه‌م په‌رسیاره‌ی له‌ خو‌ی کرد و چاوه‌پروانی
ولامیش نه‌بوو.

شدتیکی سه‌هیر بوو، وا زوو تاریکی دا بیت. کات
نیوه‌پۆیه. ئه‌بوو له‌یلا ته‌ماشای کاتژمیره‌ مارکه‌ سایکو
شووشه‌ ره‌نگ شین و ژماره‌ فسفوره‌ کۆنه‌که‌ی خو‌ی
کرد. کاتژمیره‌که‌ دوازه‌ و ده‌ خوله‌کی پیشان ده‌دا.

راسته دنيا هوره و هندی کرپوهش دهکات، به لام
 هرچندی هور چر و باران به لیزمه ی بیت، نایا
 دهکری به م زووییه نا به م شیوهیه تاریکی دا بیت؟
 ئەبوو له یلا چی دی بیری له هوی زوو داهاتنی ئەو
 تاریکیه کتوپره نه کرده وه، دهستی برد وینهیه کی نویی
 له و وینانه راکیشا که بهر له توزیک به په له له
 شوقه که ی هینانی.

کپه ناهیکی هه لکیشا و وینه ی دواتری له چاوه کانی
 نزیک کرده وه، ئەو چاوانه دیتنی که لاهه ماندووی کرد
 بوون، دیتی رهنگین وینهیه کی زاواکه ی، دکتوری
 نه شته رگه ر فه ر هاده، که له گه ل له یلا و هر سه ی
 رۆله که یان له ستودیویه کی وینه گرتن له شارۆچکه ی
 منبج وه ستاون. له یلا مه یسوونی کچه بچکۆله ی ته مه ن
 دوو سالانی له باوهش گرتووه، که کلاویکی سپیی
 خوری له سه ره، هه ردوو پنی به بن پیناو و بن گوری
 به ره و خوار شوږ بوونه ته وه، کامیرانیش له به رده می
 کامیراکه وه ستاوه و سیمای پیکه نیناوی به رووییه وه
 دیاره، هه رچی ئالان بوو ئەوا له نډوان هه ردوو لاقی
 باوکی لئو به خه نده ی وه ستا بوو، به چاویکی تووره وه
 له کامیراکه ی ده روانی.

ئه‌بوو له‌یلا که‌له‌ په‌نجه‌ی زبیری خۆی به‌ سه‌ر
 روخساری نهرم و نیانی مه‌یسوون له‌ وینه‌که‌دا هینا،
 پاشان که‌له‌ په‌نجه‌ی به‌ سه‌ر جووته‌ پینی په‌تیی ئه‌ودا
 هینا، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌یه‌وئ گه‌رمیی په‌نجه‌که‌ی بو
 پیته‌کانی مه‌یسوون بگوازیته‌وه‌. سه‌رنجی له‌ جووته
 چاوی جوانی که‌چه‌ تاخانه‌که‌ی دا، که‌ ئه‌ویش له‌ پاش
 کوژرانی که‌چه‌ تاخانه‌که‌ی، عه‌قلی له‌ ده‌ست دا و چووه
 مالی په‌کیک له‌ خالوانی له‌ شه‌رانی نزیک له‌ عه‌فرین و
 عزان، که‌ عه‌لی، برای له‌ خۆی گه‌وره‌تر پیش ئه‌و چو
 بووه‌ ئه‌وئ. ئه‌و روژه‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌ که‌ هه‌لیکۆپته‌ر
 به‌ به‌رمیل گه‌ره‌کی مه‌ساکن هه‌نانۆی بۆردوومان کرد،
 سامناکیی ئه‌و روژه‌ ره‌شه‌ و دواتری هاته‌وه‌ بیر، دلی
 ته‌نگ بوو، هه‌ر زوو وینه‌که‌ی له‌ به‌ر چاوی خۆی لا دا،
 ئه‌میش دوایین وینه‌ بوو.

ژانیک‌ی له‌وه‌ی به‌که‌م توندتر له‌ سنگی دا، دیسان
 گوئی پی نه‌دا. له‌ شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه‌، ئاورپیک‌ی
 خیدرای به‌ لای ده‌ره‌وه‌ دایه‌وه‌، دیتی تاریکی له‌ جاران
 چپ‌تره‌، تا راده‌ی ئه‌وه‌ی دنیا وه‌ک بلیی به‌ قه‌تران
 ره‌نگ کرا بیت.

-ره‌نگه‌ به‌ هۆی سه‌رماوه‌ بیت.

ئەبوو لەيلا ئەمەي بە خۆي گوت، پيشى وا بوو
پەردەي پەنجەرەكە ھۆي ئەو تاريكييەيە كە بە چاۋ
دەيبيني. كاتيك ديتى پەردە دانە دراوھتە، بەلكوو كاتيك
ديتى پاسەكە لە بنەرەتدا ھيچ پەردەيەكي نيبە، گەرايەوھ
سەر دوايين ويەنە، كە بە خەم و خۆشەويستىيەوھ ليني
دەرۋانى.

پاش چەند خولەككەك لە دەرچووني، پاسەكە بە
راستەرييەكدا رۆيشت، كە نە بە لاي راست و نە بە لاي
چەپدا دەسوورايەوھ. ئيدي لە كپ بووني سەرنشيان را
دەرکەوت، كە ئەوان يان لەبەر ماندوويى و شەكەتى
نووستوون، يان ئەوھتا ئيدي روويان لە قسەي ناخ و
ھات و ھاواري بير و بۆچوونەكان كردووه، كە ماتن و
دەنگيان نايى.

بى لە بىدەنگى، ھيچ شتيكى دى لەو بەيانييە
خەمبارەدا لە سەرنشيانى چەكدار و ساقيل
نەدوھەشايەوھ، كە بە پىي رىككەوتنىكى نيوان
ياريزانانى گەورەي دوايين گۆرەپانى شەر لە ھەلب،
ناچار كران شارەكەيان چۆل بكن. شەرۋانانى دەر و
نەترس، بى لە ملكەچى بۆ ويستى ھاوپەيمانانى مەزن

چی دیکه‌یان له به‌رده‌مدا نه‌بوو، ئه‌و یاریزانانه‌ی
سه‌رپه‌رشته‌یی بۆندی فرۆشتنی شار و گه‌ره‌ک و
گرووپ و شو‌رش و شو‌رش‌گیژان و ته‌نانه‌ت
ویژدانانیشیان وه‌ک کالایه‌ک بو‌ سازش، ده‌کرد.

ئه‌بوو له‌یلا، له‌و کاته‌ی پاسه‌که‌ که‌وتووته‌ ری، هه‌ر
خه‌ریکی ته‌ماشاکردنی ئه‌و وینانه‌ بوو، که‌ به‌ر له
که‌میک به‌ خیرایی و به‌ر له‌وه‌ی ماله‌که‌ی جی به‌یلت،
دای مالین. هه‌ندی‌ک له‌و وینانه‌ به‌ قه‌د دیواره‌وه
هه‌لواسرا بوون، که‌چی هه‌ندی‌کی دیکه‌یان به‌ قه‌د
ئاوینه‌کانه‌وه‌ کرا بوون، له‌ نێوان چوارچێوه‌ی دارین و
شووشه‌ی ئاوینه‌دا، گیر کرا بوون. وه‌ک ئه‌وه‌ی
به‌شیکی رۆحی خۆی دامالیت، ئه‌وانی دامالی، نه‌ک
له‌وی بمینه‌وه‌ و له‌ پاش خۆی تالانکه‌ران تالانی بکه‌ن.

ئه‌و رووناکییه‌ کزه‌ی نێو پاسه‌که‌ بواری بینینی
دواین وینه‌ی دا، که‌ له‌ نێو ده‌ستانی ئه‌بوو له‌یلا‌دا بوو.
ئه‌مه‌ش وینه‌یه‌کی ره‌ش و سه‌پی بوو، خۆی زاویه‌ و
بووکه‌ش نازلیی کچه‌ کورده‌، له‌ ئاهه‌نگی رۆژی
زه‌ماوه‌ندی خۆیانن، پیکه‌وه‌ له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی
بچووک دانیشتون، مافووریکیش به‌ قه‌د دیواره‌که‌وه
هه‌لواسراوه‌، وینه‌ی ئاسکی تێدایه‌ که‌ له‌ میترگیکی

جوانی نزیك كانیاویدك وا دهله وه پدین. نازلی کراسی
سپی بوو کینی له بهردا بوو، نیشانهی شهرمی تیکه
به خوئی به روخساری خر و خول و جوانییه وه دیار
بوو، هندیك ژنیش به چه پله و لیدو به خنده وه،
دهوریان داوه.

کاتیک نه بوو له یلا له وه ده خوله که ی له نیدو ماله که دا
خهریکی گه ران بوو، بیری له گران به هاترین شتیک
کرده وه که له گه ل خویدا بییات، هیچ شتیکی نه دی بی
له و وینانهی هه نوو که به شه و قه وه ته ماشای کردن و
ئه و کراسه ش، که نازلی بو ده یان سال له نیدو
کانتوره که یدا پاراست بووی، به هادارتر بیت. زور که م
بووک هه بوون که به خت یا وه ریان بیت و شوو به
پیاوی ده وه مه ند بکه ن و خونه کراس بیوشن، ئه وان ی
دی به هر کراسیک رازی ده بوون، پوشینی کراسی
سپی له نیدو جفاکی گوندنشیناندا باو نه بوو، تا بلاو
بوونه وهی ته له فزیون له سه ره تای سالانی هه فتای
سه دهی بیستم، پاشان ئه و کراسه بوو به
پتویستییه کی زه ما وه ند.

نازلی له گه ل دایک و باوکی چوونه هه له ب، به
گویره ی ئه وه ی شه و یکیان بو میدرده که ی گنیرایه وه،

فستانه سپییه‌کی له فرۆشگایه‌کی به ناوبانگی
قه‌یسهری شاره‌که له نزیک قه‌لا کرێ. ئەو فستانه‌ی
هه‌لبژارد که دایکی پینی وا بوو رووته، چونکه هه‌ردوو
مه‌چه‌کی به ده‌ره‌وه بوون، به‌لام ئەو سوور بوو که
هه‌ر ئەو فستانه بکریت نه‌ک یه‌کی دی. پاش مشتومر،
دایکه ملی بۆ خواستی کچه به‌نازه‌که‌ی که چ کرد.

سو‌پرایزه‌که له لای که‌س و کاری عه‌بیوودی
عوجه‌یلی و له لای ئەویش، گه‌وره بوو. ئەو ژنانه‌ی
ئاماده‌ی زهماوه‌نده‌که بوون، سه‌ریان له شوخ و
شه‌نگی بووکه‌ی کورد، نازلی سوپ ما. ئەوان به‌رانبه‌ر
به دوو قوڵی رووت و کراسه جوانه‌که‌ی و ته‌سریحه‌ی
قژ و ماکیاژه‌که‌ی سه‌ریان سوپ ما. زهماوه‌نده‌که‌ی
عه‌بیوود و نازلی تا چهند مانگیک قسه‌ی سه‌ر زاری
خه‌لک بوو.

پاش چهند خوله‌کینک له جی هیشتنی گه‌ره‌کی
سوکه‌ری، پاسه‌که به هینواشییه‌کی سه‌یر ده‌رۆیشت،
ده‌نگی بزۆینه‌ری نه‌ما، به بی ئەوه‌ی ئەبوو له‌یلا ئاگای
لی بیت. ئەو نقومی نیو راما له وینه‌ دلگیره‌کانی بوو،
که له ماله‌که‌یدا له‌وان گران به‌هاتری نه‌دیت، ئەو ماله‌ی

دزانی جهنگ تالانیاں کرد و وینهکان و ههندیک شتیان
جی هیشت، که رهنکه پییان وا بیئت بچووک و بی
که لکن، یان کاتی تهواویان نه بوو ئەوانیش بیچینهوه و
دهگەل خۆدا بیانبهن.

به هیواشی دهستی بو ئەو جانتایه برد که فستانهکهی
نازلیی تی پهستا بوو، دهری هیئا و خستییه باوهشی
خوی و چاوانی نوقاند، وهک ئەوهی به سههر
کهنجینهکی پیروزدا قهپاتیان دهکات. به نهرمی و
سوژهوه دهستی به فستانهکهدا دههینا، به گور و
گرمیهوه له ئامیزی دهگرت، بوونی سههردهمی ئاوا
بووی لی دهکرد و لینی دهروانی، وهک ئەوهی بیهوی
رابردوو به ههموو وردهکاریی پر له شادیی لهبیر
چووی، زیندوو بکاتهوه .

یادهوهری وهک پاسیکی کهسک که به نیدو کهلاوهی
شاریکی جیماودا گوزهر بکات، به خه یالیدا گوزهری
کرد.

ئهبوو لهیلا ئاوپی لای راستی دایهوه بو ئەوهی ئەو
رییه بناسیتهوه که پاسهکهی پیدا تیپهر دهبیئت، بی له
تاریکی چ شتیکی دیکهی نه دیت. لهگەل ئاهیکی قولدا،
خوی له سههر کورسییه که راست کردهوه، پاشان ئاوپی

لای چه پی دایه وه، ئاوردانه وه یه ک بدۆ ماوه ی چه ند
خوله کینکی که م لالی کرد، تۆقی و ئه تره شی چوو،
باوه پی نه ده کرد.

هاوژینه که ی، نازلی به کراسی جه رسه ی رهنگ
ئاسمانیه وه بوو، که روژی نه شتره گریه که له به ری
کرد و چه ند په له خوینکی ئالی پدوه دیار بوو. ترس
که پ و کاسی کرد. ماوه یه ک ته ماشای کراسه که ی
ده کرد و تاوینکی ته ماشای روخساری، که بزه یه کی
خه مناک دای گرت بوو. به چاویکی پر له گله یی
زوره وه نازلی لئی ده روانی. کاتیک ویستی قسه بکات،
نازلی گوتی:

-که نگین ده گه ین؟

ئه بوو له یلا له شوینی خۆی سر بوو. به ده نگینکی
له رزوک به رسقی دایه وه، به بی ئه وه ی چاوی له ژنه که
هه لگری، که به ته نیشتییه وه دانیشته بوو:

-نازانم.

نازلی دهستی دریژ کرد و دهستی زبری ئه وی گرت
و به خۆشه ویستییه وه دهستی پیندا هیتا.

-دهزانم تو ترساوی و له خوت ده پرسی ئاخو چون
توانیم له گه ل تو بئیم؟ عه ببوو ده موومان مردووین، تو

له من مردووتری. من دهزانم تۆ پنیوستت به‌وه‌یه که نه‌م‌ری، به‌لام تۆش وه‌ک من مردووی. کاتیک به قادرمه‌دا بۆ مائی سه‌هرکه‌وتی وینه‌کان و کراسی بووکیینی منت هینا، من تۆم بیی. من زۆرم پی خوش بوو که دوا‌ی مردنیش تۆ منت خوش ده‌ویت. کاتیک تۆ چوو‌یته نیو پاسه‌که و جانتاکه‌شت پی بوو، که کراسی بووکیینی منی تیدا بوو، من تۆم دیت. بریارم دا له‌گه‌ل تۆ بییم. نه‌بوو له‌یلا رۆحم به‌رگه‌ی جیا بوونه‌وه‌ی تۆ له‌ حه‌له‌بی نه‌گرت. ئیمه‌ی که به‌ بۆردوومان ده‌مرین، ناتوانین بمرین. مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه شتی کتوپر بوارمان نادات بیر له‌ مهرگ بکه‌ینه‌وه. هر زیندوو ده‌مینینه‌وه و چاوهروانی گه‌رانه‌وه ده‌بین بۆ ماله‌کانمان. هه‌زار گۆر و هه‌زار کۆمه‌له‌ خۆل ناتوانی گری ئاگری کل‌په‌ی ده‌روونمان دابمرکینیته‌وه. هه‌ول دوا‌ی هه‌ول ده‌دین و دریزه‌ به‌ هه‌وله‌کانمان ده‌دین تا ده‌گه‌ریتینه‌وه، مه‌به‌ستم نه‌وه‌یه تا رۆحمان وه‌به‌ر دیته‌وه.

نه‌بوو له‌یلا هه‌ستی کرد ده‌ستی ژنه‌که وه‌ک به‌فر ساد و سه‌ره. گه‌رمیی ژبانی تیدا به‌دی نه‌کرد. ته‌ماشای چاوانی کرد، نه‌و شه‌وقه‌ی تیدا به‌دی نه‌کرد که هه‌رچه‌ندی تینی رابمابا، به‌ره‌و قوولایی حه‌زی ده‌برد.

ههستی نه کرد پرشنگی خوشه ویستیان لی دهباری،
 وهک هه موو جاری که به جووته له ژواندا ده بوون.
 ئاخو ئه مه چۆن وا ده بیت؟ ئه مه ی له خو ی پرس ی،
 بهر له وه ی به رس فی هاوسه ره که ی بداته وه. هه ر که
 گو یی له ئاوازیکی خو شی ژهنینی بزق بوو که له
 کورسیه کانی پشته وه ده هات، ترسه که ی که می
 نیشته وه. نازلی بزه یه کی مردووانه ی هاتی. ئاوپی لای
 دواوه ی دایه وه و چرپاندیه گو یی و گو تی:
 -ئه وه عه لی کوپ ته.

-عه لی؟

ئه بوو له یلا هه ستا و ئاوپی لای دواوه ی دایه وه.
 دروست عه لی کوپی بوو، ئاوازیکی خه مناک له
 ئاوازه کانی چپای کوردان له عه فرینی ده ژهنی. سه رسام
 بوو کاتیک دیتی له یلای کچی مه یسوونی به
 نووستووی له ئامیز گرتووه، هه ردوو کوپه که شی
 کامیران و ئالانیش به ته نیشتیه وهن، زور شه که ت
 دیارن. له وه دا بووبیووریته وه، شالووی پرس یار
 هوروژی بۆ هیتا: من له کویم؟ باشه ئه م پاسه ی ته ژ ی
 بوو له ئاواره ی حه له ب به شه پروان و سفیله وه، چۆن
 بوو به و پاسه ی ته نیا خیزانه که ی منی تیدا بیت؟ ئایا

منڊيش مردووم؟ يان مهيسوون و نازلى زيندو
 بوونه ته وه؟ ئايا به بي ئه وهى من ههستم بگه م،
 ئه وانديش هاتنه نڊو پاسه كه وه؟ ئايا ئه وهى دهبيبنم
 راستييه يان خيو؟ ئايا ئه مهش په شتيوييه كه له
 په شتيويانته كه له م روژانهى دوايى له حله بدا تووشم
 ده بوون؟ ئايا ئه مه گوراننكه؟ ئايا هه موو ئه و شتانهى
 له م چند مانگهى دوايى ته مهنم روويان دا، هه ر له
 مردنى ژنه كه م، بهر له ويش كچه زاكه م به بوردوومان و
 شوين بزر كردنى زاواكه م به دهستى داعش و بي
 سوڙاغى عومهرى كورم، وه هم و خيالى رووت
 بوون، يان ئه وهى ئيستا دهبيبنم وه هم و خيال و
 په شتيوييه؟ ئه دى ئه وه يان كتيه؟ واى، عاسمه، جل و
 بهرگه كهى ئاوى لى دهچورن ته وه، هيشتا هيله گى رنگ
 پرته قاللى فريداگوزارى له بهردايه و به خه مبارييه وه
 گوئى له ژهنينى براكهى دهگريت. ئه دى ئه و نه گه يشته
 يونان؟ ئه و بو خوى ته له فونى بوم كرد كه گه يشتو وه ته
 خاكى يونان و له شه پولى شيت و هارى دهريا رزگارى
 بووه! ئه دى ئه وهى ته نيشتى؟ عه بدولناسرى كورمه، كه
 بهر له نزيكهى سى سال به دهستى خوم ناشتم. وه ك
 تهرميكى سارد و سرد و خلتانى خوئين له بهيرووت

هاتهوه، به گوتهی ئه و ئهفسه ره ی تهرمه که ی رادهست کرد، ئه و به گولله ی نیشان شکینیکی فهلهستینی کوژرا بوو. ئه وه تا کتیبیکی به دهسته وهیه و به گرژییه وه لاپه ره کانی هه ل ده داته وه.

ئه بوو له یلا له وه دا بوو له په رۆشیدا بانگی کوره کانی و کچه که ی بکات، به لام نازلی دهستی گرت و داوای لی کرد دانیشیت.

هه موویان له م پاسه دا له گه ل خۆمانن. دوایی ده بیان بینی. وه ره قسه م بۆ بکه، له نه خوشخانه چیم به سه ر هات؟

هینیکی نادیار و ئهفسوونیک له دهنگی که میک گر هه لگه راویدا بوو، که پی ده چوو سه رما لینی دا بیت، ئه ویش به ری به و دهنگه ئهفسووناوییه پی نه ده گیرا. ئه بوو له یلا ههستی کرد بریاری رهت کردنه وه ی له دهستدا نییه، هه ر ده بوو گوپرایه لی فه رمانی ژنه که ی بیت. دووباره ههستی کرد دهستی سارد و سه ره، ژیا نی تندا نییه، به لام ئه و دهنگه! ئه و دهنگه هی مروفینک نییه ئه گه ر رۆحی له به ردا نه بیت.

ئه بوو له یلا له و دانیشتنه یدا سه رسام ما بووه وه. قسه ی نه ده کرد. به وردی گوینی له ژنه که ی راگرت بوو،

واى پيشان دەدا كە ئەو ئامادەيە گوئى لە چىرۆكەكەي
بگريت.

ئەبە گيان، پاش ئەوھى تۇ بۇ مال چوويتهو،
پەرستارەكە منى برد پۇشاكى نەشتەرگەریم لەبەر
بكات. برينداريكي يەكجار زور لەوئى بوون. لە نيو
ژوور و رپرەوھەكاندا پەسترا بوونە سەر يەك. خەلك
ھەبوون دەمردن و كەسەيش نەبوو فریایان بگەويت.
پەستاران ھاواریان دەکرد: خوین، خوین، پزیشكانیش
لەم سووچەوھە بۇ ئەو سووچ راكە راکیان بوو.
خەلكیشم بینى بۇ خوین بەخشین ھات بوون. دنیا
تاریك بوو، مەش ئازاریكى زۆرم ھەبوو. ترسام بەر
لەوھى نەشتەرگەرییەكەم بۇ بگەن، رینخۆلە كویرەكەم
بتهقیت. بە پەرستارەكەم گوت: كچەكەم خودا دەست بە
بالتەوھە بگريت، دە رزگارم بگەن ئیدی خۆم پئ
راناگريت. گوتى، میمی تا ژووری نەشتەرگەری ئامادە
دەكەن، ددان بە خۆتا بگرە. ئەو منى جئ ھیشت و
دابەزییە خواری. ئەو لیزە رۆیشت و من لەم لا گویم لە
دەنگى تەقینەوھەيەك بوو كە ھەموو نەخۆشخانەكەي
ھەژاند. وەك ئەوھى بوومەلەرزە بیت یان قیامت را

بوو بیت. له سهر کورسبیه کی بچووک دانیشنت بووم،
چاوه پروانی نورهی خووم دهکرد. هر هیندهم زانی
پارچه بیه کی گهره میچه که به سهرمدا بهر بووه وه.
کاتیک زانی سهرم ورد و خاش بوو، ههستم به
نازاریکی زور کرد. پاشان هیچ نازار نه ما. خودا وه کیل
تهنانهت نازاری زگیشم نه ما. باوه پم پی بکه وه ک
ئوهی من نه بم که بهر له که میک له ته قینی ریخوله
کویره که دهرسام. ئیدی مردم. زور جوانه کاتیک
که سینک دهریت. هیچ نا، ئیدی ههست به هیچ شتیک
ناکات. نه نازار و نه هیچ ههستیکی دی. مردن ئه وهنده
زهحمت نییه که من پیم وا بوو. ده زانی ئه بوو له یلا؟
پنیوست ناکات خه لک بو که سائیک خه مبار بن که
دهمرن. هر که سینک مرد ئیسراحتی کرد. هیچ نا ئیدی
له خه می شه و له خه می ترس له مردن له هر
چرکه ساتیکدا، رزگاری ده بیت.

کاتیک ئه بوو له یلا ههستی کرد ژنه که ی له گیرانه وهی
به سهرهاتی مردنه که ی بووه وه، جاریکی دی ناوری لای
داوهی داوه، به خه مه وه ته ماشای مه یسوونی کچه زای
کرد که نووست بوو. له یلاش نووست بوو، به هه مان
شویه ههردوو کوره که شی، کامیران و بچووک که ش

ئالان نووست بوون، کهچی عهلیی خالیان دره‌ژهی به
ژه‌نینی ئاوازه هیدواش و خه‌مباره‌کانی ده‌دا. گه‌لیک
پرسیاری به‌خه‌یال‌دا هات که له‌ژنه مردووه‌که‌یان
بکات. پرسپاری سرک وه‌ک ماسی که به‌توره‌وه ده‌بیت،
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و ته‌نیا یه‌ک پرسپاری تا‌قانه‌ی به‌دی
کرد، که له‌هه‌مووان له‌پیشتر بوو بی‌کات:

-ئه‌دی ئیستا چۆنی نازی گیان؟ هیچ نازارت هه‌یه‌؟

-عه‌به‌گیان، مردوو نازاری نییه‌.

ئه‌بوو له‌یلا گوئی بۆ ولامی ژنه‌که‌ی شل کرد، له
چاوانی ده‌روانی که هیچ بریسکاییه‌کیان تیدا نه‌بوو. بۆ
جاری سینیهم ئاورپی لای دواوه‌ی داوه، بۆ ئه‌وه‌ی به
سه‌رنش‌ینانی دی‌که‌ی دانیش‌تووی کورس‌ییه‌کانی لای
دواوه‌ی پاسه‌که ئاشنا بیت.

-هه‌مووان لی‌ره‌ن، هه‌موویان له‌نیو پاسه‌که‌دان و
له‌گه‌ل ئیمه‌دا دین.

نازلی کاتیک عه‌ببوودی به‌م شیوه‌یه‌ دیت، به‌ده‌نگیکی
گر و که‌می به‌رزتر له‌وه‌ی که قسه‌ی له‌گه‌ل عه‌ببوودی
میزیدیدا کرد، بانگی کرد:

-هه‌ندی وهرنه‌ پیش، وهرنه‌ ئیره، باوکتان ده‌یه‌وی
بتانین.

-باوکه.

عاسم به پهروشه‌ییه‌وه بانگی کرد. هاواره‌که‌ی
دهنگدانه‌وه‌یه‌کی خه‌مناکی هه‌بوو. کورسیه‌که‌ی خو‌ی
له پشته‌وه جی هیشته، برای ژه‌نیاری له نیو‌ه‌ی
ئاوازه‌که‌دا جی هیشته و به‌ره‌و باوکی هاته پیش. به
کزه تیشکی میچی پاسه‌که، هیله‌کانی فسفوری چاکه‌ته
پرته‌قالیه‌که‌ی شه‌وقیان دایه‌وه. کاتیک له کورسی‌ی
پیشه‌وه، که دایکی به تهنیشت باوکیه‌وه دانیشت بوو،
نزیک بووه‌وه، بو‌نی ده‌ریای لی هات. خو‌ی خسته
ئامیزی باوکیه‌وه و له هارژنی گریانی دا، دایکی
سه‌رزه‌نشتی کرد:

-چ قه‌ماوه عاسم، کوربه‌که‌م چ قه‌ماوه. خوشکه
داماوه‌که‌ت له‌یلا به‌خه‌به‌ر دینی. ئاخ‌ر گونا‌هه‌ ئه‌وه دوو
روژه‌ خه‌و نه‌چووه‌ته چاوانی.

عاسم وه‌ک شه‌پۆلیک که به‌که‌ناریکی شاخاویدا
په‌رش و بلاو بی‌ته‌وه، که تهنیا‌که‌ف و ئاوما‌لکه‌ی له
پاش به‌جی ده‌مینیت، هینور بووه‌وه.

دیزداشه‌که‌ی ئه‌بوو له‌یلا ته‌ر بوو. ریشی به‌ ئاوی
ده‌رپا ته‌ر بوو، که هیشته‌له‌ جل و به‌رگ و پرچی
عاسمی کوری ده‌چۆرایه‌وه.

-کوپره که م چۆنی؟ پشت به خوا ئه و گه شته ماندووی
نه کردیت؟ ده ریا له گه ئتا چۆن بوو؟
-ده ریا؟

عاسم به دهم هه ناسه هه لکیشانه وه ئه مه ی گوت،
پاشان به ده نگیکی خه مناک درێژه ی دای، ویستی
قسه کانی وه ک چرپه وا بن:

-باوه گیان، ده ریا له و شه ره نه فره تیه سه ختر بوو،
که ئه وه هه موو کاولیه ی لی که وته وه. ده ریا درنده یه کی
بی ئامانه، به لام ئه گهر بیه وی وه ک دایک به سوژ
ده بیت. ئه گهر له چله ی زستانیش بێت، بیه وی ده توانی
که سیک زۆر به گهرمییه وه له ئامیز بگریت. هه ست
ده که یه ت وا به زه یی پیتا دیته وه و هه ز به رازی کردنت
ده کات. گورانیت بۆ ده لی تا وه ک مندالیک ساوا خه و
ده تباته وه، به لام که تووره ده بیت، وا هه ست ده که یه ت
به رد هاره. شه پۆل دوا ی شه پۆل روحت ده پلیشینیته وه
و به ره و خواری شه ته کت ده دات تا ده خه نکینی.

به ره له وه ی بچینه نێو به له مه که وه زۆر ترساین. پاش
ئه وه ی گه یشته ناوه راستی ده ریا و له ناوچه ی ئیقالیک
له باکووری ئه زمیر به دوو کاژیر دوور که وته وه،
گوتمان ئیستا گیانمان ده سپیرین. خه لکیکی زۆر بووین.

زۆر به یان عیراقی و ئه فغانی بوون. گه شته که زۆر دریزه ی نه کیشا. دوا ی یه ک کاژیر و نیدو گه یشتینه دورگه که. دیته وه بیرت؟ ته له فونم بۆت کرد و قسه م له گه لات کرد. وینه که ی خوشم ره وانه کرد. بهر له وه ی بچینه نیدو به له مه که وه، پاره و ناسنامه و پاسپورتم خسته نیو کیسه یه کی نایلۆن و به که مه رمه وه شه ته کم دا. قاچاخچییه که وای پی گوتین، پیشی گوتین که خه لکیکی زۆر گه یشتنه ئه وروپا، به لام به لکه نامه و ناسنامه ی که سیی خویان ته ر بوو، نه ی توانی بیسه لمینن که ئه وان هاوولاتی سووریان، تا ئیستا نشینگه یان به ده ست نه هینا وه.

-ئهی تو؟ پشت به خوا مافی نیشته جیت وه رگرتو وه؟
کو ره که م، ئیمه هر بیرمان له لای تو بوو، بی له و
کو رته ته له فونه، هیچ هه والکیکی دیکه ی تۆمان به ده ست
نه گه یشت.

-باوه گیان، من نه گه یستمه ئه وروپا، من مردم.

-ئاخر چون مردیت؟

ئه بوو له یلا به توقینه وه روانییه چاوانی وشکی عاسم.
پینستی ده موچاویشی وشک بوو. سیمای وشک
هه لاتووی هیچ جیاوازیی نه بوو له سیمای دایکی، که

دوور كهوتهوه و چوو له كورسييهكى پاشتر دانېشت،
دوور لهوان و به بې ئهوهى گوى له قسهكانى عاسمى
كوپى بگريټ، كه ئيدى كهوته گيړانهوهى مهرگ
نامهكهى بؤ باوكى سامگرتهى:

دواى دوو روژ له مانهوهمان له ميتيلينى، پاپوپىكى
گوره هات، ئيمهيان سوار كرد. پاپوپىك دوو نهزم
بوو، پر له په نابهر. منيش له نيوياندا بووم. منيش وهك
ئوانى دى دلشاد بووم. خوشيى ئهوه داي گرت بووم
كه گه يشتوومه ته يونان. تو بلنى دوو سه د كهس سواري
پاپوپهكه بووين. خودا وهكيل باوكه وهك بلىي دهنكه
ههنجيرىكه و يهك شاره ميروولهى تى وهر بووه.
كاتىك پاپوپهكه كهوته رى و له دورگهى ليسپوس،
ئمه ناوهكهى بوو، دوور كهوتهوه، كچهكان و ژنهكه
هاتنهوه بيرم، تو و دايكم هاتنهوه بيرم، حهلب و ژيانى
سادهى خومان وهبير هاتنهوه بهر لهوهى ولاتهكه
بكهويته بهر بوومهله رزه و خاپوور بگريټ. حهزم كرد
بگريم بهلام شه رمم لهو خهلكهى دهووروبه رم كرد،
چوومه بهشى سه رهوهى پاپوپهكه، بؤ بهر زترين
شوينى پاپوپهكه. بايهكى سارد هلى كرد و به
دهموچاوم دهكهوت. چاوانم فرميسكيان لى بارى. هينده

فرمیسکی زورم داباراند تا وای لی هات ئیدی دەریام
 نە دەبینی. باوە گیان دەریا گەورەیه، گەورەیه، زور
 گەورەیه، دروست وەک ئەو بەلایەیی ماوەی پێنج سالا
 بەرۆکی گرتووین. لە پر گێژ بووم. دەلین نەخۆشییەک
 هەیە پێی دەلین سەریشەیی دەریا. هەستم کرد خۆم پێ
 راناگیرئ. نازانم چیم بەسەر هات. من لە گوشەییەکی
 پاپۆرەکەدا وەستا بووم، پالم بە ستوونەکەوه دا بوو.
 هەر هیندەم زانی لە سەرئ را بەر بوومەوه. وەک
 ئەوهی کەسێک لە پشتەوه را پالم پێوه بنیت. لەگەل بەر
 بوونەوه، رهشای کچم وەبیر هاتەوه. ئەو بەیانییەیی
 لە ئەزمیر دەرچووم، پێی گوتم باوکه لەگەل خۆت
 بمبە. گوتم نا کچەکەم تۆ لەگەل دایە و خوشکەکانت
 بمینەوه، دواتر ئێوه دینە لای من. پێی گوتم دە بەلینم
 پێ بدە کە زوو دەگەریتەوه. باوەشم پێدا کرد و گریام.
 هەر کە کەوتمە ئێو ئاوهکە و زانیم وا خەریکە
 دەخنکیم، شایەدمانم هینا. لەگەل شایەدماندا وینەیی تۆم
 هاتە پیش چاو. دواپین شتیک کە ببینم دەموچاوی تۆ
 بوو. باوە گیان خنکان کاریکی دژوارە. زور ئەستەمە.
 بەلام دەموچاوی تۆ مەرگی بە خنکانی بۆم ئاسان کرد.

عاسم له چرپه قسه‌ی خه‌مبارانه‌ی خوی بووه‌وه، بی
دهنگ بوو، چاوه‌پروانی کومیتتی باوکی بوو. باوکی مات
ما و به سامدا کهوت، باوه‌ری به چاو و گویی خوی
نده‌کرد.

سام بردنه‌وه‌که‌ی نه‌بوو له‌یلا بی بن بوو. هر به‌ره‌و
قوولایی داده‌به‌زی و داده‌به‌زی، به بی نه‌وه‌ی له‌هیچ
حالی بیت. هه‌ستی کرد نه‌ویش که‌ر بووه. هه‌ستی کرد
زمانی به‌ده‌می وشک هه‌لاتوو‌یه‌وه‌نوساوه، نه‌وه
ترس و توفین نه‌بوو، به‌لکوو هه‌ستی‌کی له‌سه‌ره‌ووی
توقینه‌وه‌بوو، نه‌بوو له‌یلا ناویکی پر به‌پنستی بو
نه‌دو‌زییه‌وه. ویستی ناوری لای دواوه‌بداته‌وه، هه‌ستی
کرد ملی ره‌ق بووه و ناتوانی بیجوولینتی. نه‌و نیگای
خسته‌سه‌ر چاوانی عاسمی کوره‌خنکاوه‌که‌ی، که
چیرۆکی خنکانه‌که‌ی به‌خه‌م و کورتیه‌وه‌بو گنپرایه‌وه،
هاوکات پاسه‌که‌ش به‌همان خیراییه‌که‌ی به‌ر له
که‌میکی خوی ده‌روات. تاریکیه‌که‌ی ده‌روه‌نه‌گ‌و‌را
بوو، به‌لکوو له‌جانان تاریکتر بوو. له‌ناو پاسه‌که‌ش
نه‌و رووناکیه‌که‌زی هه‌بوو، هر ما بوو. نه‌بوو له‌یلا
دوای نه‌وه‌ی که‌میک له‌سه‌رسامیه‌که‌ی بیدار بووه‌وه،

سهرنجی دا پاسه که لایتی لای پینشه وهی نییه. پاسه که وهک ماسییه کی سرک وا بوو، که له بن زهریادا ته کان دهدات و له خوږا و به رهمه کی خوئی ری دهپریت. بیده نگیه کی ره هایه، بن له تاریکیه کی هه می شه یی، چی دی نییه. هیچ نیشانه یه ک له و رییه دا نییه که ئیستا سیماکه ی به دی ناکریت، نه له دووریشه وه رووناکه ی به دی ده کریت، که کاتیک پاس له شاریکه وه بو شاریکی دی ده چیت، رووناکه ی گونده کان به م بهر و نه و بهری ریگا که دا خوئی دهنوینی و دلنه وایی ریواران دهداته وه، ئیستا بی له نووتهک و تاریکیه کی سامناکی بی کوتایی، چی دی نییه .

نه بوو له یلا گومانی له بوونی خوئی کرد. نه و گومانی له هه بوونی پاسه که و نه دمامانی مردووی خیزانه که شی کرد، که نه و ئیستا به زمانی خویمان به مهرگیان ناشنا ده بیت. باوکیک نییه باوهږ به مهرگی روله که ی بکات، ئیدی چون ده کرئ باوهږ به و مهرگه بکات که روله که ی به زمانی خوئی بوئی ده گیریتته وه؟ نه مه هه ده بی خدیوکی قورس بیت. نه دی چون زیندوو بوونه وه؟ باشه عاسم چون له ده ریای ئیجه دا خنکا و له پاش مهرگی زیندوو بووه وه و گه رایه وه حه لب و له گه ل

مندا سواری که سکه پاس بووه؟ باشه نازلی که
 بۆردوومان کوشتی، چۆن هاته نیو ئەم پاسهوه، که بۆ
 گواستنەوهی کۆمه‌لیک چه‌کدار و هەندیک خەلکی سەفیل
 هاتووه، پاش ریککه‌وتن نامەیه‌کی نێوان دەوله‌تانی
 چاودێری ئەم گرووپ و ئەو گرووپ هاتووه؟ پیشتر
 رووی نەداوه که سیک له پاش مەرگ بۆ ژیان گەرا
 بێتەوه، مەگەر له کتیبی پیروژ و ئەفسانە‌ی کوندا بیت.
 نەخیر، خەلک تا روژی په‌سلان زیندوو نابنەوه، روژی
 گورە‌ی حەشر که حەزرەتی ئیسرافیل نەفخی مەزنە
 سووری دەکات. تو بلیتی روژی په‌سلانمان به‌ سەر دا
 هات بیت به‌ بی ئەوهی به‌ خۆمان زانی بیت؟

ئەبوو له‌یلا جارێک یان دوو جار سەری خۆی
 راوه‌شاند، برۆی چەند جارێک لیکدا لیکدا و به‌ خیرایی
 داخست و کردەوه، بۆ ئەوهی قەناعەت به‌ خۆی به‌ینیت
 که ئەوهی دە‌ی بینن وەه‌م و خەیاڵه. سەرنجی دا وا
 عاسمی کوپی به‌ چاکەتی تە‌ری پرته‌قالییه‌وه، دوور
 ده‌که‌ویتەوه و له‌ کورس‌ییەکی تە‌نیشتی دایکی
 داده‌نیشیت. نەخیر، ناکرێ ئەوهی که دە‌یبینم راستی
 بیت. ئەمه‌ خەیاڵی‌شی تێپه‌راندووه. ئەمه‌ی له‌ دلی خۆیدا
 گوت و هەولی دا هەستیت، به‌لام هەستی کرد گەنجیکی

ریش تاشراو که به‌لەک بەدلەیه‌کی سەربازیی لەبەردایە
بە پێوە راوەستاوه و بۆی پێدەکەنی. دۆخەکە پتر لە
دوو چرکەیی نەخایاند و ئەبوو لەیلا بە شەهید
عەبدولناسری کورەکەیی ئاشنا بوو. ئەو هەر خۆیەتی
کە بەر لە کەمێک دیتی لە کۆتایی پاسەکەدا وا خەریکی
خویندەنەوهی کتیبیکە.

-باوه گیان چۆنی؟

عەبدولناسر ئەمەیی گوت و لە تەنیشتی باوکیه‌وه
دانیشت. باوه‌شی پێدا نەکرد، وەک عاسمی برای کە بەر
لە چەند خولەکیک کردی، ئەو خۆی فری نەدایە ئامیزی
باوکیه‌وه. بە‌لکوو دووبارە تەماشای ئەو کتیبەیی
دەستی کردەوه (مەغدووشە، چیرۆکی شەری دژ بە
کەمپەکان لە لوبنان)، لاپەرەیه‌کی کتیبەکەیی کردەوه،
ئنجای بە باوکه‌یی سەر بووی سامبرده‌یی گوت:

-ئەوه‌یی لێرەدا نووسراوه، لە سەدا سەد راستە. ئەوه
مەمدووح نۆفەل بە وردی رووداوه‌کانی نووسیوه‌تەوه.
من لە شەپەرەکەیی کەمپی فەلەستینیان بەشدار بووم و
دەشزانم چیی رووی دا، بەلام خەتای ئەوان بوو.

-عەبدولناسر، خەتای کئی بوو؟

ئەبوو لەيلا ئەم پرسيارەي کرد و پيشی سهيره که به سۆزه وه ههلسوکهوت له گهه کورهي شههيدا ناکات. رهنکه له بهر ئەوه بيزت که سالانیکي زۆره له بهر چاوی نه ماوه و سالانیکه شههيد بووه. عهبدولناسر به رسفي دایه وه:

-خه تاي فه له ستينيان بوو. ئەوان گرووپ و سوپا و دهوله تيان له نيو دهوله تیکي دیکه ی سه ربه خو و خاوهن سهروه ريدا دروست کرد.

-کورکه کم من لیت تی ناگه م. تو باسی چی ده که ییت؟
تو بۆمی روون بکه وه؟

-من باسی ئەو شته ده که م که بهر له شههيد بووم له لوبنان دیتم.

-خوا عافووت کات، ئەمه ئیدی به شیکه له رابردوو. تو وه ره بزانه چی به سه ر ولاته که تدا هاتوو. خودا وه کیل تا ئیستا من ناوی ئەو گرووپانه ی شه ری یه کدی ده که ن و ئەو دهوله تانه ی بۆردوومان ده که ن نازانم. ئاسمانی ولاته که مان پێویستی به پۆلیسی هاتو چۆیه بۆ ئەوه ی هاتن و چوونی فرۆکه ی جهنگی ریک بخات.
-به راسته؟

-به راستمه و ئەو لاتریش. ئەوێ له لوبنان رووی
دا، لێزه پیستر و سهختتر دووباره ده‌بیته‌وه.
-من نه‌مزانیه‌وه.

عه‌بدولناسر بزیه‌ک گرتی. کتێبه‌که‌ی مه‌مدووح
نۆفه‌لی دانا و گوتی:

-ئەوێ بمریت له هه‌موو شتیک داده‌بریت. به‌جاری
ئاسووده‌ ده‌بیت. به‌س خۆزه‌گه‌ له‌ مال و له‌ سه‌ر جی و
بالینگانی خۆم مه‌رگ ده‌بیردمه‌وه، نه‌ک ئەو مردنم
بدیبايه. مردنه‌که‌ خۆ شتیک نه‌بوو، من هه‌ر هه‌ستم به
هیچ شتیک نه‌کرد. له‌ کاته‌ی بزووتنه‌وه‌ی ئەمه‌ل خۆی
به‌ هه‌ردوو که‌مپی سه‌ه‌را و شاتیلادا کرد، گولله‌یه‌کی
ویلیم پێ که‌وت.

-کوڤه‌که‌م تۆ به‌ گولله‌ی نیشان شکینیکی فه‌له‌ستینی
کوژرای نه‌ک به‌ گولله‌یه‌کی ویل. زانیاری خۆت راست
بکه‌وه.

-باوکه، ئەم قسه‌یه‌ چییه‌؟

-ئه‌فسه‌ره‌که‌ که‌ ته‌رمی تۆی راده‌ست کردم، وای
گوت. باشه‌ تۆ له‌و باشت‌ر ده‌زانی؟

-ره‌نگه‌ قسه‌که‌ی راست بێت. هه‌له‌به‌ت وه‌ک که‌ پێم
گوتی، باوکه‌ ئەوه‌ گرنگ نییه‌. ئەو شته‌ی من له‌

به پرووت دیتم، ئهسته متره له وهی بۆتی باس بکه م. ئه وه سینه مین جاره ئه و کتیبه ده خوینمه وه. باوه رم پێ بکه ئه و نهیتوانی بهک له ههزاری ئه وهی رووی دا، بکیزیته وه. ئه و هه ر باسی هیچی نه کردوه. من له گه ل سه ربازانی به که ی تایبه تی سه ربازی خوماندا بووم له به پرووت. ئیمه له نزیک ی ناوچه ی بورجی به راجنه له ته لاریکی به رزدا بووین. له کۆتایی ئایاردا هیرش کرایه سه ر سه برا و شاتیللا. بۆردوومان شه و و روژ برانه وه ی نه بوو.

- کورپه که م ئه م زانیارییه چییه؟ بمبووره ئه گه ر پێت بلیم تو تیکه ل و پیکه لت کرد. ئه وانهی چوونه نیو سه برا و شاتیللاوه ئیسرائیل و به تالیۆنه کان بوون. ئه وان بوون ئه و مه رگه ساته یان نایه وه. هه موو خه لک ئه م شته ده زانیت و ته نانته ئیسرائیل خو شی ددان به وه دا نا.

- به لێ باوکه راسته، به لام ئه و کوشتاره پێشتر بوو، له سالی ۱۹۸۲ بوو. من باسی لیدانی سالی ۱۹۸۵ ی فه له ستینیان ده که م. ئیمه و بزووتنه وه ی ئه مه ل و لیوای شه شی سوپای لوبنان و ته نانته هه ندیک گرووپی فه له ستینیش. گرنگ ئه وه بوو، سه برا و شاتیللایان

ئابلووقە دا و كەوتنە بۆردوومان و بۆردوومان و
 بۆردوومان، تا كەمپەكە خاپوور بوو، خەلكىكى زوريش
 كوژران. ئىمە دەمانبىنى راجىمە و دۆشكە و رەشاش،
 شەو و رۆژ لە بۆردوومان نەدەكەوتن. جارىكىان من و
 ھاورپىيانم لە بانىژەوہ وەك ھەمىشە تەماشامان دەكرد.
 شەرە تەقەيەكى وا بوو كە بە درىژايى ژيانم شتى وام
 نەدى بوو. بە راستى من ترسام. زور ترسام و ويستم
 بېرۆم، بەلام برادەرنام پىيان گوتم، ئەبوو عەبىوود
 مەترسە شەرە تەقەكە دورە. ھەموو رۆژىك ئەم
 بەزمە تا راھاتم. ئىدى بە دەم چا و قاوہ و شتى دىكە
 خواردنەوہوہ، لە بانىژەكەوہ تەماشاي شەرە تەقەمان
 دەكرد. رۆژىكىان ھەستم كرد كە شتىك زور بە توندى
 بەر سەرم كەوت. دەموچاوى لەيلاي خوشكى بچووكم
 بىنى. بىنىم بۆم پىدەكەنى. دواى ئەوہ تەواو، ھەموو
 شتىك تەواو بوو.

پاشان، عەبدولناسر گەيشتە كۆتايى گىرانەوہى
 چىرۆكەكەى كە بە پىنى توانا كورتى كردهوہ. ديسان
 كىتەبەكەى كردهوہ و بە توورپەيپەوہ گوتى:

-باوكە بېروانە، تۆ لە خۆتەوہ مردى، وەك ھەموو ئەو
 خەلكەى لە خۆيانەوہ دەمرن. من ھەموو ئەو كىتەبانەم

خویندهوه که باسی قوناغی شه‌ری که‌مپه‌کان له لوبنان ده‌کن. ته‌نانه‌ت ئەم کتیبه‌ش که فه‌رمانده‌یه‌کی فه‌له‌ستینی نووس‌یویه‌تی، هه‌ر چوار سه‌د لاپه‌ره‌که‌یم خوینده‌وه، به‌لام بۆ ته‌نیا جاریکیش ناوی خۆم نه‌دی. هه‌ر به‌جاری که‌س ناوی منی نه‌هیناوه. به‌هه‌زاران وه‌ک مشک و میزوو له‌م شه‌رانه‌دا ده‌کوژرین. من بووم که له‌یه‌که‌مین ده‌رچوونم ده‌کوژریم و ته‌نیا جاریکیش ناوم نایه‌ت؟ ئەمه‌ی که‌ی راسته‌؟

باوکی خه‌م دایگرت. ئەو رۆژه‌ی هاته‌وه‌ بێر که له‌ مۆلگه‌ی هه‌نانۆ نزیک به‌ گه‌ره‌کی شمیساتییه‌ی حه‌له‌ب له‌ کاتی چوونی بۆ سه‌ره‌بازی به‌ریی کرد. ئەو رۆژه‌ هه‌ستیکی تیکه‌ل له‌ خه‌م و شانازی گیانی ته‌نییه‌وه. جووته‌ چاوی بریقه‌داری ئەوی ماچ کرد، یه‌ک رسته‌شی پێ گوت، وه‌ک ئەوه‌ی دوا هه‌ناسه‌ بێت: کوره‌که‌م، ئاگات له‌ خۆت بێت. رۆژی هینانه‌وه‌ی ته‌رمه‌که‌شی بۆ گه‌ره‌ک به‌ جینیکی سه‌ره‌بازی، وه‌بیر هاته‌وه‌.

که‌سکه‌ پاس به‌ هه‌مان خیراییه‌که‌ی خۆی درێژه‌ی به‌ رۆیشتنی دا، به‌ بێ ئەوه‌ی هیچ ده‌نگیکی بزوینه‌ره‌که‌ی بێت، شه‌پۆلی چری تاریکی ده‌بێ. دیسان ئەبوو له‌یلا هه‌ستی به‌ ئازاری ئەو رۆژه‌ دووره‌ کرده‌وه. نیگای

گرتھ چاوانی کورہکھی، سہرنجی دایہ سیمی
 دھومچاوی، ہیچ نیشانہیہکی ژیان نہ لہ چاوانی و نہ لہ
 دھومچاوی بہدی نہدہکرا. بہ دھنگیکی مردوخ کوتی:
 'کورہکھم، ٹاٹہمہیہ شہر. لہو رۆژہوی خودا قابیل
 و ہابیلی دورست کرد، ہەر وا بووہ. تو باسی شہری
 کمپ دہکیت. ٹوانہی لہو شہرہدا کوزران و تیر
 مہرگ بوون. ٹہوی لہ ولاتہکھی خومان رووی داوہ،
 چہند پاتی ٹہو شہرہیہ. کورہکھم، ولاتہک کاول بوو.
 ولاتہکھی چی دی ولات نیہ. ولاتہک بووہتہ خیوہتگہ و
 خیوہتخانہ و خہلکی ٹاوارہی ہموو ناوچہیہکیان
 تیدایہ. ٹہوہتا من ٹاوارہ بووم، دایکت بہ بۆردوومان
 مرد، براکت لہ دہریادا خنکا و خوشکہکت شیت بوو.
 کورہکھم، خیو بہ دواي خیوہا ہا، باوہرم پی بکہ ٹہم
 خیوانہ کوتاییان نایہت. پیت وایہ کہسٹیک باسی
 مہرگہساتی ٹیمہ دہکات؟ پیت وایہ کارہساتہکھی ٹیمہ
 کہمہ؟ لات وایہ لہ کارہساتی فہلہستینیان کہمترہ کہ
 ٹاوارہ بوون و چوونہ ہەر شوینیک، تووشی کوشتار و
 پہراگہندیی بوون؟ تو دہلئی کہس لہ سہرمنی
 نہنوسيوہ.باشہ ٹہگہر قسہ بکہن یان لہ سہرمان
 بنووسن، چ سوودیکی ہہیہ؟ تو شتیکم پی بلن سوودی

ھەبیت؟ باشە ئەو فەلەستینیانەى لە شەھرى كەمپەكاندا
 كوژران، ئەم كتیبەى دەستی توچ سوودىكى پى
 گەياندن؟ يەك ملیون كتیب لە بارەى كارەساتى ئىمەوھ
 چ سوودىكمان پى ناگەيەنیت. يەك ملیون فىلم كە لە
 بارەى ژيانى ئىمەى نىو بۆردوومان و بالادەستى
 گرووپەكاندا بلاوى بكەنەوھ، سوودىكى بۆ ئىمە ناىت.
 نازانین گورزى (ئەبوو ھۆن) لە كوئى را بەر
 گەرەكەكانمان دەكەویدت. ھەموو ئەوھى لە ھەوالەكان
 دەى بیستین، كوژرانى دە سقىل بە بەرمیل بۆمب لە
 گەرەكى سوككەرى لە ھەلب، كوژرانى بیست سقىل بە
 تەقینەوھى ئوتومبیلیكى بۆمبىز لە گەرەكى زەھرا لە
 ھمس. كوژرانى نازانم چەند كەس لە فلانە ناوچە. لىزە
 و لەوى ھەر ژمارەى. تەنیا ژمارە و چى دى نا. مرؤف
 لە شەردا تەنانەت لە ژمارەيەكیش پووچتر دەبیت.
 دەبیتە تەرمىكى دارزاوى نەناسراویش. بۆ نمونە كچى
 لەیلای خوشكت، جەرگى باپىرە، مەیسوون بە ھىرشى
 ھەلىكۆپتەر شەھید بوو. چىيان لە بارەوھ گوت؟
 كوژرانى مندالیک. تەنیا مندالیک. نە ناو، نە نازناو، نە
 تەمەن و نە وینەكەى. باشە ئەم قسانە لەگەل كوشتنى
 مىروولەيەك، بە نمونە، چ جىاوازییەكى ھەيە؟ ئاخ

کورپه کهم عهبدولناسر ئاخ. خۆزگه منیش وهک تو
دهمردم و ئەم شەرەم نەدیبايه. خۆزگه هەر له بنهچهوه
نەبوومايه. کوره کورپه کهم، ئەوهی له نێو شەرپدا بژی،
ههزار جار دەمریت.

عهبدولناسر ههستا، سیمای دەموچاوی نەگۆرا.
کتیبه کهی دهگهڵ خۆی برد و به رهو کورسییه کهی
خۆی له پاشه وهی پاسه که رویشت. باوکی به نیگایه کی
تیکه ل به واق و پرمانه وه، به پێی کرد. پێی سهیر بوو که
ئەندامانی مردووی خیزانه کهی، یهک به دوای یهکدا دین
و له تهنیشتی دادهنیشن و سهبردهی خویان به کورتی
بو ئهوه دهگیرنه وه. ئەوان تهنیا بو گینرانه وهی
ساته وهختی مه رگی خویان دینه لای، وهک ئەوهی
بیانه وی بووی دووپات بکه نه وه، که ئەوان به کردهنی
مردوون و تهنیا له یادگی ئەودا ماون. وهک ئەوهی
پێیان وا بیدت که باوکیان، ئەو پیاوه تهمه ن هفتا
سالانه ی وا له گه ره که خاپووره کهی خۆی له حه لب
هه لدیت، تا ئیستا باوه ری به مردنی ئەوان نییه. گومانی
کرد که ئەوان به فاک و فیک به نۆره دینه لای. پێی
سهیر بوو که ناتوانی ههستی و کورسییه کهی جی
بهیلت و به رهو لای کچه کهی و کورپه کانی و

هاوسه ره که ی و رۆله کانیان بچیت، له بری هاتنی
ئهوان. ههستی کرد پینی نقومی نیو لیتیه کی چر بووه،
ئهژنوی ئیفلیج بووه، لیوانی بوونه ته پارچه خه لووز و
دهمیشی چنگه خۆله میشریکه و جهسته شی ئاسنه و
موگناتیسی کورسییه که زۆر به ته وژم کیشی دهکات.

هیچ شتیک ئه بوو له یلای له قوولایی شه پۆلی ئه
بیروکانه وهگا نه هینایه وه، ته نیا هه ژانیکه گه وره نه بیت،
وای ههست کرد که پاسه که خۆی له که رته شاخیک
یان له مپه ریکی سه ر ریگا که داوه. پاسه که یه ک پارچه
هه ژا، پاسه که که مینک به هه وادا به رز بووه وه، هه ر
زووش دووباره له سه ر ریره وه که ی خۆی له نگه ری
گرته وه، به هه مان خیراییه که ی جارانی که وته وه ری، به
بی ئه وه ی ئه بوو له یلا گوئی له دهنگی بزوینه ره که ی
بیت، یان دیمه نی نووته ک و ره شی ده ره وه ی گۆرا
بیت. پینی سه ر بوو هیچ کام له ئه ندامانی خیزانه که ی که
له پشته وه دانیشت بوون، هیچ هاوار و فیزاحیکیان
نه کرد. نه ژنه که ی و نه له یلای کچی، فیزاحیان نه کرد.
گومانی له خۆی و له وانیش کرد. ئایا به راستی پاسه که
هه ژا، یان ئه وه پینی وایه؟ باشه بۆچی که س باکی به و

هه‌ژانه‌ی نه‌بوو؟ ره‌نگه له‌به‌ر ئه‌وه بێت ئه‌وان مردوون؟
به‌لام کورده‌ی ژهنیاری، عه‌لی له‌وینیه. هینشتا ئاواز دوا‌ی
ئاوازی گۆرانییه‌کان ده‌ژهنی. تا ئیستا له‌ ژهنین
نه‌وه‌ستاوه. خودایه ئه‌م چ سه‌مه‌ره‌یه‌که؟

ته‌ماشای خه‌زانه‌که‌ی کرد، که به سه‌ر کورسییه
زه‌رده‌کانی پشته‌وه‌دا دابه‌ش بوون. خه‌می خوارد که
ئه‌و ناتوانی بچینه لایان. ئه‌و بوو به دیلی کورسییه‌که‌ی
وه‌ک زیندانیکی زه‌رد. ده‌یه‌وی بچینه لای نه‌وه‌کانی. له
ئامیزیان بگریت. گه‌مه‌یان له‌گه‌ل بکات، گالته له‌گه‌ل
نه‌وه‌ی هه‌ره خۆشه‌ویستی، مه‌یسوون بکات، خدیلاتی
که‌مه‌ر و که‌له‌که‌ی بدات بۆ ئه‌وه‌ی پینکه‌نیت و هه‌ول
بدات له‌ بن ده‌ستی هه‌لیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو
ئێواره‌یه‌ک له‌و کاتانه‌ی مه‌یسوون زیندوو بوو، ده‌ی
کرد. خودایه، هه‌ر چه‌ند مه‌تریکی که‌مه، باشه بۆ ناتوانم
بگه‌مه لایان. چۆن ئه‌وان ده‌توانن بینه لام و من ناتوانم
بچم؟

ته‌قه‌ی پینی که‌سیک له‌ رێه‌وی ته‌سکی پاسه‌که به‌ نیو
زه‌رده کورسییه‌کاندا گوزه‌ری ده‌کرد، زنجیره‌ی بی‌ری
پچراند. له‌ کۆتایی پاسه‌که‌وه گه‌نجیک ده‌م به‌ پینکه‌نین
به‌ره‌و لای ئه‌و هات. گه‌نجیکی ریشن و کلاو پۆلایه‌کی

سپیی به دهستهوه بوو. کاتیک له ئه‌بوو له‌یلا نزیک
بووه‌وه، پیکه‌نی. خه‌نده‌یه‌کی گه‌رم و گوڤ بوو، وای له
ئه‌بوو له‌یلا کرد ئه‌وه‌ژانه‌ی پیش نه‌ختیک هه‌ستی پی
کرد، له‌ بیری بکات. گه‌نجه به‌ هیواشی له‌ ته‌نیشتی
دانیشت و گوتی:

-باوه‌ گیان، چۆنی؟

-تۆ کنیی؟

-وای باوکه، نامناسی؟ من عومه‌رم.

-عومه‌ر؟ کوره‌که‌م، ئیمه‌ گه‌لێک پروپاگه‌نده‌مان له
باره‌ی تۆوه‌ بیست. چووینه‌ پال سوپای ئازاده‌وه، وا
نییه‌؟

باوکه به‌ بی‌ ئه‌وه‌ی باوه‌ش به‌ کوره‌که‌یدا بکات،
ئه‌مه‌ی گوت. عومه‌ر بۆرژایه‌وه. که‌من سه‌ری خۆی
داگرت وه‌ک ئه‌وه‌ی بیر بکاته‌وه. له‌و کاته‌شدا هه‌ر
خه‌ریکی یاری کردن بوو به‌ کلاو پۆلا سپیه‌که‌ی نێو
ده‌ستی. پاشان سه‌ری هه‌لپه‌ری، باوکی ته‌ماشای دوو
چاوی فرمیسکاویی کوره‌که‌ی کرد، چاوه‌روانی نه‌کرد
قسه‌ بکات، ئه‌و لینی پرسی:

-خیزه کوره کهم؟ ده بینم په شوکاوی، له و روزه وهی
چو ویته نیو سوپای نازاده وه، ئیدی هیچمان له باره ته وه
نه زانی.

عومهر کلاو پولا یه که ی دانا، مسکی کورس بیه که ی
گرت و ریک دانیشت، ئنجا که و ته گیرانه وه ی
به سه رهاتی خوی بو باوکی:

نازاد و مازادی چی باوکه؟ زور ده میکه شتیک
نه ماوه ناوی سوپای نازاد بیټ. ئیستا هر گروو پیل
هن، کهس ناشزانی کن ناردوونی و له کوډوه هاتوون
و له بهر چی شه ری یه کدی ده کهن، ته نانه ت ناشزانی
شه ری کی ده کهن. که ی راسته به وه ی لیرامون و
کارگه کانی کو نترول کرد و نیوه ی حله بیشتی تالان
کرد، بگوتری سوپای نازاد؟ سویند به خودا، نه وانه
باوکه هموو کارگه کانی ناوچه که یان تالان کرد. ئدی
من له گه لیان نه بووم؟ من شایه دم به سهر هموو نه و
تاوان و که تنانه ی کردوو یانن. کهس نه ما روتی
نه که نه وه و پاره و پووله که ی نه بهن. نه وی دیکه ش
ماریکه؟ باوکه نه وه دزیک ی گه وره یه. سه دان کارگه ی
هه لوه شانده وه و له تورکیا فروشتنی. تاوانبار و
شه رمیره. نه وانه ی بو خو ده وله مند کردن سوود له

شهر ده‌بین، ئەمە ناویانە: شەرمیرە. ئەوانە کۆیلە بوون، چاویان تەنیا لە سەر سامان و دارایی بوو. لە پیناوی پارە و ناوبانگ، شاکوڕ و لاوانی نیشتیمان پەرەریان کردە قوربانی. لە بنەچەدا ئەوانە کەسانی نزم و بێ رەچەلەکن. کەچی لە شەردا گەرە دەبن و هەژموون پەیدا دەکەن و دەبنە ساحیب قسە، لە سەر بنەمای ئەوەی بەشیکن لە ئۆپوزسیۆن، ئەوان بەشداری لە کۆنگرەکانیشدا دەکەن. خودا وەکێلە، بە شیوەیەکی رەشاونێژ تەقەمان لە ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی رژێم دەکرد. ئەم ناوەمان لە گەرەکەکانی رۆژاوی حەلب نا بوو. کاتێک گویمان لە کوژرانی خەلکی سەفیل دەبوو، هەندیک لە شەروانان جینیویان پێ دەدان، دەیانگوت: هەقە مستیان بێت، بۆچی خۆپیشانانان دژ بە رژێم کرد.

'باوە گیان زمانی شەڕ ئەمەیه. مەرۆف دەبێتە یەک پارچە لە قین و رق و دڕندەیی. کێ باوەرێ دەکرد کە خۆیندکاری و یژەهی فەرەنسی، عومەر عوجەیلی، کە وەک ریبەری گەشتیارانی بیانی بە گەرەکەکانی حەلبدا دەسوورایەوه، جوانیی حەلبی دیرین و مالانی کەله‌پووری و شوینەوار و قەلا و بازار و خان و

دهروازه‌کانی شاری پیدان پیشان ددها، چهک ده‌گریته
دهست و شهر دهکات و ده‌بیده شاید حالی کاول
بوونی ئه و هموو ئاسه‌واره‌ی که له به‌رده‌می بیاناندا
شانازی پیوه ده‌کردن؟ نهک هر ئه‌وه‌نده و به‌س،
به‌لکوو ده‌چپته پال به‌ره‌ی نوسره‌شه‌وه.

باوکه سام بریدییه‌وه. چاوی به کلاو پۆلای سپی و
سیمای سارد و سړی کوره‌که‌یدا ده‌گیرا. زیت و
زیندوویی خوی و ژیان دۆستی و یاخی بوون و
گردن که‌شیی روژانی زانکۆی وه‌بیر هاتنه‌وه. به
ده‌گمهن به مال ده‌که‌وته‌وه، بشکه‌رایه‌ته‌وه، دره‌نگانی
شه‌و ده‌هاته‌وه. کتیبی ده‌خوینده‌وه و له باره‌ی
کاروباری ژیان‌وهه گفتوگۆی له‌گه‌ل برایه‌کانی ده‌کرد،
بۆی دووپات ده‌کردنه‌وه، که ژیان وهک ئه‌حمه‌د
شه‌وقی ده‌لی، باوه‌ر و تیکۆشان نییه، به‌لکوو ده‌رفه‌ته
و بویر و سه‌رکیش ده‌بیاته‌وه. چه‌زی نه‌کرد ژن به‌هینج،
هرچه‌نده دایک و باوکی مکور بوون، به‌لکوو چه‌زی
کرد ئازاد و دوور له کۆت و به‌ندی خیزان ژیان به‌سه‌ر
بیات. گه‌لیک براده‌ری ناسی، خانمانی شوخ و شه‌نگی
گه‌شتیاری فه‌ره‌نسی و ولاتانی دیکه‌ش، خویندکارانی
زانکو و گه‌لیک که‌چ که له ئاهه‌نگه‌کانی شه‌وانه‌دا به

ریکسکوت دەی بینین، خانمانی مامۆستا لەو
 دواناوەندییەکی کە لە پاش بە دەست هێنانی ماستەر لە
 ویژەیی فەرەنسی لە ساڵی ۲۰۰۰دا، وانهی زمانی
 فەرەنسی تێدا دەدایەو. ئەو ویست بچیتە ریزی
 سوپاوە، ساڵ دواى ساڵ پارەیهکی زۆری بە ھۆبەیی
 سەربازکاری دەدا، بۆ ئەوەی دواى بخەن، تا دواى دە
 ساڵ وانه گوتنەو، تووشی دواى ئەوین ھات. تەمەنی
 بوو بە چل ساڵ، ئیدی خۆی راستی بیرۆکەکی
 ھاوسەری دا. ھاوکاریکی خۆی لە بواری وانه
 گوتنەوێ خۆش ویست، کە پازدە ساڵ لە خۆی
 بچووکتەر بوو. کەچی ھاوکارەکەیی بە دەم ھەستی
 ئەقینیی ئەو ھەو ھەت، ئەوی خۆش نەویست. بۆ
 چەندین مانگ بە دواوەی بوو، بە بێ ئەوەی دلی نەرم
 بێت. ئەو ئەقینیی لە ژيانی خۆیدا تاقی نەکرد بوو،
 پەيوەندی ئەو لەگەڵ ئاھەتاندراگوزەر و دوور لە
 سۆز بوو، گالتهی بەوانە دەھات کە بە دەدری ئەقین و
 نالەیی جوداییو ھەیان نالاند، تا ئاگری ئەقین دلی داخ
 کرد. تووشی باریکی سەختی دەروون ھات، کەوتە
 خواردنی حەبی ھیدۆری بە بێ ئەوەی ئەقین لە بیر
 بکات، تا ئەو کاتەیی ھەک زۆر کەسی دی، بریاری دا بە

چوونه ژيانی سه‌ربازییه‌وه، چاره‌سه‌ری ده‌ردی دلی
 خووی بکات. ماوه‌یه‌کی کهم پاش نه‌وهی چووه نیو
 سوپاوه، ئاگر ولاتانی عه‌ره‌بی ته‌نییه‌وه، کله‌که‌ش له
 توونسه‌وه تاوی سه‌ند، تا گره‌که‌ی گه‌یشه سووریاش.
 خه‌لکانیکی زور له سوپای سووریا جیا بوونه‌وه، له
 نیوانی خو‌پیشانده‌ران و پو‌لیس و سوپاش، پیک‌دادان
 رووی دا. خو‌پیشانده‌رانی ناشتی‌خواز زور بی ره‌حمانه
 کوژران، ئیدی نه‌ویش هاته سه‌ر نه‌و بر‌وایه‌ی له سوپا
 دابیریت. کاتیک گه‌یشه حه‌له‌ب، دیتی به سه‌ر چه‌ندین
 گرووی چه‌کداردا دابه‌ش بووه، که هه‌موویان سه‌ر به
 سوپای ئازاد بوون، خووی دایه پال یه‌کیک له
 گرووپه‌کان و له ری‌زی نه‌واندا که‌وته شه‌ره‌وه.
 ئالوگۆره‌که‌ی دۆخی حه‌له‌بی دیت، له سایه‌ی
 گرووپه‌یلی له‌گه‌ل یه‌ک به‌شه‌ر هاتووی وه‌ک نه‌وه‌ی
 مورسه‌لین، غه‌ریبانی شام، لیوای شه‌هیدانی به‌در و
 گرووی دیکه، که خو‌یان له پال دروشمی ئابین حه‌شار
 دا و پۆشاک‌ی میژوو‌یان کرده به‌ر. له کۆتایی سالی
 ۲۰۱۲ دا دیتی که داعش په‌لی بۆ گه‌ره‌که‌کانی حه‌له‌ب
 هاو‌یشه‌ت، کاتیک ریک‌خراوه‌که دروشمی به‌ره‌نگار
 بوونه‌وه‌ی گه‌نده‌لانی به‌رز کرده‌وه، له گه‌ره‌کی

(ئىنزارات) - ھەو دەستى پىن كىرد، بۇ ئەوھى ئەوھى مورسەلەين ھەك يەكەمىن گروپپ راوھدوو بىنەت و پەرتەوازەھى بىكات و دەست بە سەر بارەگاكانىدا بىگرەت و جىبەخانەكەھى بىبات. پاش ئەوھ، داعش بەرھو گەرەكەھى مىللىي ساخوور پەلى ھاويشت، بۇ ئەوھى شالاويكى خويئاوى دژ بە گروپپى غەربىيانى شام بەرپا بىكات و بە رۇژى رووناك سەركردهكانى پاكئاو كىردن. داعش لە ماوھىيەكى كەمدا گەيشتە ژمارەيەكى زور لە گەرەكەكانى رۇژھەلاتى ھەلەب: بوستانى پاشا، ھەلەك، بىعەدين، ھەيدەرەيە، بارەگاشى لە ھەندىك گەرەكەھى دىكەھى ھەك، گەرەكەھى نەسارا، شىخ نەجار، كلاسە، سەلاھەدين و مەشھەد كىردەوھ، بە بى ئەوھى بە تەواوى كوئىرۇلىيان بىكات. داعش نەخوشخانەھى مىندالانى لە گەرەكەھى قازى ھەسكەر كىردە بارەگەھى سەرەكەھى خۇي، ئىدى ھەلەب كەوتە بەر ھەژموونى نوسرە و داعش و لىواي شەھىدانى بەدر و گروپپ و بەتالىون و خەلكانى دىكەوھ، كە خۇيان داھە پال دروشمى بە خودا تەنيا بۇ سەرخستنى ئەو ئايىنە ھاتووین. ئەم گروپپانە كە چىنگى خۇيان لە شار كىر كىرد، شالاوى كىرتن و كوشتىيان دژ بە گەلەك لە چالاكانى كۆمەلگەھى مەدەھى

و پالەوانانی بزاتوی ئاشتیانە و ریکخەرانەیی
خۆپیشانان، دەست پێ کرد، تا بە تەواوی لە بێستیان
خستن و رۆژهلالاتی حەلب بە تەواوی خۆی بە
دەستی ئەو گرووپانەوه دا. هەرچەندە دەسلاتی داعش
پاش شەرپکی دژوار لە نێوانی ئەو و گەلیک گرووپ،
کە دژ بە داعش یەکیان گرت و خۆیان ناو نا سوپای
موجاهیدین، لە گەرەکهکانی حەلب کۆتایی هات، بەلام
هەموو گوندەواری رۆژهلالاتی حەلبی هەر لە دەستدا
مایەوه، ئیدی تۆقینی تۆو دەدا و مانەوهی دروینە
دەکرد.

لە گەرمەیی ئەو گێژەلووکە رهشەدا، عومەر خۆی لە
نیو زەلکاوی بەرەیی نوسرەدا دۆزییەوه. بە چاوی خۆی
تاوانەکانی ئەوانی دژ بە خەلکی سقیل و دژ بە گەلیک
لە دیلەکانی سوپای حکوومەت دیت. چوو شەرپیکەوه
کە بە خەیاڵیدا نەدەهات. شەرپیکی سەخت بوو. شەرپیک
بوو بە گوتهی باوی خەلکی سووریا "عەقڵی دەخستە
نێو مشتەوه". ئیدی خەلک عەقڵیان خستە نێو لەپیی
لەرزۆکیان، سەرگەردان بوون و ناخالی لەوهی
دەگوزەرا.

ټاوكه، نازانم چوں چوںى بوومه شهروانى نوسره. له
 بنهړه‌تدا گوايه ئيمه بووين به گرووپى شوږشگينږ له
 سوپاى نازاد، ئهركى ئيمه‌ش پاراستنى خوږپيشانده‌ران
 ده‌بيت له زه‌بر و زه‌نگى رژيم. به خوداى مهن بؤ
 خوښم نازانم چوں چوںى ريشم په‌يدا كرد، قژم بهر
 دايه‌وه و به عره‌بيى فه‌سيح وهك كه‌سايه‌تى نيو
 زه‌نجيره‌ى ميژوويى قسم ده‌كرد. وهك په‌تايه‌كى درم
 وا بوو، له من و له زور كه‌سى وهك منيشى دا. له
 شه‌ردا بژارده‌ى زور له به‌رده‌مى مروڤدا نيه‌ه.
 چاره‌سهرى مام ناوه‌ند نيه‌ه، ناتوانى بلنى من هه‌قم نيه‌ه
 و په‌يوه‌نديم به‌م لايهن و به‌و لايه‌نه‌وه نيه‌ه. هـيچ
 لايه‌نيك نيه‌ه بيلايه‌نى توى قبول بيت. يان سپى يانيش
 ره‌ش، له شه‌ردا ره‌نگى خوږله‌ميشى نيه‌ه، ته‌نيا
 پاشماوه‌ى خانووى سووتاو نه‌بيت. سه‌نگه‌ر گواستنه‌وه
 له شه‌ردا، له‌م سه‌نگه‌ره‌وه بؤ ئه‌وى دى، شتيكى سه‌يره
 و منيش له ميكانيزمه‌كه‌ى نه‌گه‌يشتم. به‌س ئه‌وه‌ى كه
 زانيم و بينيم، ئه‌وه بوو له پر شوږش چه‌كى گرتنه
 ده‌ست و پوښاكى ئه‌فغانى پوښى، به بى ئه‌وه‌ى بزانيڼ
 چوں و كه‌نگين؟ جا كلاش‌ينكوڤ ريشيكي دريژ و
 سميليكي قوت كراوى په‌يدا كرد، خه‌لكيش وهك كاوپى

قوربانى به دەم تەكبير لى دانەو سەر دەبەردران. ئەو
 شۆرپەشەي خەونىك بوو، گۆرا بە شەپىك، ئەو شەرەش
 يەكجار قىزەوئەن بوو. ماف و ئازادى و ئەو
 دروشمانەي خەلك لە پىناوينايدا راپەرىن، بە بن دەست
 و پىي ھەمووانەو پلىشانەو. من بە چاوى خۆم دىتم
 چۆن ھاوړىيانم دىلەكانى سەر بە رۆيميان كوشت. لە
 دىلەكەيان دەپرسى، چ تايەفەيەكى؟ كەچى ئەوان لە
 پىشرا برىارى كوشتيان دا بوو. باوكە بىھيتە بەر
 چاوت، يەك تاقە پرسىار و ولامەكەشى چارەنووسى
 دىلەكە دىارى دەكات. ھەلبەت تايەفەكەي دەبوو بە
 تاوان، سزاكەشى سەربرين بوو يان گوللەيەك لە
 تەوقى سەرى دەدا، بە بى ئەوئەي كەس بزانی ئەو دىلە
 گوناھبارە يان بى تاوان. كوشتن كوشتن كوشتن.
 ھەموو شوپىنك بوو بە خوین و تەرم و كەرت و پارچە
 و كاولگە و بۆردوومان و ترس و تۆقین و تاوان و
 كوشتنى نىو زىندان. ھەموو گرووپەيلى چەكدار زىندان
 و بەندىخانەيان ھەبوو، ھەر كەسنىكى نەياريان بووايە
 دەيان كوشت. كارەكە پىويستى بە نەخشە و داتا بوو،
 بۆ ئەوئەي بزانی تاخۆ كى دەستى بە سەر كوئى و بە
 كام لادا گرتوو. ھەموو شەويك لە خەودا خىوم

دەبىنى. چى دى تواناي بەرگە گرتىم نەما. بېرىم دا
چەك دانىم. خۇم نەخۇش كرد. بە بەھانى ئوھى
شانم نەخۇشە و ناتوانم تىفەنگ ھەلگرم، تىكام لە
ئەمىرەكەم كرد لە ئەركى چەكدارى بىمورىت. لەگەل
پزىشكىكى نەشتەرگەر رىك كەوتم، راپۇرتىكم بۇ
بنووسى كە شانم دەرچووه و ماسولكەشم پچراوه.
ئەمىرەكەش قىناعەتى ھات و كاغەزىكى بەخشىن لە
چەكى بۇم نووسى. لە خۇش بەختىسى مەنىش، ئو
ئەمىرە بە بۇردوومانى ھەلىكۆپتەر كوژرا. لە ئىدىل
چوومە رىزى بەرگىسى شارسىتانییەوھ. زور ئاسوودە
بووم كاتىك ئەركم تەنیا رىگار كردنى خەلك بوو لە بن
دار و پەردوو. مەنیا بۇ شارۆچكەى خان شىخون
نارد، چونكە لە ھەمووان زىاتر بۇردوومان دەكرا. ھەر
كە فېرۆكە لە گەرەكىك لە گەرەكەكانى دەدا، ئىمە
دەمودەست دەچووين. ھەر زوو دەمانزانى خەلكانىك
كەوتونەتە بن دار و پەردووى كەرتە چىمەنتۆوھ. ئىمە
بە كەرەستە و ئامرازى سادەى خۇمان خەرىكى
ھەلگرتنەوھى مەندال، ئن و شەروانان دەبووين لە بن
سەبى چىمەنتۆ، لەو كاتەى ئىمە لە تەلارىكى نىزىك
مىزگەوتى ەلى كۆرى ئەبوو تالىب بە ھاناي خەلكەوھ

چوو بووین، کاتیکمان زانی فرۆکه‌یه‌کی سوڤخوی لینی
داین:

ئه‌بوو له‌یلا به‌خه‌م و سه‌رسورمانه‌وه له‌چاوانی
وشکی عومه‌ری ده‌روانی، که له‌لایه‌که‌وه گویی بۆ ئه‌و
ئالوگۆره سه‌یرانه‌ی ئه‌و شل کرد بوو، له‌لایه‌کی
دیکه‌شه‌وه گویی له‌ترپه‌ی باران بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی
ئه‌ویش چیرۆکی غه‌مناکی مه‌رگیگ بگه‌رپه‌ته‌وه. چیرۆکی
مه‌رگی رۆله‌کان، باوکه‌ی سامبرده‌یان که‌ر کرد، هه‌یچ
چاره‌ی نه‌ما خۆی دا به‌ده‌ستی ئه‌و خه‌وه تۆقینه‌ره و
گویی گرتن له‌چیرۆکه‌کان تا به‌کوته‌ی کاره‌ساتباریان
ده‌گه‌ن.

عومه‌ر هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشه‌ا. هه‌یچ سیمایه‌کی نوێ به
ده‌موچاوییه‌وه نه‌بینه‌را. سه‌ختی و ساردی به‌سیمایه‌وه
مانه‌وه، وێرایی که‌مێک ترس و خه‌م، هاوکات نیگا‌کانی
وێل و سه‌رگه‌ردان بوون، چه‌شنی په‌یکه‌ریک که له‌هه‌یچ
ده‌روانیه‌ت. دوا‌ی هه‌ناسه‌ هه‌لکیشه‌انه‌که‌ی، بۆ چه‌ند
چیرکه‌یه‌ک به‌ی ده‌نگ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌شه‌کانی
چیرۆکه‌که‌ی ریک بخت، پاشان به‌هه‌مان ریتم درێژه‌ی
داین:

دهستی مندالیکم گرت بوو. دهستیکی بچووک و نهرم
 که له بن دار و پەردوو دیار و دەرچوو بوو. جهستی
 منداله که دیار نه بوو، هیچیم لئ نه بینی. و پیرای ئه وه زور
 خوشحال بووم. گوتم به لکوو ئه و منداله هیشتا زیندوو
 بیت. ورده ورده به هیواشی خۆل و ورده به ردم لا
 دها، هه موو هیواشم ئه وه بوو منداله که نه مرد بیت. نه م
 دهزانی ئاخۆ کوپه یان کچ، به لام دهسته کانی گهرم و
 ناسک بوون. له پر گویمان له دهنگی فرۆکه یهک بوو.
 هاوړییانم هاواریان کرد: رووسییه، رووسییه،
 فرۆکه یهکی رووسییه. دروست فرۆکه یهکی رووسی
 بوو. فرۆکه یهکی سوخوی بوو. مووشه کیکی له هه مان
 ئه و شوینه دا که بهر له چاره که سه عاتیک بۆردوومان
 کرا بوو. گویم له دهنگی سامناک بوو. پاش ئه وه
 ههستم کرد به ناخی زه ویدا رۆ دهچم. گورزه که زور
 توند بوو. ستوونیکي چیمه نتۆم به سه ردا که وت.
 ستوونه که ئیسکی منی ورد و خاش کرد. گویم له ته ق
 و تۆق بوو. له گه ل ئه وه شدا هه ر دهستی منداله که م
 گرت بوو. دلنیا بووم من وا ده مرم. باوکه، مه رگ به
 ده م بئ ئومیدییه وه ئاسانتره. من هیوای رزگار بووم
 نه ما، زانیم ئیدی ته واو. ئه مه دوایین چرکه سه اته کانم

بوون. ویرای ئهوه، دهستی منداله کهم بهر نه‌دا. ئه‌و
شته‌ی مهرگی زۆر بۆم ئاسان کرد، دهسته‌کانی ئه‌و
منداله بوون. وهک ئه‌وه‌ی فریشته‌ی میهره‌بانی بی‌ت و
هات بی‌ت ئازاری مهرگم سووک بکات، ئه‌و منی له بن
دار و په‌ردوو دهر ده‌هینا، نهک من ئه‌و دهر به‌ینم.

ئه‌بوو له‌یلا نقومی نێو ورده‌کاریی زامی گنیرانه‌وه‌ی
کۆرپه‌که‌ی بوو. هه‌ستی به سووکه سهر سوورانه‌وه‌یه‌ک
کرد. لاسه‌ری به هه‌ردوو په‌نجه‌ی که‌له و بالا به‌رزه‌ی
ده‌ستی چه‌پی گرت، ئنجا ئاو‌پ‌ری لای راستی دایه‌وه و
هه‌نیه‌ی به شووشه‌ی ساردی په‌نجه‌ره‌که‌وه نووساند و
له تاریکیه‌ی بی سنووره‌که‌ی روانی. له پ‌ر رووناکی
به‌دەر که‌وت. ب‌ر‌ی هی‌وای هاتی. که‌واته ژیان و
رووناکیه‌ک له دهره‌وه هه‌یه، مه‌ودایه‌کیش هه‌یه
پاسه‌که وا ته‌ی ده‌کات و زه‌مه‌نیکیش هه‌یه ئاسایانه
تیده‌په‌ریت. که‌واته کاره‌که ئاساییه. ئه‌بوو له‌یلا ئه‌مه‌ی
له‌گه‌ل خۆیدا گوت. که‌چی کاتیک له‌و رووناکیه‌ی ورد
بووه‌وه که له دوور‌پ‌ا دیار بوو، بۆی دهرکه‌وت ئه‌مه
رووناکی ته‌قینه‌وه و توپخانه‌یه که ئاگر ده‌بارینن، نهک
رووناکی گوندانیک که خه‌ون به ئارامیه‌وه ده‌بینن. له

له و کاته‌دا له‌یلای کچی نووست بوو، هینشتا مه‌یسوونی له باوه‌شدا بوو، که‌زییه‌که‌ی له‌به‌ر کزه روشناییه‌شاراوه‌که‌دا ده‌بریسکایه‌وه. به‌سۆز و‌حه‌زیک‌ی زۆره‌وه‌ته‌ماشای کردن. هیوای خواست مه‌یسوون به‌خه‌به‌ر بی‌ت و‌به‌راکردن بی‌ته‌لای. به‌میخی به‌چاونه‌بیندراوی سام و‌تۆقین، جه‌سته‌ی به‌کورسییه‌که‌ییه‌وه‌چه‌سپی بوو. هه‌ستی کرد و‌ئاره‌قه‌ده‌ر ده‌دات، به‌قۆلی دیزداشه‌که‌ی گه‌ردن و‌هه‌نیه‌ی خۆی سر‌پیه‌وه، پاشان که‌وته‌وه‌ته‌ماشای کردنی مه‌یسوون. سه‌رسام بوو کاتیک دیتی دکتۆر فه‌ره‌ادی باوکی له‌یه‌ک‌یک له‌کورسییه‌کانی هه‌ل‌ده‌ستیت و‌دیت له‌ته‌نیشتی مه‌یسوون راده‌وه‌ستیت. گه‌مه‌ی به‌قژی کرد تا به‌خه‌به‌ری هینا. مه‌یسوون به‌ده‌م باوکییه‌وه‌پینکه‌نی و‌له‌ئامیزی دایکی نووستوی هاته‌خواری. باوکی چه‌مییه‌وه‌و‌ماچی کرد، ئنجا ده‌ستی گرت و‌به‌ره‌و‌پیشه‌وه‌هاتن. له‌و‌کپییه‌سامناکه‌دا ئه‌بوو له‌یلا گویی له‌ترپه‌ی پنی نه‌وه‌چکۆلانه‌که‌ی بوو. ده‌نگی پنی ئه‌وی له‌ده‌نگی پنی باوکی جیا کرده‌وه. مه‌یسوون زیاتر هاته‌پیش. ته‌ماشای کرد بزه‌یه‌کی خه‌مناکانه‌گرتی. مه‌یسوون هه‌ر که‌باپیری دیت، گورج رای کرد و‌خۆی

فری دایه ئامیزییه وه. سارد و سڤ بوو. هینده سارد و سڤ بوو، وهک ئه وهی بۆ چه ندین کاژیری به ره به بیان له چۆلایی بوو بیت. ئه بوو له یلا دهستی له به ژنی نه وه که ی ئالاند و که و ته ماچ کردنی، ئنجا خستییه باوهشی خۆیه وه، ئه ویش سه ری به سنگییه وه نا، هیچی نه گوت تا ئه وهی پاش چه ند چرکه یه ک خه و بریدییه وه.

له و ساته دا، دکتور فه ره اد سه رنجی دیمه نی دیداری باپیر و نه وه که ی ده دا. بزه یه کی سارد و سڤی بۆ ئه بوو له یلای خه زووری نواند. کاتیک ههستی کرد مه یسوونی کچی وا له باوهشی ئه ودا نووستوه، به ئه سپایی له ته نیشتی دانیشت و سلای لی کرد:

-سلو مامه، چۆنی؟

-دکتور، ئه وه تۆی؟ کوربه که م تۆ له کوی بووی؟ ئیمه له گه رانه وه ت بی هیوا بووین. ئه گه ر ده زانی دوا ی تۆ چی به سه ر خیزانه که دا هات.

-ده زانم، مامه ده زانم، له یلا باسی هه موو شتیکی بۆم کرد.

-ئه دی تۆ؟ چیت به سه ر هات؟ له به ر چی نه ت ده توانی ته له فۆنمان بۆ بکه یه ت؟ هیچ نا دکتور، دلنیا ییت به له یلا بدایه. ئه گه ر ده زانی دوا ی تۆ چیی به سه ر هات.

ئەبوو لەيلا و زاواكەى وەك ئەوەى خىو بن، بە چرپە
گفتوگۆيەكيان كرد. ئەبوو لەيلا هېچ رووناكئيهكى ژيانى
لە چاوانى دكتور فەرهاددا بەدى نەكرد. روخسارى
سپيپهكى بى خوين خوى نيشان دەدا، ريشينكى
رەشيچر و دريژ دايپوشى بوو.

-مامە، سەريان بريم، بەيانيى روژى جەژن بە هەمان
شيوەى بەرخينك، سەريان بريم.

-كئ؟

-ئەندامانى دەولەتى ئيسلامى.

-بۆچى و لە كوى؟ ئەدى بەيعەت نەدانئ؟ لەبەر چى

سەريان بريت؟

-ئەگەر حەز بەكەيت _____ ت مامە، ئەوە تەواوى

بەسەرھاتەكەمت بۆ دەگنرەمەو.

-دەى قسەم بۆ بەكە.

دكتور فەرهاد تەماشايەكى كچەكەى كرد، كە لە

باوەشى باپيرى بۆرژاوە، بە سۆزەو دەستى بە

قژەكەيدا هئنا، پاش ئەوەى تەماشاي هېچى دەكرد،

گوتى:

پاش ئەوەى مەفرەزەيەكى حەسبە هاتنە نۆرينگە و

منيان گرت، دەستبەسەر منيان برده لای ئەميرى

ریکخراوهکه. ئەمیرەکه بۆ ماوهی یەک کازیر
 لیکۆلینەوهی لەگەڵدا کرد، پاشان پێی گوتم:
 تۆ گەلیک لەو سەحەوانەیی بە خۆیان دەلێن سوپای
 ئازادەت تیمار کردوو، ئەمەش بۆ خۆی تاوانیکە
 سزاکی کوشتنە. لەگەڵ ئەوەشدا ئەمیر لێت خوش
 بوو. رەنگە تۆ نەزانی کەوا ئێمە بۆ عەینل ئیسلام
 (کانیی ئیسلام) دەچین بۆ ئەوهی لە چەپەلیی خوا
 نەناسانی کوردی رزگار بکەین. ئێمە بۆ کاروباری
 نەشتەرگەری پێویستمان پێت دەبێت، لە غەزای کۆبانی
 تۆ لەگەڵمان دەبێت، کە ئەوان پێیان دەگوت کانیی
 ئیسلام، عەینل ئیسلام.

هیچ رێبەرم لە بەردەمدا نەبوو، بێ لەوهی ملکهچی
 خواستی ریکخراوهکه بێ، ئەگەرنا سەربەڕین چاوه‌ڕوانم
 بوو. من بەیعتەم بە خەلیفە داوه، ناشتوانم بەیعت
 بەتال بکەمەوه، هەر وهه هەرگیز ناتوانم فەرمانی
 والییانی فەرمانداری خەلیفەش رەت بکەمەوه. یەکەم
 جار منیان بۆ رەققە برد. کاتیەک شەر لە کۆبانی بەرپا
 بوو، منیش یاهەریمان بووم تا چووینە نێو شارەکه‌وه،
 کە چۆل و هۆل بوو. ئەرکی من سەرپەرشتی کردنی
 فریاکەوتنی برینداران و دوورینەوهی برینەکانیان بوو،

که به دهیان کهس بوون. هینده کاری درندانهی
 ئەندامانی ریکخراوه کهم بینی، که سه‌ری مندالی سپی
 ده‌کرد. یه‌کێک له‌و کار درندانهی ئەوان که تا ماوم له
 بیرم ناچیته‌وه، دیمه‌نی کچه شه‌رفانیک بوو که
 ئەندامانی ریکخراوه که کوشت بوویان، بو شتیواندن و
 سووکایه‌تی پی کردن ته‌رمه‌که‌یان هینا بوو، به
 شیوه‌یه‌ک جه‌سته‌ی ناسکی ئەو شیره کچه‌یان شتیواند،
 که به بیر و خه‌یالی هیچ که‌سیدکا نایه‌ت. سه‌ره‌تا وه‌ک
 گه‌له که‌متیار له‌ ده‌وری کو بوونه‌وه، تفیان لێ ده‌کرد و
 جنیویان پی ده‌دا و پینیان ده‌گوت، به‌رازی کافر، پاشان
 جلیان له‌ به‌ر نه‌هیشت و به‌ حه‌ربه مه‌مکیان بری، ئنجا
 به‌دهم ته‌کبیر لیدانه‌وه پینیان به‌ برینه‌کانیدا ده‌نا. پاشان
 به‌ ئوتومبیلیکی لاندگروزه‌ر به‌ستایانه‌وه و به‌ هۆرین
 لیدان و واق و و یقه‌وه، به‌ کۆلانی چۆلی کۆبانیدا به
 عه‌ردا رایان کیشا. راسته‌ من پزیشکی نه‌شته‌رگه‌رم،
 گه‌لیک ته‌رمم توینکاری کردووه و گه‌لیک
 نه‌شته‌رگه‌ریشم کردووه، ته‌رمی شتیویندراوی گه‌لیک
 کوژراویشم دیوه، به‌لام خۆم پی نه‌گیرا، به‌ره‌و خێوه‌تی
 پزیشکیه‌که رام کرد و به‌ چه‌شنیک گریام، که به‌ زیانی
 خۆم وا نه‌گریاوم. له‌ خودا پارامه‌وه که بوومی

فرۆکه‌یه‌ک یان گولله‌یه‌کی ویلم پی بکه‌ویت و کوتایی به
ژیانی دژوارم بیت، وه‌ک پزیشکیک که برینی نه‌و
مرۆف درندانه تیمار ده‌که‌م.

ئه‌و تهرمه‌ دل‌ی ئه‌وان‌ی پر له تۆقین کرد. ئیدی
له‌وانه‌وه‌ گویم له‌ چیرۆکی وا ده‌بوو، که له‌ خه‌یال و
خورافه‌ ده‌چوون. یه‌کیک له‌ وان سویندی خوارد که
تهرمه‌که‌ شه‌وه‌ له‌ده‌ستیت و یه‌ک یه‌ک به‌ ده‌وری
بکوژاندا ده‌سوورپیته‌وه‌. به‌ بی‌ ده‌نگ سه‌رنجیان ده‌داتی،
پاشان ده‌چیته‌وه‌ ئه‌و شوینه‌ی ئه‌ویان لی‌ ناشت. ئه‌مه
چه‌ندین جار دووباره‌ بووه‌وه‌. ئه‌و خاتوونه‌ شه‌رفانه‌ی
که‌نم ره‌نگ به‌ جه‌سته‌ی شیواوی خو‌یه‌وه‌ له‌ گۆره‌که‌ی
هه‌له‌ده‌ستا، ده‌که‌وته‌ شه‌ورۆ وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئاسماندا
مه‌له‌ بکات، ئنجا له‌و شوینه‌ ده‌وه‌ستا که‌ ئه‌و که‌سه‌ی له‌
ئه‌تک کردنه‌که‌یدا به‌شدار بوو، لی‌ نووستوو. ته‌ماشای
ده‌کرد پاشان بزر ده‌بوو، ئنجا به‌ره‌و بکوژیکی دی
ده‌چوو، ئیدی به‌م شیوه‌یه‌ پێدا ده‌رۆیشت. وه‌ک بۆیان
گیڕامه‌وه‌، پتر له‌ جارێک ته‌قه‌یان لی‌ کردوو. گوینی
به‌وه‌ نه‌ده‌دا. هه‌لواسراو به‌ ئاسمان ده‌مایه‌وه‌، ته‌ماشای
بکوژه‌که‌ی ده‌کرد تا له‌ ترسا ئیفلجی ده‌کرد ئنجا بزر
ده‌بوو.

منیش ئیدی بوومه یه خسیری کابووسی ترسناک که
ئو کچه شهرفانه تهوهرهکهی بوو. من دهمبینی له
مه‌رگی چهرمه‌سه‌رانه‌ی راست ده‌بووه‌وه، خوین به
بالایدا ده‌هاته خواری، به چاوی پر سکالاه لیمی
ده‌روانی، ئنجا پشتی تی ده‌کردم و ده‌رؤیشت.
رؤژانئیکی سه‌ختم له کوبانیدا به‌سه‌ر برد، بۆردوومان و
گولله باران و ویرانییه‌کی ترسناک که ته‌لاره‌کانی ئه‌و
شاره چۆله‌ی گرته‌وه.

بیرم له ریی هه‌لاتن کرده‌وه، به‌دیم نه‌کرد. پاشان
ده‌رگای ئومیدم به روودا کرایه‌وه، کاتیک داعش
هاوکات له‌گه‌ل توند بوونی بۆردوومانی ئه‌مریکا منی له
کوبانی کینشایه‌وه، بردمیانه‌وه ره‌ققه، له‌ویشه‌وه به‌ره‌و
دیره‌زور ئنجا بۆ مووسل.

ئه‌وه‌ی له مووسل دیتم، زۆر له‌وه‌ی له کوبانی دیتم
ترسناکتر بوو.

ئیمه له دیوانی ته‌ندروستی ناوه‌ندی ویلایه‌تی
مووسل بووین، وه‌ک ئه‌ندامانی ده‌وله‌تی ئیسلامی ئه‌و
ناوه‌یان له نه‌خۆشخانه‌ی شیفا نا بوو، که له به‌ری
باجووری رۆژاوا‌ی به‌ری چه‌پی رووباری دیجله‌دایه.
له‌و کومه‌لگا پزیشکییه‌دا به راستی تۆقین و مه‌رگه‌ساتم

دیت. ساردخانه‌ی نه‌خوشخانه‌که پر بوو له تهرمی سهربازانی عیراق و خه‌لکی سفیلی کریستیان و ئیزدی و شیعیه و سه‌حوه، وهک ئه‌وان ناویان نا بوون، زور خه‌لکی دیکه‌ش. ده‌بوو من مهرگنامه بو ئه و که‌سانه بکه‌م، که چه‌کدارانی داعش له نیدو نه‌خوشخانه‌که‌دا ده‌یان کوشتن و پاشان فرییان ده‌دانه نیدو گورستانی (خه‌فسه) وه. داواش‌یان لیم کرد پهرده‌ی کچینیسی کچولانی سه‌بایای ئیزدیش بدوورمه‌وه، که چه‌کدارانی داعش وهک که‌نیزهک له‌گه‌لیان رایان ده‌بوارد، پاشان به‌ نرخی زور وهک کچ بو فروشتن نمایش‌یان ده‌کردن. تهنانه‌ت من سه‌رپه‌رشتی له‌بار بردنی کورپه‌له‌ی ده‌یان سه‌بایای ئیزدیم کرد، ئه‌ویش به‌دهم خواستی هه‌ندیک له‌ ئه‌میره‌کان له‌ ته‌له‌عفه‌ر و مووسل. چی دی به‌رگه‌ی ئه‌وه‌م نه‌ده‌گرت. ته‌ماشای چاوی کچولانی توقیوم ده‌کرد، ئیدی له‌ ناخه‌وه داده‌رووخام. هاوار و تکایان لیم ده‌کرد، ده‌پارانه‌وه و ده‌گریان، ئیدی مدیش زیاتر داده‌رووخام. مامه، به‌ راستی سووک و ریسوا بووم. سووک وهک کلاروی به‌فری باریو. ئه‌گه‌رچی به‌کجار بپرست لی بپروایش بووم، به‌لام له‌ کوتاییدا بپریارم دا، باجه‌که‌ی هر چیه‌ک بیت، یاخی بم. بپریارم دا،

دروست وهك كلوو به فريك كه بپيار ده دات بباريته نيو
ئاگردانيكه وه، بتويمه وه .

نيواره بوو كه نه مينداری ته ندروستی، نه بوو سالح
هات و داوای ليم كرد سه رپه رشتی له بار بردنی
كوره لهی سه بیهیه کی شنگالی بكم. گوتی نه مه خانمی
هه لېژاردهی خه لیفه ی به غداییه. پيم گوت: نه وهی
ده یك ن پيچه وانهی شه رعه و حه رامه، له گه ل هه موو
به ها و عورفيكيش ناتهبایه. مامه گیان، نازانم له و
چرکه ساته دا نه و بویرییم له كوڅوه هینا. نه بوو سالح
پيم هه لشاخا و گوتی: ئاخو تو کینی تا بنه مای ئایین و
باوه رپی خو مان پئ ئاشنا بکه ی ت؟ هه ر له بهر نه وهی
وهك تو به كوردی قسان ده كات، به زه ییت پیدای
هاته وه؟ من پیت ده لیم نه مه هه لېژاردهی سه ردارمان
خه لیفه نه بوو به کری به غداییه، كه موسلمانان به یعه تیان
پئ داوه، تو ش به یعه تت پینی داوه كه به خو شی و
ناخو شی گویرایه ل و فه رمان به رداری بیت. پيم گوت:
یه كه م بویه من به زه ییم پیدای هاته وه چونكه ژنیکه بی
ده سه لات و به سه ته زمان، له بهر نه وهی خه لیفه ی
سه رداریشمان، نه گه ر تو راست بکه ی ت، تاوانیک
ده رهق به وی و به كوره له كه ی نيو زگی شی ده كات،

جا بۆيە من له بعيهتي ئهو گەردن ئازادم. من بعيهتي ئهوهم پى داوه كه ئيتاعهى خودا بكات، كه سىكىش له خودا عاسى بىت تاعهتي نيه. له بار بردنى كۆرپه له و سهبى كردنى ژنىكى خاوهن مېرد، تاوانىكه عهرشى رحمان دىنپهته لهرزىن. ئهبوو سالح وهك گورگىك هاوارى كرد: كۆرپه له كه به رهه مى نىكاحى مېرده كافره كهى سه بيه كهيه، ئهو كوردى خوانه ناسه، خهليفهى سهردار و سهروه ريشمان ئهو فه رمانهى داوه. تۆش كه بعيهتي سهر گەردنت ده شكىنى تاوانىكى گوره ده كه يت، ده شزانى سزاي كه سىك تاوانى گوره بكات چيه. بهر له وهى رسته كهى تهواو بكات، به هه موو تىنى خۆى مستىكى به ده موچاومدا كىشا. بيهۆش كه وتم و به هۆش نه هاتمه وه تا ئهو كاتهى ههردوو دهستميان له پشته وه بهسته وه.

كاتىك چاوم كرده وه، ئهبوو سالح نه بىنى، بهلكوو پىاوئىكم بىنى به ريشدىكى رهشى پر و دوو چاوى به كل، بهرانبه رم له سهر كورسيه كى چه رم دانىشتوه، كاتىك دىتى چاوم كرده وه، به شىوه زارىكى روونى عه ره بى عىراق گوتى: من ئهبوو حه كه مم، قازى شىه رعىم له مووسل. بىستومه له بعيهتي ئه مېرى

موئننن په شیمان بووه تییه وه. گوتم: به لئ، بویش وام
 کرد چونکه به روونی پیچه وانه ی شهرعم دیت. له
 یه که مین روژی کار کردنم لیره ده بینم نیوه پیچه وانه ی
 شهرع ده کن، کورپه له ی نیو سکی سه بیه ی دوو گیان
 له بار ده بن، بی دادگایی کردنیش خه لکی بی تاوان
 ده کوژن. ته نانه ت رینی نه وه شم پی نادهن خیزانه که م
 دنیا بکه مه وه، پتر له سالتیکه لینان دوورم و ناشزانن له
 کویم. نه بوو بیلالی دادوهر گوتمی: ده بی به ده قی
 فهرمووده ی پیغه مبه ری خودا (دروود و سه لامی خوی
 لی بیت) په یوه ست بیت، که ده لی هه ر که سیک شتیکی
 ناحه زی له نه میره که ی بینی، با سه بر بگریت، هه ر
 که سیک یه ک بست له جفاک جودا بووه وه و مرد، نه وا
 مردنه که ی مه رگی جاهیلیه ته. تو پزیشکیکی
 نه شته رگری و وه ک بیستومه خاوه ن زانیارییه کی
 باشی له باره ی ئایینه وه، برای موسلمان پیویسته سه بر
 بگریت. بیباکانه ولامم دایه وه: گه لی سه برم گرت و چی
 دی له توانامدا نه ما. من دهستم له به یعه تی خه لیفه
 به رداوه.

مشتومریکی زورمان کرد، هه ولی دا قه ناعه تم پی
 بیننی که له قسه که م پاشگه ز ببه مه وه، بو نه وه ی گه ردم

له دهمی شمشیر رزگار بکه‌م، به‌لام له سه‌ر رای خۆم
سوور بووم. ئیدی هه‌ستایه سه‌ر پێ و به تیزه‌وه
گوتی: که‌واته تو کافری و شه‌ری خودا و پیغه‌مبه‌ر
ده‌که‌یت. سزاکه‌شت مردنه.

له ولامی ئه‌و تۆمه‌ته سه‌رپێییه، هیچ قسه‌یه‌کم نه‌کرد.
دلخۆش بووم که ده‌مکوژن و له‌و ئازاره رزگارم
ده‌بیت، که چه‌ندین مانگه به ده‌ستییه‌وه ده‌نالینم. شادی
دایگرتم چونکه روژانی داهاتوو ئیدی ناکه‌ومه به‌ر
ئه‌شکی نیگای کچۆلانی بێگه‌رد و دایکانی سه‌رگه‌ردان
و مندالانی توقیوه‌وه. من هه‌موو روژیک ده‌مردم، له
گه‌رانه‌وه‌م به زیندووویی بو ئیو که‌س و کارم بێ هیوا
بووم. کپ و بیده‌نگ وه‌ستام، دادوه‌ری شه‌رع ئه‌بوو
بیلال به‌ توانجه‌وه گوتی: وا دیاره تو به‌و تۆمه‌ته‌ی
ده‌بیته‌ مایه‌ی په‌راندنی ملت، دلشادی. ناته‌وی نکوولی
لێ بکه‌یت؟ دلیرانه‌ چاوم له‌ چاوی بیری و گوتم:
نکوولی لێ ناکه‌م و به‌ پێی شه‌رع سزام بده‌ن. جه‌نابی
ئهو ددان پێدا نان و بێ باکییه‌ی منی به‌ لاره سه‌یر
بوو. بانگی دوو چه‌کداری کرد، که له‌به‌ر ده‌رگاکه‌دا
وه‌ستا بوون، فه‌رمانی پێ دان و گوتی: بانگی ئه‌بوو
حه‌فسی لیبیایی بکه‌ن، پاشان ئه‌و پزیشکه کافره‌ش بو

ژووری تویکاری ببهن، بۆ ئهوهی حوکمی خودای به
سهردا پیاده بکریت.

ئهبوو چهفسی لیبیایی هات و چهقویهکی دریژی وهک
شمشیری به دهستهوه بوو. پیاویکی ماسوولکه زلی
کهتهی چوارشانه، گهنم رهنگیکی تیر و پرچ لول بوو.
به توورهبیهوه لیمی روانی، گویم پینی نه دا. دوو
چه کداره که منیان به بیست پایهی پلیکانه بۆ ژووری
تویکاری برده خواری، که بۆم روون بووه وه ئه مه
یه کیکه له ژیرزه مینه کانی نه خوشخانه که. هر زوو ئه
پیاو زله که وته دوامان. ژیرزه مینه که رووت و رهجال
بوو، ته نیا چالیک چلکاو، بۆرییه کی ئاو، سه کویه کی
بچووک و چهند ته وریک به دیواره وه هه لواسرا بوون،
که په لهی خوین دیواره کهی نه خشانند بوو. زانیم ئیدی
دواین چرکهی ژیانمه و ئه وان بی هیچ گومانیک، له م
قه سابخانهی مرقه دا، سه رم ده برن. نه مویت به رگری
بکه م، به لکوو کپ و بی دهنگ مام. جه لاده که لیم نزیک
بووه وه. به توندی پرچی گرتم، به چرپه شایه دمانم
هینا. رووی مه یسوونی چکولانه و ده موچاوی کامیران
و ئالان هاتنه بهر نیگام. له یلام به خه مباری هاته پیش
چاو، سه رنجم دا فرمیسک ده بارینتی، له و چرکه ساته دا

گویم له ته کبیره ی هر سئ زه لامه که بوو، پاشان
ههستم به ده می شمشیره که کرد ملم ده برپته وه. نازاری
پی گه یاندم، نازاره تونده که ته نیا چهند چرکه یه کی
که می خایاند، دیتم خوین له ده ماری پچراوی ملم فیچقه
دهکات، پاشان ئیدی ههستم به هیچ نه کرد.

هر له گه له ئه وه ی دکتور فه رهاد له چیرۆکی رفاندن
و کار کردنی له گه له داعش وه ک پزیشکیکی نه شته رگه ر
له شاره کانی خه لافه تی خوین و تا کاتی سه ربرپنی له
یه کتیک له ژیرزه مینه کانی نه خوشخانه ی سه لام له
مووسل، ئه بوو له یلا گوئی له هاژه یه ک بوو چون
خوڤره ی مه رزیب له گوئی دهنگی دایه وه.

ئه و خوڤره کتوپره نارحه تی کرد. چاوانی نووقاند،
وینای فیچقه کردنی خوینی کرد له ده ماره کانی
پزیشکه ی زاوای له چرکه ساتی سه ربرپنه که یدا. ئه و
خوڤره یه ماوه ی یه ک خوله کی خایاند، تیندا ئه بوو له یلا
چاوانی نووقاند بوو، دلی نقومی نازار بوو. کاتیک
خوڤره که کوتایی هات، چاوانی کرده وه دیتی وا
زاوایه که ی هیدی هیدی به ره و کورسییه که ی خوی له
پاشه وه ی پاسه که ده پروات، که هینشتا علی به بزقه که ی

هەر خەریکی ژەنینی ئاوازی ھیمن و خەمبارانەیی
کوردییە.

ئەبوو لەیلا وە ئاگا ھاتەوہ دیتی وا مەیسوونی نەوہ
چکۆلانەکەیی لە باوہش گرتووہ. بۆرژا بوو، سەری لە
سەر شانی دانا بوو، سووک وەک پەپوولەیک،
جەستەیی ھیچ گەرمییەکی تیدا نییە، دلەیی بچووکیشیی
لە نادات.

-ئەو مردووہ.

ئەبوو لەیلا ئەمەیی بە خۆی گوت، پاشان بە دەنگیکیی
بریی بلند گوتی:

-خودایە، ئەم تاقی کردنەوہیە چییە؟ من ماندوو
بووم. زۆر ماندوو بووم. چی دی ناتوانم گویم لە
سەربردەکانی مەرگ و کوشتن بێت. نامەوئ گویم لە
ھیچ شتیک بێت.

تەماشای روخساری کچەزای نووستووی کرد،
ویرای ئەو خەندەییە وەک چەرۆیک لە سەر زاری
چکۆلانەیی چیندرا بوو، رەنگی پەری بوو، ناوچەوانی
ماچ کرد، ئەویش بە خەبەر ھات و ئامیزی باپیری جئ
ھیشت:

-دەمەوئ بچمە لای باوہ.

ئەمەى بە خەمبارىيەكى ئاويتە بە نازى كچانى
وردىلەوہ گوت.

-باشە، ناتەوى چىرۆكەكەى خۆتم بۆ بگىزىتەوہ؟

-چىرۆكى چى، باپىرە؟

-چىرۆكى مردنت؟

-پاشان باسى دەكەم، باپىرە. دەمەوى بچمە لای باوہ.
مەيسوون ئەمەى گوت و بە غار بەرەو لای باوکی
چوو، جووتە كەزىيە بچووكەكەى بە رىتمىكى جوان بە
لاى راست و چەپدا كەوتنە سەما.

پىرەمىردەى حەفتا سالى لەو ھىنان و بىردنەى
دەبىينى، وەك بەلەمىك كە لە دەرياچەيەكى شەپۇلاويدا
بە دوەرى خۆيدا بسوورىتەوہ، سەرگەردان بوو.
ويستى چاوانى بە درۆ بىننيتەوہ، قەناعەت بە خۆى
بەينىت كە ئەوہى دەبىينى خەونە يان كابووس. بەلام
بە راستى خۆيانن ئەوہى گوت و ديسان تەماشاي
كورسەيەكانى دواوہى كرد، گوئى لە دەنگە دەنگى
ژنەكەى و كورەكانى و كچەكەى و زاوايەكەى و
نەوہكەشى بوو. چى دى باش نەى دەبىينى، شتىكى
چون دووكەل وەك تەمى بەيانيان كەوتە نىوانى خۆى
و ئەوانەوہ. چاوانى ھەلگۇفت و بە وردى تەماشاي

کرد. ته مه که چرتر بووه وه. هیچ چی که سی نه ده بیینی و
دهنگه دهنگه کهش به جاری نه ما.

-خودایه، چ سه رگه رانیه که منت خستووه ته
نیوییه وه؟ ئایا ئه وهی به سه رم هات له نه مانی ژنه که م و
منداله کانم و زاوا و نه وه که م، کابووسه یان نه وه تا
ئینستا من له نیو کابووسیکی راسته قینه دا ده ژیم؟ چون
په ی به راستی ببه م؟

ئایا به راستی من له نیو پاسدام؟ ئایا راسته ی وه که
که سانی دیکه کوچبار کراین و به پاسی که سک
گوازارینه وه و ته شه ری نه و راگواستنه وه یه شمان لی
ده دن؟ خودایه تا قی کردنه وه یه کی تو یه و هر تو ش
رزگارم بکه.

دهستی بو جه نتایه که ی برد، کراسی بوو کینییه که ی
دیشان ده رهیتایه وه، به خه مبارییه وه بو نی ده کرد ئنجا
به سنگییه وه ده نا. ته ماشای کومه لیک وینه ی کرد که له
ته نیشتی بوون، له پر ئاورینکی لای شوفیره که ی دایه وه.
له سامناکیدا ته زی.

پاسه که به بی شوفیر ده رویشت. گومانی له چاوانی
کرد. دووباره هه لی گلوفتن، چه رمی چاوی بو چه ند

چرکه‌یه‌ک داخست پاشان کردنییه‌وه و هیچ شوفیری نه‌دیت.

ئاوړی لای راستی دایه‌وه، بؤ ئه‌وه‌ی دلنیا بی‌ت که پاسه‌که ده‌روات، زیاتر تۆقی کاتیک دیتی په‌نجره‌ی پاسه‌که بووه‌ته ئاوینه‌یه‌کی گه‌وره. ته‌ماشای دهموچاوی خۆی کرد، سیمای خۆی تیدا نه‌دیت. دهموچاوی بی لووت و دم و چاو بوو. ئه‌بوو له‌یلا دهموچاوی خۆی له‌ده‌ست دا. به ترسه‌وه ده‌ستی بؤ لووت و دم و پاشان چاوانی برد، دیتی هه‌موو شتیک وا له شوینی خۆیدایه. دیسان ته‌ماشای ئاوینه‌که‌ی کرد، کاره‌که دووباره بووه‌وه: دهموچاوی رووبه‌ریکی ته‌ختی بی سیمای هر وهک نیوه شووتیه‌ک. دلّه کوته‌یه‌کی توندی گرت، تا به‌وه‌ی گویی له‌لیدانی دلی بوو، که له‌وه‌دا بوو له‌سنگی ده‌رپه‌ریت. دیسان ته‌ماشای لای شوفیره‌که‌ی کرد، که‌سی نه‌بینی.

چ کابووسیکه!

خۆی دواند. هه‌ستی کرد جه‌سته‌ی قورسه و ره‌ق هه‌لاتووه، به کورسیه‌که‌وه نووساوه و ناتوانی جینی به‌یلت. باوه‌ری به چاوی نه‌کرد، کاتیک ته‌ماشای لای شوفیره‌که‌ی کرد. ئه‌وه‌ی لیزه ده‌قه‌ومنی هیچ ماقوول

نییه. خودایه له کۆلم بکهوه. له خودا پاراپهوه و نیگای
هر به لای شوفیرهکهوه بوو.

کهسکه پاس به بی شوفیر دهرویشت. شیتانه
دهرویشت، دهکهوته نێو خههندیکی رهشی بی بن و
ئامانهوه. چ کهسێک نییه ئهم پاسه برانی. کورسی
شوفیرهکه بووبوو به پارچهیهکی لهرزۆکی رهشی
بچووک، ئه پارچه رهشه هر زوو گهوره دهبوو، له
پر کۆمهلیک شهمشه مه کویره دهپهڕین و بهرهو
رووی ئه هاتن، شهمشه مه کویره کان خۆیان به
دهموچاوی ئه ودا دهدا، که به شیوهیهکی ههپه مهکی
سیمای خۆی له دهست دا بوو، پاشان بهرهو پشتهوهی
پاسهکه به فرین دهرویشتن.

بای بالی چهرمین ئه و وینانهی په رت و بلاو کردنهوه
که بهر له کهمیک ئه بوو له یلا لینی دهرواندین، کراسی
بوو کیتییه کهش له نیو دهستی فری. ویستی بیهینیتهوه و
بیخاتهوه نێو جانتایه که، ویستی دیسان وینهکان کۆ
بکاتهوه، بهلام ههستی کرد وا به تهواوی ئیقلیح بووه.
ویستی بقیژینی، ههستی کرد گهرووی سهره. ئیدی
ئه بوو له یلا له توانایدا نه ما چاوانیشی بجوولینی. بوو به
پهیکه ریک له مۆم. نیگای سارد و سردی هر بهرهو

پيشه وه بوو، كه چى شه مشه مه كویره ی ترسناک وهك
ئه وه ی له كورسـییه كه وه هه لبقـولین و ده بـوونه
رووباریك به ره و پاشه وه ی پاسه كه شه پۆلى ده دا، تا
پاسه كه پر بوو له ره و هیشوو ی بی كۆتایی.

۲۰۱۸/۲/۵